

Jai Shri Mataji Nirmala Devi!

Translations - Armenian 2021-1105

1975-0125, Զբույց յոգերի հետ	3
1982-0710, Հասարակական ծրագիր: Մուլագիհարայից Վոյս:	8
1983-0821, Mother Earth and Mahalakshmi Puja	16
1983-1106, Diwali Puja, Become The Ideals	22
1984-0213, Դեյի Պուջա: Ի՞նչ է սպասվում Սահաջա յոգերից և որտե՞ղ ենք մենք: Խորհուրդ հարսնացուներին:	27
1984-0923, 1st Day of Navaratri, The Discipline	31
1987-0508, Հարցազրույց Ռեյ Մարտինի հետ Համար Ինը Հեռուստատեսությամբ	36

1975-0125, Զրույց յոգերի հետ

[View online.](#)

Զրույց յոգերի հետ: Մունբայ (Հնդկաստան), 25 Հունվարի 1975 թ. Սահաջան ստեղծվել է միայն Ջեզ համար: Բայց մարդկության համար Սահաջա Յոգան հասկանալի այնքան էլ հեշտ չէ: Փանի որ, երե ինչ-որ շատ մեծ բան ձեռք է բերվում առանց ջանքերի, դրա կարևորություն, մեծություն ընկալման պակաս է մնում, այդ շափտի (ուժի) հանդեպ հավատի և նվիրվածության պակաս՝ այն ամբողջությամբ ներքին ուշադրությամբ բխող աշխատանքի միջոցով կլանելու համար: Ահա թե ինչու եմ տեսնում, որ հիմնականում Սահաջա Յոգերը շատ խմբային են: Բայց այդ այլ Սվամիները, ինչպես գիտեմ, նկատել եմ, ինչպես են նրանք մարդկանց մտցնում մեղիտացիայի մեջ, և ինչպես են օգտվում նրանցից: Նրանք, ովքեր փող են վերցնում ձեզանից, ձեզ ստիպում ծանր աշխատել և կանգնել ձեր գլխի վրա, ստիպում վարժություններ անել և այլն: Այնպես որ ձեր էզոն բավարարվում է դրանից, և դուք կաշնում եք դրան: Տեսած կլինեմ այդպիսի մարդկանց, ովքեր ավել են իրենց ամբողջ գումարը, և այլն, և ապա ավել հասակները այդ Սադիսների համար: Սահաջա Յոգայի ստացումը այնքան անջանկ (սահաջա) է կատարվում, որ մարդիկ շարունակում են խմբային, անլուրջ մնալ դրա նկատմամբ: Ինչպես մեր աչքերը, մենք ունենք դրանք առանց որևէ ջանքի, այդ պատճառով խմբային ենք դրանց հանդեպ: Ջենկ գիտակցում նրանց արժեքը, որ այս աչքը այսքան բանկարժեք է: Բայց այն օրը, երբ մենք մի փոքր ցավ ենք զգում մեր աչքում, այդ ժամանակ մենք հասկանում ենք՝ Ո՛վ Աստված, ահա թե ինչու է այդքան անկարժեք Բադիաները ստանալը: Երբ Բադիաներ չլինեն, ապա Սահաջա Յոգերը երբեք չեն անհանգստանա: (Լսարանում մեկը հարցնում է Բադիաների մասին): Շրի Մատաջին պատասխանում է: Բադիան կախված է ձեզանից: Փանի դեռ դուք բացասականը կլանում եք, կա Բադիա: Ի՞նչ անել: Կան մարդիկ, ովքեր ստացել են ինքնագիտակցումը, և նրանք դուրս են եկել դրանից: Բադիան այլևս չի խոցում նրանց: Նրանք երբեք չեն կլանում բացասականը: Որովհետև շատ արժանիքներ (Պունյաներ) կան իրենց նախորդ կյանքներից: Բայց իրենք նաև պետք է զգոն լինեն: Նրանք չպետք է մոռանան այն, որ մենք չենք կլանում, այսինքն մենք ինչ - որ հաստիկ ենք: Նշանակություն չունի: Սահաջայի Յոգայի հանդեպ խմբային լինելը մեզ համար բանկ կարժեք: Երբ դուք խմբային եք ձեր աչքի նկատմամբ, դա էական չէ, բանի որ կա մեկը պատրաստ հոգ տանելու ձեր աչքերի, ձեռքերի, ոտների, մարմնի մասին: Դուք պարտավոր չեք հոգ տանելու դրանց մասին, բայց դուք եք հոգ տանելու Ջեր Սահաջա Յոգայի մասին: Այդ երկուսի մեջ մեծ տարբերություն կա: Ինչ-որ մեկը հոգ կտանի ձեր մարմնի մասին, և այն ամենը, որը եռաչափ է, հոգ կտարվի դրա մասին: Բայց դուք ինքներդ պետք է տեսնեք Սահաջա Յոգան: Մենք պետք է անենք նրանում, բայց մենք այնքան խմբային ենք, որ նույնիսկ այն դեպքում, երբ ինչ-որ մեկը նստած է մեր հարևանությամբ, մենք չենք խոսում դրա մասին: Ուն էլ հանդիպում եք, խոսեք դրա մասին: Դուք ստիպված եք լինելու տալ Սահաջա Յոգայի հանդեպ այդ նվիրումը: Կան շատ մարդիկ, ովքեր ... նրանց մարմիններն առանձին են Ինչպես երեկ, մի աղջիկ Բադիա ուներ և երբ նրա եղբայրը եկավ, ինքնագիտակցում ստացավ: Այս աշխարհում Ջեր շատ մասնիկները կան ամբողջ աշխարհով մեկ, որոնց դուք պետք է հավաքեք: Սա նույնպես շատ մեծ Սահաջա Յոգա է: Նույնիսկ ձեր սեփական տանը, ինչպես կարող է ինչ-որ մեկն ապրել առանց Սահաջա Յոգայի. «Երբ դուք ապրում եք իմ տանը, ապա դուք բոլորդ ստիպված եք լինելու գալ Սահաջա Յոգա: Դուք պետք է ինքնագիտակցում ստանալ և ոչ մի Բադիա չպահեք»: Այդպես պետք է համառություն լինի, բայց կարիք չկա բարկանալու: Դուք պետք է ասեք նրանց, դա անփութությամբ չի աշխատի: Սահաջա Յոգան պետք է խորապես հիմնված լինի ուսուցիչ, արքանալիս, ամեն մի շունչ առնելիս: Փանի որ, երբ Դուք Ջեր մասին մտածում եք ինչպես մի հատուկ բանի, երբ Դուք համարում եք, որ Ջեր մարմինը տաճար է և նրանում մի բան կա հատուկ, ապա այդ տաճարի զանգերի ձայնը պետք է հնչի միշտ: Հակառակ դեպքում այն կվատնվի: Սահաջա Յոգան էլ կարող է վատնվել: Խնդրում եմ հասկացեք դա: Նաև երկրորդ բանը, որ ես ավելի լավ է ասեմ ձեզ, որ առանց Սահաջա Յոգայի դուք հիմա չունեք անհատականություն: Առանց դրա դուք ծաղկում չունեք: Առանց դրա դուք տեղ չունեք: Փանի որ, երբ դուք գալիս եք Աստծո արքայություն, դուք պետք է վերցնեք նրա բազմաբնույթությունը: Երեկ մի ընտանիքի անդամներից մեկը եկավ, և ասաց, որ երեկ գնացել էր Գաջանան Մահարաջի մոտ: Ո՛վ է այդ Մահարաջ Գաջանանը: Ես տեսա, որ Ազնյա չակրան, Վիշուդդի չակրան, երեք չակրաներ բռնված էին: Նա ասաց, որ նրա չակրաները բռնվել են Գաջանան Մահարաջի լուսանկարից: Ես ասացի, ահա այստեղ, ես՝ քո բույրը, նստած եմ քո սեփական տանը, և ինչո՞ւ ես դու գնացել Գաջանան Մահարաջի մոտ: Սկզբում նա ասաց. «Ո՛չ, նա սուրբ է»: Ես ասացի. «Գոնե ստուգիր վերբացիաները, արդյոք նա սուրբ է, թե ոչ»: Նրանք պարզապես անլրջորեն գնացել էին: Նրանք պետք է նաև տեսնեն: Արդյո՞ք սա Սահաջա Յոգա է: Թագավոր դառնալուց հետո, մուրացկան ցանկանալ դառնալ, նման մարդիկ պետք է դուրս եկն: Բայց նրանք ասացին, որ միտումնավոր չեն մուրացիկներ դարձել: Դա անփութությամբ, անլրջությամբ էր, որ նրանք գնացին այնտեղ: Ինչ արած, մեր կինն է այդպիսին, ի՞նչ կարող եմ անել: «Ի՞նչ կարող եմ անել, մեր հայրն է այդպիսին: Մեր դուստրն ասաց եկեք գնանք, մենք էլ գնացինք»: Եվ այդպես հետո նրանք գալիս են ու ասում. «Մատաջի՛, իմ Ազնյա չակրան բռնվել է, իմ ստամոքսի չակրան բռնվել է»: Նրանց երեք չակրաները երեկ բռնվել էին: Ես՝ ձեր իսկական բույրը, այստեղ նստած եմ, ապա ո՞րն էր Գաջանան Մահարաջի մոտ գնալու ձեր կարիքը: Ապա նրանք ասացին. «Մեր պետությունը, իրոք, դեպի վատն է գնացել, այդ պատճառով հիմա մենք կգնանք Սայի Բաբայի մոտ: Եվ ես ասացի նրանց, որ դուք ավելի լավ է գալ այստեղ և ապա հետո գնալ Սայի Բաբայի մոտ, հակառակ դեպքում նույնը կարող է պատահել այնտեղ: Ի՞նչ իմաստություն կարող եք ձեռք բերել այնտեղ: Հազարավորները գնում են այնտեղ, ապա այդ ինչ եք ուզում դուք այնտեղ: Դուք նյութական իրե՞ք եք ցանկանում Սայի Բաբայից: Արդյո՞ք մարդկային էակների այդ ցանկությունները կբավարարվեն: Դուք ունեք ողջ նյութականությունը: Հիմա այդ ի՞նչ եք ցանկանում: Դուք թագավորություններ ունեք, պալատներ, հիմա՞ ինչ եք ուզում: Մեկը, ով եկել է տալու, և այն, ինչ դուք պետք է ստանալ, շատ մեծ նշանակություն ունի մարդկության համար: Աստված շատ մեծ խոստով է ստեղծել ձեզ: Այս ամբողջ կեղտը, որը դուք կուտակել եք ձեր ուղեղում, պարզապես դեռ ես եմ այդ ամենը: Դուք հավաքել եք բոլոր այդ անիմաստ բաները, այս ամբողջ թափոնը ձեր այդ տաճարում: Հիմեն՛ք այդ տաճարը: Ամեն սրտում դուք պետք է վառեք լամպերը: Մաքրեք ձեր տունը, մաքրեք ձեր ընտանիքը և մաքրեք ձեր հասարակությունը: Դուք շատ մտածողված եք ձեր հարազատների համար: Ջեր սկեսուրը եկել է, ես պետք է անեմ նրա համար. ես պետք է տամ նրան Ի՞նչ է ձեզ տալու ձեր սկեսուրը ... Նա ձեզ ծեծելու է կռիկով Դուք պետք է իմանալ, որ

ձեր հարազատները Սահաջա Յոգերն են: Չկան այլ հարազատներ Սահաջա Յոգերից բացի: Սահաջա Յոգերն են Սահաջա յոգի հարազատները, քանի որ նրանք մեկ այլ լեզվով են խոսում, նրանց ուղիները տարբեր են, նրանց ձևերը տարբեր են: Այդ նպատակով դուք պետք է այլքե՞ք ձեր կենսական ուժերը (Պրանա), դրա համար դուք պետք է կիսե՞ք Սերը: Սերը կիսուի ձեր ուշադրության {Չիտտա} եզրով: Նախ կարգավորե՛ք ձեր ուշադրությունը: Այն թերևացրե՛ք: Եթե դուք մնացած ամեն ինչ պահե՛ք ձեր ուշադրության մեջ, ինչպե՞ս պետք է Սահաջա Յոգան գա: Այն ներքև է գալիս ձեր ուշադրության (Չիտտա) միջոցով միայն: Աստված սպասում է, որ այն լցնի ձեզ վրա, բայց որտե՞ղ է ձեր ուշադրությունը: Երկու թուղի ընթացում ձեր ուշադրությունը այս ու այն կողմ է գնում: Պարզապես դրե՛ք ձեր ուշադրությունը Աստծո ուտերի առաջ: Նա չի ցանկանում ձեր փողը, հարստությունը կամ որևէ այլ բան: Այդ ամենը պահե՛ք ձեզ: Դա մարդկանց հիմարությունն է, որը դուք ձեռք եք բերել: Ո՞րն է այդ ամենի կարևորությունը: Կարևորություն տվե՛ք ձեր ուշադրությանը, քանի որ հենց այդ ուշադրության վրա է Աստված գալու: Նա ձեզ երիտասարդ է դարձրել, ինչպես 20 տարեկանները: Բուժել է ձեր մարմինները: Նա մաքուր է դարձրել ձեր սրտերը: Կուլեկտիվ գիտակցություն է եկել Ձեր մեջ: Հիմա՞ ինչ: Դուք դեռ վազում այս կամ այն բանի ետևից: Դուք այդ ամենը շատ ավելի կարևոր եք համարում: Ձեր նախորդ կյանքներում դուք վախժարել եք այդ ամբողջ աղբը և այդ ամենը ետևում թողել: Այժմ կրկին դուք կհավաքե՛ք այդ ամեն հարստությունը և նորից ամբողջը ետևում կրողնե՛ք: Սովորականի պես, անփութաբեր աղբուրդ Սահաջա Յոգի համար շատ վտանգավոր բան է: Այն ինչ մեներ կոչում են ահաբեկություն: Մի մեծ պատերազմ է ընթանում: Դուք գիտե՛ք, թե ինչպես են այլ ճանապարհներն ու մեթոդները սկսել ոչնչացումը: Սահաջա Յոգա նման է մի լուսնուի՝ կանգնած այս խավար ջրերում: Նուրբ, բուրավետ, գեղեցիկ, և դուք այդ լուսնուի թերթիկներն եք: Ցանկացած կեղտ, որ ընկնում ձեզ վրա պարզապես կսափի, երբ դուք խմանա՞ք, որ դուք լուսնուներ եք: Այնպես որ, եթե որևէ չափաբաժնովում է, ապա ազատվե՛ք այդ կեղտից: Դուք լուսնուներ եք, ձեզ դարձրել են լուսնուներ այնպես որ, եթե որևէ կեղտ է ընկնում լուսնուի վրա, ապա լուսնուը պետք է այն պարզապես դուրս շարաի: Ձեզանից յուրաքանչյուրը պետք է արքանա Սահաջա Յոգայի նկատմամբ, եթե դուք պետք է վերցնե՛ք Սահաջա Յոգայի նավակը աշխարհի միջով: Մի՛ նստե՛ք ձեր հարազատների, տների փառքի ու մանր խնդիրներով և ձեր փոքր չնչին հարցերով: Միևնույն երբ եք պատրաստվում կոչված մնալ այդ գաղափարները: Այդ խմբերից և ոչ մեկը չի լինելու ձեր կողմին: Արդյո՞ք իմ որդին կամ դուստրը կամուսնանա: Եվ այլն ...: Եթե դա տեղի ունենա, շատ լավ, եթե ոչ՝ էլի շատ լավ: Դուք այստեղ գումար կծախսե՛ք, այնտեղ կվորձե՛ք անուն ձեռք բերել... իսկ Սահաջա Յոգայի համար Դուք ժամանակ չունե՛ք Սահաջա Յոգայի համար: Մեծ բան է, որ մարդիկ Հնդկաստանում չունեն չափազանց շատ գումար: Իրենց սեփական դրամական վիճակը շատ լավ չէ: Բայց մեներ պետք է խմանա՞ք, որ այս Հնդկաստանում կան ՎԻՖԲՄՅՈՒՆԵՐ, որոնք վերահսկում են ամեն ինչ: Ցանկացած այլ երկիր արդեն փուլաված կլինե՛ր մինչ այժմ: Դուք ապրում եք վիթրանգիների աջակցության շնորհիվ: Ինչ մեծ երկիր է սա: Ի՞նչ երկրում եք դուք ծնվել: Դուք գիտե՛ք դա: Ես չգիտեմ, թե ինչպես օտարերկրացիներին ասել Դևիի (Աստվածուհու) կարևորության մասին: Նրանք չգիտեն, թե ինչ է Դևին, թե ինչ է Մայրը: Այնպիսի կեղտոտ մարդիկ կան, ովքեր չեն հասկանում մոք փոխհարաբերությունների մասին, ես գգում եմ կարծես լաց կլինեմ: Եվ դուք, մարդի՛կ, այդքան խմբայնաց, այդքան սովորականի նման եք դարձել, սափում եք ձեր մոքուրը, և մեղիտացիա անում նույն կերպ: Ինչպե՞ս է դա պատահելու: Իմ եղբայրներն ինձ ասում են. «Ինչո՞ւ ես սպանում ինե՞ր հեզ առավոտից երեկո: Ինչ-որ վնաս կարող է լինել քո առողջությանը, և հետո, ինչ կասի քո ամուսինը մեզ: Դու քնում ես առավոտյան 4-5-ին, ամբողջ օր դու ճգնաժամ աշխատում ես, ինչո՞ւ ես անում դա, ի՞նչ ես պատրաստվում ստանալ դրամով»: Ես կարող եմ միայնակ պայմարել, բայց ինչ օգուտ եք դուք բուրդ ստանալու դրանից: Լինել խմբայնաց, աղբուր խմբայնաց. դա մտայն վերաբերմունք է ինքներդ ձեր հանդեպ: Դա ձեր իսկ վիրավորանքն է: Դա նման է նրան, որ թագավորը, որն ունի ամբողջ հարստությունը, և նա ապրում է անփութաբեր: Կառավարի՛ր, բարձրացի՛ր գահին: Պատրաստվում եք ձայնողե՞լ Սահաջա Յոգան մանր, ճշմուն հարցերին կաշեղով: Մաքրե՛ք ձեր ներքը, մաքրե՛ք ձեր սիրտը և տեսե՛ք, արդյո՞ք մեներ նստած եմք անմեղության մեջ: Դուք ինձ շնորհ չե՛ք անում: Այն ինչ փնտրում էի՛ք կյանքերի ընթացում, դուք դա եք միայն ստանում: Այժմ, երբ եկել եք վերջին փուլ, ապա այս ինչ խենթ վարք է: Դուք միգուցե չե՛ք տեսել մեկին, ով եկել է վերջին փուլ, բայց ես տեսել եմ բազմաթիվ այդպիսիներին: Նախ ես պետք է նրանց ստնձեմ դրան: Կոչե՛ք, կոչե՛ք, կոչե՛ք: Երբեմն դուք այնպիսի մաքրե՛ք ունենում, թե. «Ի՞նչ կարող եմք մեներ անել, մեր երկիրն այնքան վատ է, և մեներ այնքան աղետալ եմք այստեղ, և ինչ լավ բան կարող եմք մեներ անել մեր երկրի համար»: Լավ է, որ դուք չունե՛ք փող: Ես այնքան մարդկանց եմ ինքնագիտակցում տվել, ովքեր հարուստ էին: Որտե՞ղ են նրանք: Հնդկաները երկու՞սը կամ երե՞քը: Եվ նրանք էլ այնքան ժլատ են: Չկա մեկն այստեղ շատ գումարով: Ես ինքնագիտակցում եմ տվել լակիթեր (100 հազար ռուպի) և կրթներ (10 միլ. ռուպի) ունեցող մարդկանց: Ի՞նչ են նրանք անում: Լավ է, որ այդքան շատ փող և նրա անախարժությունները չկան: Լավ է, որ այդ փողը ձեզ կպած չէ: Դուք ավելի քիչ գումար ունե՛ք, որը, իսկապես, լավ է: Ես տեսել եմ այդ հարուստներին, այսպես կոչված, այդ նախարարներին, նրանք չունեն ոչ մի ուրախություն, որ դուք՝ մարդիկ, ունե՛ք: Նրանք ստացել են իրենց ինքնագիտակցումը, իսկ հետո պարզապես շատ սիրուն նստել: Այնտեղ նրանք կնստեն փողով: Մեծ նախարարներ, բարտուղարներ են ստացել ինքնագիտակցում: Ի՞նչ են նրանք արել: Աստվա՛ծ, պաշտպանի՛ր մեզ նրանց էզոթից: Ո՞վ է բարտուղար կամ թագավոր Աստծո կողմից: Պատասխանե՛ք դրան: Զի՞շտ է Շրի Մատաջին: Սա այնքան կարևոր օր է: Ո՞վ եմ ես քո առաջ: Գնացե՛ք այնտեղ, որտեղ գնում եք ձեր Պուջաների համար, այդ տաճարները: Պատրաստվու՞մ եմ նրանք գալ այս երկրի վրա: Ձեր սեփական տաճարը պատրաստ պահե՛ք: Այս փոքրիկ երեխաները, որ նոր ներս եկան, շատ ավելի հաջողակ և օրենված են, քան դուք՝ մարդիկ: Նրանք դուրս են փառքի, պաշտոնի և այս ամբողջ հիմարությունից: Նրանք պարզապես Մատաջի են ուզում: Երեկ այդ երեխաներից մի քանիսը եկան և աղերսեցին իրենց մայրերին իրենց թույլ տալ իմ ծրագրին ավելի երկար ժամանակ լինել: Ես իրենց որևէ շահույթ կամ նման բան չե՛ի տալիս, բայց իրենք ցանկանում են ավելի երկար նստել Մատաջիի հետ: Նրանք ավելի շատ են հասկանում, քան դուք, մարդի՛կ, Թողե՛ք ձեր անցյալը, դարձե՛ք երեխաների նման: Դուք դարձել եք երեխաների նման: Ի՞նչ գեղեցիկ ձև է: Դուք նույնպես այդպիսին եք եղել, իմ երեխանե՛ր: Դուք բուրդ այդպիսին եք եղել: Որտե՞ղ դուք մոլորվեցի՞ք, և այլոնցովվեցի՞ք: Վախեցե՛ք ձեր այլադիպությունից: Նայե՛ք ուրիշների գեղեցկությունը: Երբ ես գնում եմ... .երբ մայրը գնում է, ապա երեխաների պարտականությունն է հոգալ տան մասին: Երբ ես եմ եմ գալիս, տեսնում եմ, որ իմ երեխաները տարածում էին Սահաջա Յոգան: Բայց այստեղ, երբ ես եմ եմ վերադառնում տեսնում եմ, որ 8-10 մարդկանց Ագնյան է բռնվել, ուրիշների Նաբին է բռնվել և դեռ մյուսների Վիշուդդին է բռնվել: Ինչ-որ մեկը մեկ ուրիշի մոտ է գնացել (գուրուի), իսկ մյուսները հիվանդացել են, մեկը վատ վիճակում է, ինչ-որ մեկի կինը հիվանդանոցում է, իսկ մեկ ուրիշը գծանոց է ընկել: Ախ, ի՞նչ է պատահել: Եվ մի՛

կարծե՛ք, թե դուք փոքր մարդիկ ե՛ք: Դուք շատ Մեծ մարդիկ ե՛ք: Բոլոր այդ մեծ մարդկանցից ոչ մի օգուտ չկա: Նրանք չեն ստանում իրենց ինքնագիտակցումը: Իմացե՛ք՝ ձեր մեծությունը և ապա խոսե՛ք: Բա՛ց արե՛ք ձեզ և խոսե՛ք: Մեկը, ով խոսում է նույնիսկ մեկ բառ Սահաջա Յոգայում, ապա Սաակաա Սարաավաթին ինձը գալիս է և նստում այգտեղ: Ես ձեզ ասում եմ: Պարզապես խոսե՛ք և հետո տեսե՛ք: Պարզապես սկսե՛ք խոսել Սահաջա Յոգայի մասին, և դուք կսեսնե՛ք, ինչպես Սարաավաթին կգա ձեր ձայնի մեջ: Սկսե՛ք գրել դրա մասին, և Նա կմտնի ձեր գրվածքի մեջ: Վերցրե՛ք ցանկացած գործ Սահաջա Յոգայում և Սակաա Նանունանը կանգնած կլինի և ինձ կասի. «Մայր, ո՞ւմ հետ ես պետք է կանգնեմ»: Նանունանջին անում է ձեր ամբողջ աշխատանքը: Վերցրե՛ք ցանկացած գործ՝ հանուն ձեր մոր, նույնիսկ աշխարհի գործերը: Սահաջա Յոգայի համար յոթ Անմահները (Չիրանջիվները) կանգնած են այնտեղ ձեզ համար. Բոլոր այդ Աստվածությունները՝ պատրաստ իրենց Շակտիներով, կանգնած են հետին պլանում ձեզ համար: Եվ ինչ են նրանք տեսնում, որ դերասանը, որ եկել է, շատ վատ վիճակում է: Նա նայում է այստեղ և այնտեղ: Ինչպես պետք է դրաման ընթանա: Այս թեթևամիտ վերաբերմունքը չի անցնի: «Մատաջի՛, ես ժամանակ չեմ ունենում նստելու և մեղիտացիա անելու»: Ի՞նչ է նշանակում, որ դուք ժամանակ չե՛ք ունենում: Ինչի՞՞ համար է ժամանակը: Ո՞վ է ձեզ տվել այս ժամանակը: Եթե դուք ժամանակ չե՛ք ունենում ձեզ համար, ապա ինչպե՞ս ե՛ք ժամանակ ունենալու Աստծո համար: Ինչպե՞ս ժամանակ չե՛ք ունենում: Դուք պետք է արթնանա՞ք ժամը 4-ին: Դուք տեսել ե՛ք ձեր մորը: Քանի՞ ժամ է նա ֆնում: Արթնացե՛ք առավոտյան ժամը 4-ին: Ասե՛ք ինքներդ ձեզ: Դու պետք է գնաս մեղիտացիա անելու ժամը 4-ից 5-ը: Դե՛ն նետե՛ք ձեր բուրը: Հրաժարվե՛ք գիշերը արթուն մնալուց: Դադարեցրե՛ք անհիմաստ մարդկանց հետ զրույցները: Դադարեցրե՛ք այդ անհիմաստ միությունները, այդ հարազատները, բոլոր այդ անհիմաստ մարդկանց: Այդ բոլորը բևեռներ են: Արդյո՞ք մենք այստեղ եմք եկել մեր ժամանակն այդ մարդկանց վրա վատնելու համար: Ես նույնիսկ մեկ բառե՛ չեմ ծախսում Սահաջա Յոգայի մասին ձեզ պատմելու համար: Ոչ մի պահ անգամ: Ես ստիպված եմ հանդիպել հազարավոր մարդկանց ամուսնուս գրասենյակում, որոնց հետ պետք է ձեռք սեղմեմ ընդունելություններին: Ես օգտագործում եմ դա ինքնագիտակցում տալու համար: Նրանք ձեռք են սեղմում, իսկ ես ինքնագիտակցում եմ տալիս իրենց: Ես տեսնում եմ, որ նա ստացել է ինքնագիտակցումը, և ես ուզում էլ ծիծաղել: Ո՞ր երկիրն էլ, որ ես գնում եմ, շարունակում եմ ինքնագիտակցում տալ: Ում հետ էլ, որ ես խոսում եմ շարունակում եմ ինքնագիտակցում տալը: Նա շարունակում է խոսել և ես շարունակում եմ ինքնագիտակցում տալ: Վիկտորիա կայսրանում Պակիստանի մահմեդականը տոմսեր էր կալափում: Հերքը շատ երկար էր և ես ինքնագիտակցում էի տալիս նրան հերքում կանգնած, ինչպես նաև իմ առջև հերքում կանգնած մարդկանց: Հենց մինչև նա տվեց ինձ տոմսը և նայեց ինձ, նա ստացավ իր ինքնագիտակցումը: Նա տվեց իրենց բոլոր տոմսերը և եկավ ու նստեց իմ կուպեում, որտեղ ես մենակ նստած էի: Նա հարցրեց. «Ո՞վ ե՛ք դուք»: Ինչպե՞ս դուք ունե՛ք այդպիսի գրավչություն attraction ձգողակություն: Ես հարցրեցի, թե նա ով է: Նա ասաց, որ ինձը Հուսեյնն է: Եվ այդպիսով ես խնդրեցի նրան նստել ու իր ձեռքերը դեպի ինձ դնել: Նա ասաց. «Այս ի՞նչ է տեղի ունենում: Սառը՞», «Ո՞վ ե՛ք Դուք»: Ես ասացի. «Տե՛ս և հաճախի՛ր»: Ես գնացի Հոռո, որտեղ նկարիչներ էին նստած և ինչ-որ բան էին նկարում: Ես մի ինքնագիտակցում տվեցի, ապա նա վեր կացավ և իր կողմիցին ինչ-որ բան ասաց, ապա եկավ և բռնեց իմ ձոռքերը, և սկսեց դառնությամբ լացել, ասելով. «Մա՛յր, ե՛րբ Դու եկար»: Ես այնտեղ էի գնացել որպես մեծ սպայի կին՝ իմ կողմից կանգնած երեխ կամ չորս պատմական անձանց հետ: Նրանք բոլորը ապե՛լ էին, թե ինչ է նա անում: Նա սկսեց ասել. «Մա՛յր, ես գտա Քեզ: Դի՛շերը Դու եկել էիր իմ երագում ու ասացիր, որ ես հագնելու եմ այսպիսի ու այսպիսի Սարի և Դու եկար նույն սարիով: Ոչ մի պահ անգամ, ես չեմ մտածում այլ բանի մասին, բացի Սահաջա Յոգայից: Ես մոռացել եմ ամբողջ անցյալը: Ես մեծ ծնունդներ, մեծ մարդիկ եմ ունեցել: Ես մոռացել եմ ողջ անցյալն ու ապագան: Այս պահին ես միայն հիշում եմ Սահաջա Յոգան, և ոչ մի ուրիշ բան: Ուր էլ որ դուք նստե՛ք այդտեղ պետք է լինի Սահաջա Յոգան: Դե՛ն նետե՛ք ձեր ժամացույցները: Դե՛ն նետե՛ք այդ ժամացույցներին ծառայելը: Սահաջա Յոգան է ձեր ժամացույցը: Եթե 12:30 է, դա կարևոր չէ: Ժամը առավոտյան 3-ն է: Դուք նստած ե՛ք Սահաջա Յոգայում: Ի՞նչ է, Սահաջա Յոգան ժամացույցի կամ ժամանակի ծառա՞ն է: Մենք ոչ մի օրենքի կամ ձեռի ծառան չենք: Մենք միայն Սահաջա Յոգայում ենք կանգնած: Մենք շարունակում ենք նստած մնալ, նույնիսկ, երբ այն շատ ժամանակ է տևում: Արդյոք մենք մեր ստամոքսի ինչ-որ ծառաներն ենք: Մենք ոչ ոքի ծառան չենք: Ամեն ինչ շարունակվում է կատարվել: Այն պետք է տեղի ունենա: Դե՛ն նետե՛ք ձեր բոլոր հին կապերին ծառայելը: Հեռու՛ նետե՛ք ձեր ժամացույցները: Չկա համակարգ ստեղծված ամեն ինչ համար: Սահաջա Յոգայում երբեք չի կարող լինել ինչ-որ համակարգ: Այն ինքն իր համակարգն է ստեղծում: Թող այն ստեղծվի: Եթե դուք փորձե՛ք և ստեղծե՛ք նոր համակարգեր, ապա դրանք կոչնչանան: Մի՛ ստեղծե՛ք կարգապահություններ: Թող Սահաջա Յոգայի կարգապահությունը շարունակ շարժվի ձեր ներսում: Այո՛, նրանց համար, ովքեր չեն ստացել ինքնագիտակցում, նրանց համար կարգապահությունը կարևոր է: Դուք դա արե՛ք: Բայց նրանք, ովքեր ստացել են ինքնագիտակցումը, այդ մարդիկ ունեն իրենց սեփական կարգապահությունը իրենց ներսում: Կարգապահությունն ինքն իրեն կգա, ներսից: Սահաջա Յոգերը ունեն ներքին կառուցված կարգապահություն: Դրա համար ներսում չկա: Նա, ով Սահաջա Յոգ չէ, պետք է ներքին, բանի որ նա չի հասկանում, թե ինչ է կարգապահությունը: Նա միայն գիտի աշխարհիկ կարգապահությունը՝ վախառով: Թող որ կարգապահությունը ներսից գա ու ներսից արթնացնի Սահաջա Յոգերին: Տեսե՛ք, թե որքան ե՛ք շարժվում Սահաջայի կարգապահությունում: Դուք շարժվում ե՛ք նրա ձեռքով ու ձոռքերով և բարձրանում նրա ալիքներով: Որքա՞ն է այդ կարգապահությունը կապված օլիվանոսի ալիքների հետ: Դուք այստեղ նստած կարող ե՛ք ասել, թե Լոնդոնում որ ժամին բարձր կամ ցածր ալիքով մակընթացություն կլինի: Ո՞վ է կապել այդ կարգապահությունը, որ դուք սկսե՛ք ե՛ք կապել ուրիշների կարգապահությունը: Սովորե՛ք մտնել ներսի՛ կարգապահության մեջ: Սովորե՛ք շարժվել ներսի ուղղությամբ ու մերթոյներով: Նրա մերթոյները շարժվում են: Ջեր սեփականը մի՛ ստեղծե՛ք: Ստեղծել ձեր սեփական այս, այն. «Եկե՛ք ավելի շատ մտնե՛ք Սահաջայի մեջ, ժամանակ ծախսե՛ք Սահաջայի համար»: Եթե դուք պետք է ժամացույց կրե՛ք, ապա կրե՛ք այն Սահաջա Յոգայի համար: Եթե դուք պետք է զարբուցիչ դնե՛ք, ապա թող այն լինի Սահաջա Յոգայի համար: (Մի մարդուն, ով հենց նոր մտավ): Եկե՛ք և նստե՛ք: Դուք բոլորդ իմ սրտում ե՛ք: Մի՞թե հեռվում ե՛ք: Դուք պետք է հասկանա՞ք սա: Նույնիսկ մեկ տերև այս աշխարհում չի կարող շարժվել առանց Նրա կարգապահության: Միախառնե՛ք ձեզ Նրա կարգապահությանը և միաձուլվե՛ք Նրա ներդաշնակությանը: Ներդաշնակեցրե՛ք ձեզ ամբողջությամբ: Երբ այն բարձրանում է, դուք բարձրանում ե՛ք, երբ այն ընկնում է, դուք ընկնում ե՛ք: Երբ մենք փորձում ենք մեր սեփական ինչ-որ բանն անել, ապա մենք թողնվում ենք ետևում: Շարունակ ձուլե՛ք ձեզ նրա հետ: Սա կարող է տեղի ունենալ միայն Սահաջա Յոգայի միջոցով և ոչ մի աշխարհիկ բանի միջոցով: Կա միայն մեկ հաճապարհ, ինչը ես ասել եմ հազար անգամ և ասում եմ նրից, որ ձեր ամբողջ անմիջաբան վիճակն է (Ներքին աշխարհ): Իմացե՛ք Անմիջաբան Գիտակցման

վիճակում և դուք կհամաճեք ամեն ինչ: Ամեն ինչ, ինչ պետք է անեք, գնացեք Անմիտք վիճակ: Հենց դուք բոլոր աշխարհիկ աշխատանքները անմիտք գիտակցման վիճակում անեք, այդ ժամանակ դուք կհամաճեք, թե ինչքան դիմադիմ է այն դարձել: Ով է տեսել ծաղիկների ծաղիկելը կամ պտուղ դառնալը: Ո՞վ է տեսել այս աշխարհի կենդանի աշխատանքը: Դա արվում է: Դուք շարժվում եք դիմադիմի մեջ և այս կենդանի բանի մեջ: Այն գալիս է անմիտք վիճակից: Երբ դուք այնտեղ նստում եք ամբողջ աշխարհը գունատ է դառնում: Փորձե՛ք սովորություն դարձնել Անմիտք վիճակում լինելը: Ամեն աշխատանք կատարվում է Անմիտք վիճակի միջոցով և այդպես էլ կլինի նաև ձերը: Ձեր շարժումը դեպի ներս պետք է արվի ձեր կողմից: Չկա տարբերակ սահմանափակում դրա համար, թե մենք ձերացել ենք: Դուք ձեր չեք: Դուք վերածնվել եք հազիվ 3-4 տարի առաջ: Դուք պարզապես փոքր երեխաներ եք: Դա տարիքի հարց չէ: Պետք է մնալ Անմիտք վիճակում: Դա է ձեր տեղը, ձեր հարստությունը, ձեր ուժը (Շախի): Դա է ձեր ձևը: Դա է ձեր գեղեցկությունը: Դա է ձեր կյանքը: Անմիտք: Հենց դուք անմիտք եք, արտաքին մեթոդները, այդ ամենը սկսում է շարժվել ձեր ձեռքերում: Ապրե՛ք անմտություն մեջ: Այնտեղ ժամանակ չկա, Ուղղություն չկա, ոչ էլ սրև է մեկը կարող է դիպչել նրան: Կա միայն Ապրող պատկերը: Կա միայն Կյանքի պատկերը և թե ինչպես է այն ծաղկում: Կա պատկերը նրա Գեղեցկության, նրա Ունակությունների, նրա Բարգավաճման և նրա Ծանարության: Դիտե՛ք այն այնտեղից, որտեղից հոսում է կյանքի հոսքը: Բայց երբ դուք դառնում եք անուղեղ կամ չափազանց հիմար, ապա ինչպես այն ցույց կտա ձեզ: Կամ անսիրտ լինել, առանց սիրտ, եաստեր, եսակենտրոն, սեղո լինել, վայրագություններ անել, շարունակ սեփական անձի մասին մտածել, կարծել, թե դուք ինչ - որ շատ մեծ բան եք, ապա ինչպես այն ցույց կտա ձեզ հաճապարհը: Սահաջա Յոգայի շարժման մեջ պետք է այնպիսի՝ գեղեցկություն լինի: Այն անելիս պետք է հսկայական հովատ լինի: Կունդալինին բարձրացնելի պետք է լինի այնքան ճկարկուն, առաջ աղոթում են Կունդալինին կամ մեկ ուրիշ մոլոր: Պետք է մեծ հարգանք լինի այդ վիճակի հանդեպ, այնքան մտածումնք դրա մասին: Ամեն ինչում, ձեր վարքում, ձեր խոսքում, խոսելու ձևի մեջ, ձեր դիպչելու, ձեր ծիծաղի և ձեր արցունքների մեջ: Ամեն ինչում պետք է լինի մի այնպիսի՝ պատկերը ձեր սրտի: Դա գանգվածային է: Այդ գանգվածայնությունը պետք է երևա ձեր ներսից: Պետք է Երկրիների Պատկերը լինի ձեր ներսում: Պետք է Ջրի Մաքրությունը ձեր ներսից արտացոլվի: Արեգակի Պայծառությունը պետք է երևա ձեր դեմքից, Լուսնի Չովությունը պետք է հոսի ձեր ներսից: Հոսելով ամենուր՝ դուք պետք է լինեք ինչպե՛ս Քամին: Ձեր շունչը բաբախում է բոլորի մեջ այս պահին: Իմացե՛ք սա: Մի՛ խաղացեք ձեր կյանքի հետ: Լինելով չափազանց հարգալից և խոնարհ՝ պարզապես ընդունեք դա, այն նոր կյանքը, որ Աստվածայինը դնում է մեր ներսում: Թող որ դուք ընդունեք Նրա շնորհը, Նրա սերը: Դրա համար կարիք չունեք լուղանալու կամ ձեր ձեռքերը լվանալու, դուք պետք է անեք ոչինչ, բան մաքրեք ձեր սիրտը: Մաքրեք ձեր սիրտը: «Ո՛վ Աստված, խնդրում եմ մաքրի մեր սիրտը և այնպես արա, որ թողնենք մեր խորամանկ և կեղծ ուղիները: Մաքրե՛ք ձեր սիրտերը, բանի որ նա պատրաստվում է իջնել ձեր սրտերի լուսուսում: Մաքրե՛ք ձեր սրտերը: Մաքու՞ր են մեր սրտերը: Ու՞մ եք դուք խաբում: Այդ ու՞մ եք դուք ստեր պատմում: Դուք բոլորը մեկ եք: Ես երբեք չեմ կարող սաել միայն մեկ անձի: Ես խոսում եմ ձեզանից յուրաքանչյուրի հետ, որ դուք բոլորը մեկ մարմնի մեջ եք և այդ էլ՝ իմ մարմնի մեջ: Դուք իմ պրոյեկցիան եք: Ես ինքս ինձ եմ ասում: Էլ ո՞ւմ ես պետք է ասեմ: Ո՞վ է մեկ ուրիշը: Երբ դուք հիվանդ եք, ես ցավ եմ գգում ներսում այնպես, առաջ ես ինքս եմ հիվանդացել: Եվ երբ դուք երջանիկ եք, ապա ես մի հսկայան ուրախություն եմ գգում այնպես, առաջ ես ինքս եմ երջանիկ դարձել: Երբ դուք դժբախտ եք, ապա ես էլ չեմ վայելում ոչ մի ուրախություն: Ես գիտեմ ու ցերեկ ձեզ համար արթուն մնում: Ինչպիսի կամ որպիսի ձևով էլ կարողանաք, պետք է ժամանակ տալ, ամբողջությամբ ժամանակ տալ: Այժմ մենք պատրաստվում ենք աշխարհ ստեղծել, այնպես որ, նրանք, ովքեր գումար ունեն կարող են գումար տալ: Դուք ստիպված եք լինելու տալ: Դուք գումար եք ծախսում այս ու այնտեղ: Ի՞նչ օգուտ է եղել ձեր այս ու այն կողմ գումար ծախսելուց: Ինձ պետք է ձեր գումարը: Ինձ ոչինչ պետք չէ: Ես ոչ մի բանի վրա կարիք չունեմ ծախսելու: Այս աշխարհը ձեզ համար է ստեղծվում, ձեր այն եղբայրների և քույրերի համար, ովքեր պատրաստվում են ապրել այստեղ: Այժմ այս ինքնագիտակցած երեխաներն են ձմկում, նրանց դպրոց է պետք, և ինչ - որ մեկը, ով կարող է հետևել նրանց: Փողը տվեք դրա համար: Ինչպե՞ս պետք է փողը գա: Ցանկացած գումար, որ ձեզանից գալիս է, շատ կարևոր է: Այնպիսի՝ մարդիկ են գալիս այստեղ՝ նույնիսկ մեկ ուսուցիչ չեն ցանկանում ծախսել: Այդպիսի աղքատ մարդիկ չկան այստեղ: Եթե այդ դեպքն է, ապա դա նորմալ է: Բայց նրանք, ովքեր չեն կարող տալ անգամ մեկ ուսուցիչ, կարո՞ղ են արդյոք այդպիսի մարդիկ Սահաջա յոգ լինել: Ես իսկապես ապշում եմ, որ իրենք մտահոգվում են մեկ կամ երեք ուսուցիչի տալով: Դուք պետք է տանք հազարներով: Ո՞վ է տվել ձեզ այդ գումարը: Ես այն չեմ ուզում: Ի՞նչ կարող եք դուք տալ ինձ: Գոնե ձեր համար, ձեր երեխաների, ձեր օգուտի համար: Վաղը դուք ինքներդ կգամ ու կապրեք այդ աշխարհում, ես գիտեմ դա: Կարիք չկա այդպիսի ազատ կամ ձրիակեր լինելու: Ապրեք արժանեքի նման: Զի՞տ այնպես, ինչպես ես չեմ ուսում անվճար, դուք նույնպես չպետք է ուսեք անվճար: Ով որ կարող է թող անի: Նա, ով ժամանակ ունի, թող ժամանակ տա: Նա, ով կարող է աշխատել, ապա թող աշխատի: Նա, ով պետք է տալ ինքնագիտակցում տա, ապա թող ինքնագիտակցում տա, նա, ով պետք է բնութքը դուրս հանի, ապա թող դուրս հանի բնութքը: Արե՛ք Սահաջա Յոգային համար: Դուք ստիպված եք լինելու: Առանց այդպես անելու ձեր էգոն չի մահանա, և ոչ էլ ձեր սուպեր էգոն կմահանա, բանի դեռ ու մինչև դուք ինչ-որ բան չեք անում Սահաջա Յոգայի համար: Կրկին ձեր Ագյան կբռնվի: «Մատաջի՛, իմ գլուխը բռնվեց»: «Մատաջի՛, իմ աղջիկը փախավ»: «Մատաջի՛, այսպիսի ու այսպիսի բան պատահեց իմ հոր հետ»: Դա կպատահի: Ես չեմ անում ոչինչ: Գաճակները չեն անում ոչինչ: Որտեղ էլ դուք ունենաք բուլություն, այնտեղ միայն բնութքները ձեզ կբռնեն: Նրանք չեն բռնի ինձ: Ինչու՞ ինձ չեն բռնի: Ի՞նչ է մեզ տվել Մատաջին: Նա այդքան շատ է տվել մեկ ուրիշին: **Arre!** Նա պետք է ստանա և նա ստացավ: Ոչ պակաս է այն ինչ դուք եք ստացել: Դուք չեք արժևորում այն, ինչ ստացել եք: Պետք է բավարարվածություն լինի ներսում: Բռնած պահեք այդ բավարարվածությունը: Կանգնեք այդ բավարարվածության մեջ: Ինչպե՞ս ես կարող եմ սաել ձեզ: Նաև համակարգիչներ և կեսեր կամ այդ մասին: Սեղմե՛ք Բավարարվածություն կոճակը և բավարարվածությունը կարբոնաճ ձեր ներսում: Սեղմե՛ք մեկ այլ կոճակ, և կարբոնաճ ձեր անմեղությունը: Սեղմե՛ք մեկ ուրիշը և կարբոնաճ ճանարությունը: Այս ամենը ձեր ներսում է: Մտները սեղմելով ամբողջ ծրագիրը կարելի է գործարկել: Բայց նախ գոնե այնտեղ պետք է անմեղություն լինի: Պետք է ինչ - որ բավարարվածություն լինի, հսկայական դեպքում, երբ դուք սեղմեք մատը, ի՞նչ դուրս կգա. Վախում: Նա, ով սեղմել է բավարարվածություն, հասել է Բավարարվածության: Նրանք հասել են հարստության: Նրանք նստած են հարստության մեջ: Ունենալ տարիներով հավաքել են ձեր հարստությունը՝ տարիներ շարունակ այրելով ձեր մարմինները, և այժմ կանգնած են ձեր առջև: Նույն կերպ, դուք պետք է մեկ առ մեկ հավաքեք այդ իրերը: Բավարարվածությունը, եկե՛ք Անմեղության մեջ, եկե՛ք Հարստության մեջ, եկե՛ք Գեղեցկության մեջ, եկե՛ք ճանարության մեջ, եկե՛ք Սիրտ մեջ: Բոլոր

կոնակներն այդտեղ են: Ինչպե՞ս ենք մենք պատրաստվում անել դա, ինչպե՞ս ենք անելու դա: Սահաջա Յոգայում չկա այնպիսի խոսք, ինչպիսին է. «Ինչպե՞ս ենք մենք»: Ինչ էլ ուզենաք ձեռք բերել, դուք կարող եք ձեր ներսում: Դուք կարող եք ձեռք բերել գոհունակություն ձեր ներսում: Դուք կարող եք ձեռք բերել ամեն ինչ ձեր ներսում: Սեդմե՛ք կոճակը և ինչ էլ, որ ուզում եք, անընդհատ կգա դեպի ձեզ: Դուք ձեր ներսում կդառնաք մեքենա: Ես չեմ կարողանում հասկանալ, թե ինչպես կարելի է ստանալ այդ ձեռքբերումները ձեր ներսում և ձեզ միացած: Եկեք այժմ մտնեմք մեդիտացիայի մեջ: Ն.Ս.Շրի Մատաջի Նիրմալա Դևի

1982-0710, Հասարակական ծրագիր: Մուլադիարայից Վոյդ:

View [online](#).

Հասարակական ծրագիր: Մուլադիարայից Վոյդ: (Գիլգիոլ թատրոն, Դերբի, Անգլիա) Շաբաթ օր, հուլիսի 10, 1982թ. Սա է հենց իրավիճակը: Իրավիճակն այն է, որ մենք Աստվածայինի մասին չգիտենք: Մենք կարգացել ենք դրա մասին, մենք լսել ենք դրա մասին: Այնքան մարդիկ են գրել դրա մասին: Հենց պարզում են որ հարցուվորն էր դրա մասին, նրանք գրեթեով հայտնում են: Գրեթե գրեթեի ետևից, հազարավոր գրեթե են նրանք գրել: Դրանցից քանի՞սն են ճիշտ և քանիսը՝ ոչ: Անհնար է պարզել, որովհետև մենք իրականում չգիտենք: Ենթադրենք ինչ-որ մեկը ասում է, որ Բեդֆորդի դուռը ծնվել է Դերբիշիրում: Լավ, ինչպե՞ս են ես իմանալու: Ես չեմ իմանա, մինչև չհանդիպեմ մեկի, ով իսկապես այդ տարածքին է պատկանում, ով գիտի դրա մասին: Նույն կերպ, գիտելիքը, որ մենք ունենք նաև Աստվածայինի մասին շատ շփոթեցնող է: Բայց դա գիտելիք չէ, դա երբեք գիտելիք չէ: Գիտելիքի հասկացությունը ընկալում ենք այնպես, ասես դա ինչ-որ տեսակի մի պատասխան է մեր հարցերին, որը բանական է, որը կարող ենք խելքով հասկանալ, մեր խելքի միջոցով: Բայց այժմ այս ոլորտը խելքից վեր է, վեր է բանականությունից: Վեր է բոլոր սահմանափակ բաներից՝ անսահման ոլորտ է: Բոլոր այսպիսի սահմանափակ ոլորտները կարող են միայն իմացվել ձեր գիտակցության փորձառության միջոցով: Այժմ սա, պետք է հասկանալ, որ մի շատ նուրբ բան է, թե ինչպես իմանալ մի բան՝ մեր գիտակցության փորձառությունը: Ոչ թե մի փորձառություն, թե հանկարծ լույս եք տեսնում, ուրեմն փորձառություն է: Նկատի ունե՞մ՝ դուք միշտ էլ կարող եք լույս տեսնել: Մարդիկ այնքան լավ են զգում, որ ինչ-որ լույս են տեսել՝ հանկարծ իրենց առաջ վառվող: Ոչ մի մեծ բան չէ: Կարող է մի որոշ տարածքից դուրս գալ այդ հոսանքումը և միգրացիա դա ձեզ ոչ մի օգուտ էլ չի տալիս, այլ դուք պարզապես կարող եք զգալ, թե փորձառություն եք ունեցել: Այսպիսով, պետք է իմանալ, որ տեսնելը դա փորձառությունն ապրել չէ: Օրինակ, շուրջ տեսնում է սարքը: Բայց նա ի՞նչ գիտի դրա մասին: Նա տեսնում է այն: Գիտակցությունը, մարդկային գիտակցությունը այնքան մեծ բան է իրենից ներկայացնում, քան թե կենդանու գիտակցությունը: Օրինակ, կարող ենք ասել, որ գեղեցիկի գիտակցումը կենդանիները չունեն: Մարդության գիտակցումը կենդանիները չունեն: Մարդկանց մեջ դա ներգրված է, Նրանք դա կարող են զգալ: Նրանք դա իրենց նյարդային համակարգի վրա կարող են զգալ: Այսպիսով, այն ինչ գիտակցություն է, պետք է զգալ ձեր կենսորոնական նյարդային համակարգի վրա: Դա պարզապես մի երևակայական բան չէ կամ մի մտավոր փնտրում: «Ախ, այո՛, այո՛, ես գիտեմ, գիտեմ»: Այդպես չէ: Գիտելիքը պետք է ձեզ հասնի ձեր զգացումների միջոցով, ինչպես որ ես կարող եմ զգալ՝ սա տաք է կամ սառը, բայց էսքան ոչինչ չի զգա: Նույն կերպ, զգացողությունը պետք է ձեզ հասնի ձեր կենսորոնական նյարդային համակարգի միջոցով: Դա նշանակում է՝ ձեր գիտակցությունն ինքը պետք է լիցքավորվի: Այն պետք է նոր տարածաշափում ստանա: Ձեր գիտակցությունն ինքը նոր տարածաշափում պետք է ստանա: Բոլոր այլ փորձառությունները ոչ մի նշանակություն չունեն Էվոլյուցիայում, եթե տեսնեք: Էվոլյուցիան գործընթացում գիտակցությունն է, որ զարգանում է, Այն ավելի լավ է ընկալում և ավելի լավ տարածաշափումով: Եվ այդ տարածաշափումները հասել են իրենց առավելագույնին այն ժամանակ, երբ դուք մարդկային էակ եք դարձել, որտեղ հենց ձեր գիտակցությունը պարզապես է ընկալելու Տիեզերական Հայկի գիտակցությունը, Հավաքական Հայկի, որպեսզի դուք դառնաք հավաքական էակ: Այժմ կուզե՞նայի ձեզ պատմել այն մասին, թե մեր ներսում ինչպես է այն տեղակայված: Բոլոր գործնական նպատակների համար դուք ինձ չպետք է աներկբայորեն ընդունեք, բայց չպետք է նաև մերժեք այն, ինչ ասում են: Սա մի նոր համալսարան մտնելու պես է: Մենք լսում ենք պրոֆեսորին և փորձում ենք հետևել նրան: Ենթադրենք նա առաջադրում է մի վարկած է առաջադրում ձեր առաջ: Ապա դուք պարզապես սկսում եք դատել այն, փորձել աշխատեցնել: Եթե դա ճիշտ է, ապա կարող եք այն կոչել օրենք: Նույն կերպ մենք պետք է մտնենք այս նոր հասկացության մեջ՝ նախ այն դիտելով, չմերժելով: Ապա եթե այն ճիշտ է, այդ դեպքում մենք պետք է հավատա՞նք դրան: Չպետք է կույր հավատ լինի Ստեփան Յոզայի հանդեպ: Կույր հավատը ընդհանրապես չի օգնում: Ոչ էլ պետք է մերժում լինի: Եվ այդ կենսորոնայի վերաբերմունքով եթե դուք պարզապես լսեք ինձ որպես մի վարկածի, այն ինչ ասում եմ պետք է հենց հիմա ընդունեք որպես համարություն: Բայց ապա ժամանակը գալիս է, որ ձեզ ապացուցեն համարությունը: Եվ համարությունը կարող է ապացուցվել ձեզ: Ժամանակը եկել է ապացուցելու Աստծո գոյությունը: Ապացուցելու, ոչ թե ձեզ համար մի մեծ դատախազություն կարողու կամ ձեզ դատարան տանելու կամ դրա նման մի բան: Բայց ինչպե՞ս են ես պարզապես ապացուցե՞լ դա: Ձեր գիտակցության վրա: Դա լինելու է ձեր գիտակցության մի բացարձակ փորձառությունը, որ դուք զգալու եք Ամենագուր Աստծուն: Ժամանակը եկել է ապացուցելու սուրբ գրությունը, բոլոր սուրբ գրությունները: Ժամանակը եկել է ապացուցելու ձեր սեփական միությունը Աստծո հետ: Ձեր սեփական փոփոխաբերությունը Նրա հետ, ձեր սեփական փոփոխաբերությունը այդ Նախակրթական Հայկի հետ, թե կոչեք նրան Աստված կամ ուրիշ մի բան, Աստծու համար ոչ մի տարբերություն: Ինչ անումով էլ Նրան կոչեք, Աստված կա, և այդ Աստվածը այնպիսին չէ, որպիսին դուք պատկերացնում եք: Դա այնպես չէ, ինչպես դուք եք Աստծուն հասկանում կամ համաշուն Աստծուն, բայց Աստված այնպիսին է, ինչպիսին կա: Մինչև դուք ինքներդ Նրան չզգաք, դուք չեք հավատալու Նրան: Եթե նույնիսկ հավատաք ինչ-որ հանգամանքներից ելնելով, դա մի հավատ է, որը կույր է: Դա ոչ մի նշանակություն չունի որևէ խելացի մարդու համար: Եվ կգա մի օր, երբ այդ մարդը կհերքի այդ տեսակ հավատը: Այսպիսով, մեր ներսում, ինչպես ասացի, ներկայացված համակարգ կա, որը մեզ է հասել տարբեր փուլերում մեր գիտակցության վերելքի միջոցով, ինչը կարծես մի գրված պատմություն լինի մեր ներսում, թե ինչպես ենք մարդկային էակներ դարձել: Մի բանի փուլ է ինք մենք բաժանված: Նախևառաջ ածխածնի փուլը, որում մենք կենդանացանք: Մեռածը կյանք դարձավ: Դա տեղակայված է այս կետում: Դա ցած է գտնվում մեր ներսի այն մեծ ուժից, որ եռակույրանա՞ն ոսկրում է, որին կոչում ենք Կույրալիքի: Այս ուժը նաև այն ուժն է, որը նկարագրված է Աստվածաշունչում՝ որպես «Կենաց Օրոն»: «Ես կհայտնվեմ ձեր առաջ կրակի լեզվակների տեղում»: Բայց Աստվածաշունչը, լինելով մի մանրադիտակային բան, դա չի կարող բացատրվել, դրա սիմվոլիզմը: Մինչև որ դուք չստանաք ձեր նոր գիտակցությունը կամ վերաբացվեք գիտակցությունը, այն չի կարող բացատրվել: Այս ուժը ցանկության ուժն է, վերջնական ցանկության, միակ, իրական ցանկության, որը մենք ունենք մեր ներսում: Բոլոր այլ ցանկությունները անիմատ են դառնում: Տեսե՛ք, այժմ բարձրագույն երկրներում մարդիկ հասել են բարձրագույնության՝ հարուստ են, ունենալ, բայց երջանիկ չեն: Մարդիկ, ովքեր ծայրահեղ հարուստ են, ինչպես օրինակ Եվրոպայում ու Եվրոպայում,

մբցում են միմյանց մեջ, թե քանի երիտասարդներ են պատրաստվում ինքնասպան լինել: Վերջերս իմացա, որ ժվեյցարացիները «ավելի առաջ են»: Ըստ ավելի Ըստ ժվեյցարացիներ են ինքնասպան լինում, քան թե Շվեյցարի երիտասարդները: Սա այն իրավիճակն է, որում պետք է գիտակցենք, որ հարստությունը, եթե մեր ցանկությունը լինեք, մեր իրական ցանկությունը չէ, քանի որ երբ հարուստ եմ դառնում, պետք է որ շատ երջանիկ ու ուրախ մարդիկ լինեմ: Բայց այդպիսին չենք: Եվ տնտեսագիտության հիմունքն այն է, որ ցանկությունները մասնավոր դեպքում կարող են հագեցվել, բայց ընդհանուր առմամբ դրանք երբեք հագեցվող չեն: Նշանակում է՝ նյութը չի կարող բավարարել ձեր ցանկությունները: Այսպիսով ի՞նչ է ցանկությունը, ի՞նչ ենք մենք փնտրում, բավական է այս ուժի մեջ, և դա մի փնտրում է՝ դառնալու մեկ Աստծո հետ, յոգա՝ միություն Աստծո հետ: Այն, ինչ անվանում ենք մկրտություն: Ղուրանում այն կոչվում է Փիր: Դուք պետք է փիր դառնա՞ք՝ «նրից ծնված»: Սա շատ լեզուներով է նկարագրված, բայց նույն բանը, ինչը նկարագրված է, նույնն է բոլոր սուրբ գրություններում: Եթե փորձեք հետևել նրան, թե ինչ նկատի ունեն, կգարման, որ նրանք բոլորը նույն բանն են ասել: Հիմա ինչ-որ մեկը կարող է ասել. «Կարող եմ ուրիշ հաճախողներ լինել, Մա՛յր: Ուրիշ բաներ կարող եմ աշխատել»: Այլ մեթոդներ չկան, որովհետև սա մշակվել է հազարավոր տարիներ շարունակ ձեր մեջ այն օրից, ինչ ածածին եք դարձել: Եվ այդ ամենը բնության կողմից ներդրված է ձեր մեջ: Ինչպես օրինակ մեկը կարող է ասել, որ սերմը պետք է ծլի ինչ-որ ուրիշ եղանակով. ուրիշ եղանակ չկա սերմի համար: Սերմը պրիմյուլ ունի և պրիմյուլը պետք է արքանա, դա միայն այդպես է աշխատում: Նույն կերպ դա աշխատելու է ձեր բոլորի մեջ: Այս ուժը պետք է շարժվի ձեր մեջ, պետք է արբանցվի ձեր մեջ: Եթե այն արբանում է ձեր մեջ, այն բարձրանում է: Բայց այս ի՞նչ ուժ է: Այս ուժը Ոգու հետ մեկ դառնալու համար է: Այնպես որ այս ուժը գիտի, որ այն պետք է մեկ դառնա Աստվածայինի հետ: Այժմ մենք ուրիշ շատ ցանկություններ ունենք, և պետք է ասենք՝ ինչպե՞ս է այն կապված դրանց հետ: Սա այնպես է, ինչպես մենք կասեինք. «Գնանք Դերբեիք և հանդիպենք բոլորին»: Հիմա մենք գալիս ենք ամբողջ հաճախողներ, հասնում ենք Գիլգիզ, հասնում ենք այստեղ և չենք հանդիպում ձեզ: Այդ իմ ամբողջ գալը, իմ ողջ համփոքությունը անիմաստ է, քանի որ ես ձեզ չհանդիպեցի: Դրանում ընդհանրապես ոչ մի իմաստ չկա: Նույն ձևով, մեր բոլոր ցանկությունները միայն այս ցանկությունը բավարարելու համար են, այս վերջնական ցանկությունը, ցանկություն՝ մեկ դառնալու Աստվածայինի հետ: Շատ բաներ կարելի է ասել Կուրդալիին մասին: Ես պետք է որ հարյուրավոր անգամներ խոսած լինեմ Կուրդալիին մասին, և դրա մասին ավելի իմանալու համար դուք պետք է Սահաջ Յոգայում լինեք և ավելի իմանալ դրա մասին: Բայց հենց հիմա ես ձեզ կարե պատմեցի, թե ինչ է Կուրդալիին, և թե ինչպես է այն տեղադրված այնտեղ: Այժմ, վերևում, որը որ երկրորդն է.. իրականում երկրորդը մենք համարում ենք երրորդը, այն այս կողմ է նայում: Դրա ուժը.. ես կասեի, սա մեր փնտրելու կենտրոնն է: Այս կենտրոնը կոչվում է Նաբիի Չակրա, որը մեզ մեր փնտրումն է տալիս: Երբ մենք կենդանու մակարդակում ենք, մենք սնունդը փնտրում ենք մեր ստամոքսի միջոցով: Եվ դուք կգարման, որ երբ մենք մարդկային էակ ենք դառնում, այդ ժամանակ նույնպես մենք մեր փողը մեր ստամոքսի միջոցով ենք փնտրում: Մենք կարող ենք մի փոքր այս ու այն կողմ շեղվել, բայց ի վերջո նույնիսկ մեր Աստծուն մեր ստամոքսի միջոցով ենք փնտրում: Այս ստամոքսի շարժը այն տարածքն է, որը պետք է անցնել: Եվ այս տարածքը իրականում Ուսուցիչների տարածքն է: Բոլոր Նախնական Ուսուցիչները այս տարածքում են ծնվել, ինչպես օրինակ՝ Մովսեսը, Սուրբաբա: Տասը գլխավոր նախնական Նախնական կան, ովքեր այս աշխարհ են եկել, ովքեր եկել էին մեզ մեր փնտրելու գաղափարը տալու, թե մենք ինչ պետք է անենք: Հստ էության նրանք եկել էին այստեղ սովորեցնելու, թե ինչպես հավասարակշռել ինքներս մեզ, ինչպես հավասարակշռել, որպեսզի կարողանանք անել: Հիմա բոլոր այս մեծ մարգարեները կամ նախնական էակները, պետք է ասել, նրանք էին վարպետները: Նրանք եկել էին մեզ տեղեկացնելու, որ եթե դուք շատ եք շեղվում դեպի ձախ կամ շատ դեպի աջ, ապա դուք կընկնեմք ձեր կենսամիջոցի հարցում, ձեր՝ որպես մարդ որակում: Որպես մարդկային էակ դուք պետք է կենսամիջոց ունենա՞ք, և սա է այն կենտրոնը, որը աստիճանաբար բացում է կենսամիջոցը կենդանուց դեպի ավելի բարձր կենդանի: Եվ մարդու փուլում է, որ ամեն սկսում է գիտակցել, որ այս կենսամիջոցը գոյություն ունի մեր մեջ: Ահա այդպես են բոլոր մեր օրենքները առաջացել: Աստվածաճեչի տասը պատվիրանները տասը կենսամիջոցներն են, որ մեր ներսում են: Նրանք տասը Գուրուններն են, ովքեր եկել էին այս աշխարհ՝ փրկելու մարդկանց մեջտեղի հաճախողից դուրս գալուց, ավելի շատ ձախ կամ աջ գնալուց: Այժմ, ձախ կողմը, ինչպես տեսնում եք այստեղ, զգացմունքների կողմն է մեր ներսում, և նաև ցանկության ուժը: Զգացմունքային կողմն է, որը մեզ մեր ենթագիտակցականն է տալիս: և դրանից վեր մեր հավաքական ենթագիտակցությունն է: Աջ կողմում մենք մի ուրիշ՝ գործողության ուժ ունենք, որով մեր ցանկությունը փորձում ենք գործողության մեջ դնել: Եվ այս գործողության ուժը մեզ տալիս է մեր ապագան և հոգ է տանում մեր ֆիզիկական և մտավոր գործողությունների մասին: Դրա արդյունքում մենք զարգացնում ենք մի հիմնարկություն մեր գլխի մեջ, որ կոչվում է էգո: Յուրաքանչյուրը այն ունի, ոչ մի սարսափելի բան չկա: Երբ մենք մի բան ենք անում, մենք զգում ենք, թե արել ենք դա, և դա առատվել է, բայց միևնույն է դեռ կրում ենք այդ առատվելը, որովհետև դեռ չենք տեսել իրականությունը: Մյուսը մեր ներսում ձախողման ուժն է. որի միջոցով մենք ստանում ենք ուրիշների ազդեցիկ, որի միջոցով ունենք մեր անցյալը, այն մեզ տալիս է մի հիմնարկություն՝ որպես մեր գործողությունների կողմնակի արդյունք՝ զգացմունքային գործողությունների, մի հիմնարկություն, որը փուչիկի տեսքով կոտնենք այստեղ, որ կոչվում է սուպերէգո: Այս երկուսը հանդիպում են ուղեղում ճիշտ այդպես, ձեր մեծանալուն զուգահեռ, և կալցիֆիկացում է տեղի ունենում ձեր գլխավերևում՝ գաղթունի ոսկրի տարածքում: Եվ այս փափուկ տարածքը, որը մանկության ժամանակ բաժանվում է, ամբողջապես ծածկվում է: Այդպիսով դուք ձևավորում ենք ձեր ես-ը, դուք դառնում ենք Պրն Իֆու, Ռիայ, Զեր և այլն: Դուք ձևավորում ենք ձեր ազատությունը: Սա է այն ազատությունը, որին դուք հասել եք. լինել պրն. Իֆու, պրն. Ռիայ, պրն. Զեր: Սրան հասնելուց հետո դուք սկսում եք օգտագործել երկրորդ կենտրոնը, որը ձեր ստեղծագործականության կենտրոնն է, ձեր գործողության կենտրոնը: Կենդանիները չունեն որևիցե էգո: Իհարկե, եթե նրանք ապրեն մարդկանց հետ, միգուցե և ձևավորեն. բայց այդպես նրանք ընդհանրապես էգո չունեն: Եվ եթե դուք ինչ-որ սխալ բան անեք, վատ կզգա՞ք, մեղքի զգացում կունենա՞ք: Կենդանիները երբեք մեղավոր չեն զգում, որովհետև այդ նրանց բնույթն է այլ կենդանիներին սպառնել, նրանց բնույթն է ուտել, այնպես որ նրանք երբեք մեղավոր չեն զգում: Միայն մարդիկ են, որ կասեն. «Օ՛, ես չպետք է դա ասել: Չպետք է դա անել»: Միայն մարդկային հատկանիշն է մեղավոր զգալը, միայն մարդկային հատկանիշ է ուրիշներին հնչելը: Այսպիսով երկրորդ կենտրոնն է խաղի մեջ մտնում, որի միջոցով դուք մտածում եք: Եվ դուք ապագայի մասին ենք մտածում, ծրագրում եք: Զեր ֆիզիկական.. (Կարծում եմ սա հիմա չափազանց է, կարո՞ղ եք դադարեցնել: Կալ կլինի անջատել լույսը, չափից դուրս շատ է: Ամբողջ ընթացքում եղել է, չափից շատ է:) և դուք մտածում եք:

Մտածելու համար ձեզ էներգիա է անհրաժեշտ, և այդ էներգիան դուք ստանում եք այն հարապային բջիջներից, որոնք ստամոքսում են, որոնք փոխարկվում են՝ օգտագործվելու ուղեղի համար: Եվ երբ այս փոխարկումը տեղի է ունենում, այս խեղդ կենտրոնը պետք է բռնաջան աշխատի: Երբ դուք մտածում եք, այս կենտրոնը անցնում է գործի: Այն պետք է շատ եռանդուն աշխատի միայն մի գործի համար, այն է՝ հարապային բջիջների մատակարարումը հոգալը: [Զափից շատ լույսեր կան այստեղ: Կարո՞ղ եք անջատել այս լույսերը:] [Ոչ, ոչ, այստեղի այս երեքը..] [Ենթակալություն ... Դեռ սրանք չափից շատ են] [Երե սրանք կարողանաք հանել, ավելի լավ կլինի] [Ոչ, ոչ, այս երեքը: Այս երեքը չափից շատ են]: [Ընդհանրապես դրա կարիքը չկա, այս երեքը, այդ ի՞նչ է] [Նկատի ունեն, նրանք այնպես էլ տեսնում են ինձ Դուք չե՞ք կարողանում տեսնել ինձ: Կարծես, զգում ես ինչպես նկարահանման ժամանակ:] Այսպիսով, այս կենտրոնը, որը մենք Սվադիստրանի կենտրոն ենք կոչում, այն կենտրոնն է, որը ձեզ ձեր ապագայի էներգիան է տալիս, ձեր ապագայի մասին մտածելու, ծրագրելու համար, որը ձեզ էներգիա է տալիս՝ առաջ բերելու ֆիզիկական աշխատանքի կամ ֆիզիկական վարժության դրսևորումը: Այս խեղդ կենտրոնը պետք է աշխատի միայն մի գործի համար՝ փոխակերպել հարյը՝ ուղեղի օգտագործման համար: Հիմա, եթե մի կենտրոնը, որը պետք է շատ ուրիշ բաներ անի, սկսում է միայն մի գործ անել, բոլոր մյուս բաները կանտելվեն: Արդյունքում դուք խնդիրներ կունենաք, որովհետև այն պետք է սպասարկի ձեր լյարդին, երբաստամոխային գեղձին, ձեր երկվամեքին, ձեր փայծաղին: Եվ հենց այն անցնում է մեկ նպատակային աշխատանքի, այն դրա համար է ծրագրավորվում, և դրանից հետո այն չի կարող հոգալ այս բաների մասին: Ահա թե ինչպես եք ձևավորում վատ լյարդ, ձևավորում եք դիաբետեր, երկվամեքի խնդիրներ, ալյան ճեռումներ: Ինչպես նաև ձևավորում մի շատ լուրջ հիվանդություն, որ կոչվում է արյան փոխանակ: Այժմ, Սահաջա Յոգան կարող է բուժել բոլոր այս խնդիրները: Դա միայն ֆիզիկական է, բայց այն կարող է բուժել նաև ֆիզիկական խնդիրները, որովհետև եթե այս կենտրոնը իր նորմալ վարքին բերվի, եթե շատ նորմալ ձևով աշխատեցվի, դուք հետոսրեն կկարողանաք բուժել այդպիսի հիվանդությունները, որոնք ձեր գերակախություններից են բխում, չափից դուրս մտածելուց, գերերակալելուց: Շատ վտանգավոր բան է անընդհատ ապագայի մասին մտածելը: Օրինակ, մենք հիմա այստեղ նստած ենք. մենք պետք է հարմարավետ նստած լինե՞նք ու միմյանց հետ խոսե՞նք: Դրա փոխարեն մենք հիմա մտածում ենք. «Ի՞նչ եմ անելու վաղը»: կամ «Ի՞նչ եմ անելու, երբ տուն գնամ»: «Ինչպե՞ս եմ հաճախարարում»: «Ի՞նչ եմ ուտելու»: կամ «Ի՛նչպե՞ս եմ իմ գնացքին հասնելու»: Այս ողջ ապագայամետ վարքը ձեզ դարձնում է մի շատ ծիծաղելի անձնավորություն: Դուք այնքան ապագայամետ ենք դառնում, որ մոռանում եք անցյալը: Ես մի ջենթլմենի եմ հանդիպել, ով մոռացել էր նույնիսկ իր անունը: Մոռացել էր իր հոր անունը, մոռացել իր մոր անունը և նաև ի սարսափ իր կնոջ, նաև նրա աղունը: Եվ նրա կինը սկսեց լացել և ասաց. «Հիմա ի՞նչ անենք: Նա ամեն ինչ մոռացել է»: Այժմ նա ապագայի տարածքում է: Նա միայն ապագան գիտի: Հետո նրան ստիպված մղեցին ետ դեպի կենտրոն, որից հետո նա աստիճանաբար սկսեց հիշել: Ապա նա ինձ ասաց, որ ինքը Հնդաստանի մի մեծ մարզի խոսնորսներից մեկի զվարժան է, և ասաց, որ եղել է... ասաց «Ոչ, ես հիմա եմ»: Ես ասացի. «Դա լավ է: Այդպես ավելի լավ է»: Այժմ դուք այն վիճակում եք, որում առում եք. «Ես եմ»: Այսպիսով սա է ինչ պատահում է, և սա է պատահելու մեր այստեղի հասարակություններին, որոնք շատ ապագայամետ են: Եվ դա խզելու համար կարելի է փորձել ամեն ինչ: Դուք կարող եք ամեն ինչ փորձել, օրինակ՝ կարող եք ցույց տալ անցյալի նկարները և դրա նման բաներ, բայց դա ձեռն ետ չի բերի. այն շատ արագ է վազում: Միակ բանը, որ դա գլուխ կբերի, Կուլդալինիի արթնացումն է: Երբ Կուլդալինին ինքը արթնանում է, Նա լուսավորում է կենտրոնը, և կենտրոնն ինքը վերականգնում է իր նորմալ ձևը, իր նորմալ վարքը և իր նորմալ վիճակը: Դրանից բացի այն դիմամիկ ուժ կամ դրսևորում ունի, որով սա՝ այս կենտրոնը, որը հոգում է մեր ուժադրության մասին, լուսավորված է դառնում, և մեր ուժադրությունն էլ է լուսավորվում, և ուժադրությունը, որը լուսավորված է, դիմամիկ է դառնում այն իմաստով որ հիմա այժմ այստեղ նստած կարող եք ցանկացածի վրա ուժադրություն դարձնել. պարզապես ուժադրություն ուղղել, պետք չէ ինչ-որ բան անել, պարզապես ուժադրություն դարձնել այդ մարդու վրա և կարող եք ձեր մատների ծայրերի վրա պարզել, թե ո՞րն է այդ մարդու խնդիրը: Նա կարող է հազարավոր մոդուլներ հեռու լինել: Երբ Նիխանը խնդիր ունի, հանկարծ չգիտենք.. Ես ասացի. «Պարզե՛ք Նիխանի մասին: Ինչպե՞ս է նա»: Եվ նրանք ասացին. «Մա, նա մի ակավոր խոռոհափորի մեջ է»: Քրիստոսը ասել է. «Ձեր ձեռքերը կխոսեն»: Ահա և ժամանակը եկել է: Այս ձեռքերը, որոնք այսօր պարզ են թվում. բայց նրանք այնքան խորին են, այնքան բարդ կառուցվածք ունեն, որ նյարդային վերջավորությունները այնքան մանրադիտակային են, որ մենք չենք կարող հասկանալ, թե որքան բան կարող ենք նրանք մեզ ասել, թե որքան հեռու նրանք կարող են գնալ: Երբ արթնացումը տեղի է ունենում, դուք սկսում եք ձեր շուրջը զգալ վիբրացիաները, ամենաթափանց Ուժը, որը երբեք նախկինում չեք զգացել, ձեր այս մատների ծայրերի միջոցով: Այս մատները, որոնք մենք անտեսում ենք, սխալ օգտագործում, սխալ բաների համար օգտագործում: Այս մատների ծայրերն իրենք լուսավորվում են, և դուք սկսում եք զգալ նրանց: Դա է, որ ես ասում էի, որ պետք է ստանաք ձեր գիտակցությունը, որը լուսավորված է: Այդ գիտակցությունն է, որ պետք է դրսևորվի: Եվ ակա այդպես եք սկսում զգալ նրանց ձեր մատների վրա. Սխալը այստեղ է, այնտեղ է. դուք կարողանում եք տեսնել, թե որտեղ է խնդիրը: Հիմա, այս բոլորը կապված են ձեր կենտրոնների հետ: Սրանք հիմնը են, վեց և յոթ՝ յոթը ձախ կաղնում և յոթը աջ կաղնում: Սրանք ձեր զգացմունքային կաղնի մասին են, և սրանք ձեր աջ կաղնի՝ ձեր ֆիզիկական և բանական կաղնի մասին, կամ կարելի է ասել մտավոր կաղնը: Այդպիսով դուք կարող եք հասկանալ, թե ինչպիսին է անձը՝ միայն պարզելով, թե արդյո՞ք տախիկարդիա եք զգում այդ մարդուց եկող, թե արդյո՞ք այրում եք զգում այդ մարդուց, թե արդյո՞ք դրանք թմրում են, արդյո՞ք դրանք ծանրանում են: Եվ մի սերտ փոխադարձություն է հաստատվում ամենուր քափանցող Ուժի հետ, որը ձեզ տեղեկացնում է, հաղորդում: Եվ այդ հաղորդագրությունը այնքան ճիշտ է, որ եթե նույնիսկ 10 երեխա ունենք, ովքեր գիտակցած հագինք են. շատ երեխաներ են այսօր ծնվում որպես գիտակցած հոգիներ: Մենք այս օրերին չենք հասկանում երեխաներին, բայց այս օրերին Մեծ երեխաներ են, և նրանք ծնվում են այսօր, որովհետև ժամանակը եկել է: Սա Դատաստանի ժամանակն է, Հարուրյան ժամանակը, սա այն ժամանակն է, որի մասին մարդիկ նկարագրել են բոլոր սուրբ գրություններում: Այնպես որ մեծ մարդիկ են ծնվում: Եվ այս երեխաները, եթե դուք կապեք նրանց աչքերը, և հարցնեք իրենց առջև նստած մարդու մասին. «Ո՞րն է այս մարդու խնդիրը», նրանք բոլորն էլ միևնույն մատը կբարձրացնեն: Նրանք բոլորը նույն մատը կբարձրացնեն, նույնիսկ եթե իրենց աչքերը փակ են: Նույնիսկ եթե մեջքով են նստած դեպի այդ մարդը, իրենք կարող են պարզապես ետ տանել իրենց ձեռքերը և ասել: Նրանք այնքան լավ են, երեխաները այնքան լավն են: Հասկանում եք, երբ նրանք իրենց մատները բերանն են դնում, մենք երբեմն մտածում եմ.. չգիտեմ, Ֆրայդը, ում ես կանվանեի մի շատ տեսա անձնավորություն, նա շատ բան չգիտեր Աստծու ու կյանքի և ոչնչի մասին, նա շատ, շատ չնչին բան գիտեր, նա ասում է, թե դա

սեֆսի հետ ինչ-որ կապ ունի: Նա ոչ այլ ինչ էր, քան սեֆսի մակարդակը և նա ուզում է, որ բոլորը սեֆսի մակարդակին լինեն, այլ ոչ թե մարդկային էակներ: Այնպես որ, այդ մարդը ինչ էլ որ առած լինի, միևնույն է ճամարտությունն այն է, որ դա ոչ մի կապ չունի սեֆսի հետ: Դա նրանից է, որ նրանք զգում են այդ ջերմությունը իրենց մասների վրա, նրանք իրականում զգում են դա, և ահա այդպես է որ դրանք բերանն են դնում: Փոքր, փոքր երեխաներ, ես տեսել եմ. մենք այստեղ մեկին ունենեմ, ով Անգլիայից է եկել՝ Լոնդոնից, և մեկ ուրիշ մեկը, որ այստեղ ինչ-որ մի տեղից է, և նրան ու բոլոր մյուսներին երե դուք հարցնեմ, նրանք ձեզ անմիջապես կասեն՝ որտեղ է խնդիրը, որ չափաքան է բռնված: Հիմա, երեխաներին դուք չեմ կարող հիմարեցնել: Նրանք բոլորը ձեզ միևնույն բանն են ասում, և սա է ինչ տեղի է ունենում: Այսպիսով ձեր գիտակցությունը լուսավորվում է և ձեր ձեռքերը, որոնք այստեղ սիմպարիկ վերջավորություն ունեն, ձեզ ասում են: Կարող եմ ասել, որ հիմա մեր կենտրոնական ճարտարային համակարգի վրա մենք կարող ենք զգալ ուրիշների մասին և մեր իսկ մասին: Այժմ, երբայրենք դուք նստած եմ այստեղ և ես ձեզ հարցնում եմ. «Ո՞րն է ձեր խնդիրը»: Դուք կասեմ. «Ես չգիտեմ, թե ինչումն է իմ խնդիրը: Ես չգիտեմ»: Բայց ես միգուցե կարողանամ ձեզ ասել, թե ո՞րն է խնդիրը: Եթե դուք գնանք ու բժշկին տեսնեմ, կհասկանամ. ահա սա է խնդիրը: Ինչպե՞ս եմ դուք իմանում: Պետք չէ գնալ որևէ հետազոտություն, բոլոր պարզագիտական հետազոտություններին, որտեղ ձեր բոլոր ատամներն են վերցնում, աչքերն են հանում, և երբ դուք արդեն սպառվում եմ, ձեզ ասում են, որ դուք ամենատառջ մարդն եմ: Դուք ստիպված չեմ գնալ բոլոր այս սարսափելի բաներին, պետք չէ որևիցե փող ծախսել և փորձել բոլոր այս վրդովեցնող բաները: Պարզապես պարզելով ձեր ձեռքերը, դուք կիմանա՞ք ձեր մասին: Եվ այն մարդիկ, ովքեր Սահաջա Յոգեր են, ձեզ կասեն, որ սա է որ սխալ է ձեր մեջ և ահա այսպես դա կարելի է բուժել: Հիմա ժամանակը եկել է. սա մի այնպիսի արտառոց ժամանակ է: Սահաջա Յոգայով մենք այնքան շատ փաղկեղով հիվանդների ենք բուժել, այնքան շատ արյան փաղկեղով հիվանդների: Վերջերս մի աղջիկ, ով մի Սահաջա Յոգին է Նյու Յորքում, բուժել էր արյան փաղկեղով հիվանդի: Այդ տղան մահվան շեմին էր. նրանք հայտարարել էին, որ նա մեռնելու է: Այդ վիճակը, որ նրան տվել էի, ասում էր, որ մոտ 15 օր նա կարող է ապրել և ապա նա մեռնելու է: Նկատի ունեմ, դա միակ բանն է, որ նրանք կարող են աճել: Այնքան բաների միջով էր աճել խեղդը. տղան եկել էր Հնդկաստանից, ծախսել իր ամբողջ փողը, և դա էր իր ստացած հավաստագիրը, որ նա մեռնելու է 15 օրվա ընթացքում: Ինչ-որ կերպ այդ մարդիկ կապակցվեն ինձ հետ, և ես նրանց ասացի, որ կապվեմ Նյու Յորքի մի Սահաջա Յոգինի հետ: Եվ նրանք ասացին, որ ահա այսպիսի մի տղա է այստեղ, նրան անունը Ռահուլ է: Նա հազիվ 16 տարեկան է, արյան փաղկեղ ունի: Տղան ոչ միայն բուժվեց, Նա եկավ հասավ Լոնդոն՝ ինձ տեսնելու, և նա ետ է վերադարձել իր տուն: Շատ արտառոց է ինչում՝ թե ինչպե՞ս կարող է մեկը, ով բժիշկ չէ, ով ոչ մի առնչություն չունի բժշկության հետ, կարողանա բուժել: Բոլոր այս բժշկությունից վեր, բոլոր այս բաներից վեր մի նուրբ Ուժ է, աստվածային Ուժն է, որից էլ ամեն ինչ եկել է: Եթե դուք ինչ-որ ձևով դառնում եմ դրա տերը, կամ այն անձը, ով գիտի, թե ինչպես այն գործածել, ապա կարող եմ բուժել ում կցանկանա: Այնպես չէ, որ ես եմ բուժում այս օրերին, իմ առակերտներն են բուժում: Ես չգիտեմ, թե որքան մարդկանց է այս Դր. ՈՒորթերը, ով բժիշկ էր, բուժել Սահաջա Յոգայի միջոցով, որը բժշկական գիտություն չէ: Թե քանի հիվանդ է նա անձամբ բուժել, նա չի կարողանա հաշվել: Այսպիսով ողջ համակարգն է փոխվելու: Այժմ, դուք ձեր իսկ տերն եմ դառնալու, ձեր ուժերի տերը, և բոլոր այս ուժերը դուք եմ հորդելու ձեզանից: Հիմա, երբ մենք ասում ենք, որ եղել են գուրուներ, ովքեր բուժել են, գուրուներ, ովքեր կարողանում էին կանգնեցնել սարսափելի հիվանդության զարգացումը և նման բաներ, մենք կարծում ենք, թե դա հնարավոր չէ: Կարծում ենք, թե դա մի անհնարին բան է: Ինչպե՞ս դա կարող է լինել: Ինչպե՞ս մենք կարող ենք հավատալ: Մի մտադածին պատմություն է: Բայց երբ դուք ինքներդ տեսնեմ դրա դրսևորումը, դուք կզարմանա: Մի անգամ ես նավով համփորցում էի, և նավի կապիտանին Ինքնագիտակցում տվեցի: Եվ այնպես պատահեց, որ նավի անձնակազմից մեկը սառցաբանում մնաց, ու նա շենտհեղձություն ունեցավ և պնևմոնիա ստացավ: Իհարկե, հասկանում եմ, ես պաշտոնի մեջ էի, համփորցում էի, որովհետև ամուսինս այդ ընկերության գլխավորն էր: Այնպես որ նա ինձ չէր խնդրի ներքև գնալ: Նա կարծեց, թե դա չափից դուրս է ինձ խնդրելու համար: Ես ասացի. «Շատ լավ, եթե ինձ թույլ չեմ տալիս ներքև գնալ, ապա ավելի լավ է, իջեմ այնտեղ, որտեղ նա է: Ոչ մի ՍՕՍ մի ուղարկեմ բժիշկ կանչելու կամ այլ բանի համար: Դուք պարզապես գնացեմ և ձեր ձեռքը նրա կրծքավանդակին դրեմ մոտ 5 րոպե»: Նրա պնևմոնիան լիովին բուժվեց, և այս կապիտանը չէր կարողանում հավատալ: Նա ասաց. «Դա ինչպե՞ս կարող է լինել»: Ես ասացի. «Այդպես է: Դա ձեզ հետ է պատահել: Այժմ դուք դա եմ դարձել, ընդունե՛ք դա: Դուք պետք է հանձն տանեմ այդ ուժը, այն ինչ որ ձեզ արվել է, ինչպես որ սանկրիտ լեզվով մենք ասում ենք «վիրաջ»: Ստանձնեմ այն: Հասկանում եմ, եթե նույնիսկ.. ձեզ գառ տայի, եթե դուք չգիտեմ, թե ինչպես ստանձնել գառի ուժը, հավատալ դրան, ապա ինչպես մի մուրացկան տղա, ում եթե նստեցնեմ գառին, նա դեռ մարդկանց մոտենալիս, ձեռքը առաջ է պարզում. «Ինձ հիմա ռուպի տվե՛ք, ինձ հիմա ռուպի տվե՛ք»: ՄԻՆչև ու մինչև դուք չստանձնեմ այս ուժերը, դուք դեռ անորոշության մեջ եմ, չնայած ստացել եմ դրանք: Եվ սա է այն կետը, որ շատ դժվար է հասկապես արևմտյան մտքի համար, որովհետև նրանք չեն կարողանում հավատալ, որ կարող են ունենալ այս ուժերը: Նրանք պարզապես չեն կարող հավատալ: Նրանց ասա, կասեմ. «Բայց ինչպե՞ս դա կարող է լինել»: Բայց դա այդպես է: Հիմա, օրինակ, այս սարքը: Եթե դուք այն գյուղ տանեմ և մարդկանց ասեմ, որ այն ձեր ձայները կտարածի շրջապատում, կամ եթե տանեմ, օրինակ, հեռուստացույց և ասեմ, որ դուք կարող եմ ամեն տեսակ ֆիլմեր, կամ կարելի է ասել, թատրոն ու ներկայացումներ կամ երաժշտություն տեսնել սրա միջոց, նրանք չեն հավատալու ձեզ: Կասեմ. «Այս տու՞փը, սա մի սովորական փայտե տուփի տեսք ունի»: Բայց երբ դուք միացնեմ այն, այն ցույց կտա իր ուժը: Նույն կերպ այն, ինչ մարդկային էակների մեջ քվում է մի շատ, շատ սովորական, առօրյա մի բան. սովորականի պես ենք մեզ ընդունում, ինքներս մեզ: Մենք չգիտենք, թե որքան մեծարված ենք, թե որքան մեծ ենք, թե ինչպես է մեզ Աստված ստեղծել այդպիսի դժվարությամբ, այդքան խոմբով, այդքան սիրով՝ մի շատ հատուկ նպատակի համար, որ Նա ուզում է Իր բոլոր ուժերը ձեզ շնորհել: Նա ուզում է, որ դուք մտնեմ Աստծու Արքայություն և վայելեմ Իր օրհնանքները, Իր սերը: Դա մի բան է, որին մենք չենք կարողանում հավատալ. մենք այնքան հիստերիկալիս ենք, այնքան զգլած մեզանից, մեր հասարակությունից, ամեն ինչից: Բայց դա այդպես չէ, այդպես չէ: Դա ընդամենը պետք է տեղի ունենա: Դուք ընդամենը պետք է միացվեմ աղբյուրին և դա կաշխատի և դա աշխատում է: Դա աշխատել է: Հազարավորների հետ է դա աշխատել, և այն պետք է աշխատի ձեզ հետ: Բայց այն անհեթեթ մտքերը, որ մարդիկ ունեն, այն կարծիքը, թե դուք կարող եմ վճարել դրա համար: Նկատի ունեմ, ինչպես կարող եմ վճարել մի բանի համար, որը կենդանի է: Երբևիցե վճարե՞լ եմ մի կենդանի բանի համար: Օրինակ, արդյո՞ք ինչ-որ բան վճարել եմ ծաղիկից միրգ ստանալու համար: Կարող եմ արդյո՞ք վճարել ծաղիկի՞ն: «Լավ, ես քեզ մի ֆուխս կտամ, ինձ միրգ տու՛ր»: Դա կաշխատի՞: Դա

այդքան անհեթեր է, թե դուք կարող եք վճարել կենդանի Աստծո համար: Դուք չեք կարող վճարել կենդանի փորձառության համար և չեք կարող վճարել էվոլյուցիոն գործընթացի համար: Այն ինքնակամ է, այն մեր ներսում է, այն աշխատեցնում է: Բայց մենք այնքան շատ գիտենք փողը, որ չեք հասկանում որ դա անվճար է, չնայած որ այդքան շատ բաներ անվճար ենք ստանում: Այդքան շատ բաներ անվճար ենք ստացել, միևնույն է դեռ չեք հասկանում անվճար բաների կարևորությունը, որովհետև կարծում ենք, թե այն ինչ անվճար է, չի կարող մեծ, վսեմ լինել: Իրականում բոլոր մեծ բաները պետք է անվճար լինեն, այլապես մենք գոյություն չենք ունենա, մենք չենք ապրի: Եթե մենք օդ չստանանք՝ ազատ շնչելու համար, գոյություն չենք ունենա: Եթե դա պատահում է երբեմն ինքնաբերական կամ մի այլ տեղում, պետք է տեսնենք, ապա միայն մարդիկ գիտակցում են այս անվճար բաների կարևորությունը, որոնք մեզ սովորականի պես ենք ընդունում: Այնպես որ պետք է հասկանալ, որ գաղափարը, որն ունենք Աստծո մասին, նրան հասնելու մասին, մեզ հասնելու մասին, նույնպես սխալ է: Մենք կարծում ենք, թե օրինակ գլխի վրա կանգնելով մենք կստանանք դա: Նկատի ունեն, եթե գլխի վրա կանգնելով, մենք կարող ենք ստանալ Աստծուն, ապա ողջ էվոլյուցիայի ընթացքում նրանք պետք է որ գլխի վրա կանգնած լինեին: Կամ մենք կարծում ենք, թե այս մրցարշավը վազելով մենք կստանանք դա, կամ այս կամ այն տեսակ սնունդ ուտելով, կամ այս կամ այն անելով մենք կստանանք դա, սխալ է: Բայց այդ դեպքում կարող եք հարցնել, թե ինչու այս բոլոր կրոնական մարդիկ ասել են. «Դուք չպետք է սա անենք, դուք չպետք է դա անեք»: Նրանք ասել են դա, որովհետև դրանք այն բաներն են, որոնք անհրաժեշտ են մեր կենսագոյատևման համար, որպես մարդկային էակներ մեր հավասարակշռության համար: Մենք կորցնում ենք մեր հավասարակշռությունը, եթե այդ բաները չենք անում: Մենք պետք է հավասարակշռություն ունենանք: Ահա դրա համար է ասվել. «Մի արե՛ք դա»: Մարդիկ ծայրահեղություններին գնալու ուղևորություն ունեն: Ուզում են ասել, ասե՛ք նրանց մի բան.. ես մարդիկ գիտեմ, դուք միայն ասե՛ք նրանց, որ այս որոշակի կենտրոնը բռնելու համար պետք է այս աստիճան անել կամ այսպիսի բան է պետք անել: Նրանք դա հարյուր, հազար անգամ կանեն մեկ օրվա մեջ: Նկատի ունեն, ես երբեք չեմ խնդրել, պարզապես ասել եմ երբեմն արե՛ք դա, կամ շաքարը մեկը. նրանք դա հարյուր անգամ կանեն: Մենք ծայրահեղությունների ենք գնում: Եվ այդ պատճառով, հավասարակշռություն հաստատելու համար, այդ մարդիկ մեզ ասել են. «Մի արե՛ք այս, մի արե՛ք այդ, մի արե՛ք այն»: Բայց ապա մեր էգոյով մենք ասում ենք. «Ինչու՞ ոչ: Ի՞նչ սխալ բան կա»: Շատ լավ, առա՛ջ: Երբ մենք երեխաներին ասում ենք. «Մի՛ ծխե՛ք»: «Ինչու՞ ոչ»: Բոլոր իմ ընկերները ծխում են: Ես էլ կծխեմ»: Շատ լավ, առա՛ջ, ծխի՛ր, քաղցկեղ ստացի՛ր, ապա այստեղ ծակ կունենաս, դրա միջոցով կհնչեց: Որոշ ժամանակ անց սա կկորի, փրկ կկորի, և դուք կտարժվեք մեկենայի նման բոլորին նայելով. դուք չեք կարողանա խոսել, ապրել որպես նրանով մարդ: Եթե դուք հասկանում եք, որ. «Օ, Աստված իմ, երանի չծխե՛ք»: Բայց Սահաջա Յոգայում մենք չենք ասում. «Մի՛ ծխե՛ք», որովհետև մարդկանց կեսը դուրս կգա: Մենք երբեք չենք ասում. «Մի՛ խմե՛ք»: Երբեք չենք ասում որևէ բան չանել: Ասում ենք. «Շատ լավ, դուք դա անում եք, ամեն ինչ կարգին է»: Թո՛ղ սա տեղի ունենա: Հենց սա տեղի ունենա, դուք պարզապես ինքներդ կթողնեք, որովհետև երբ դուք գտել եք բարձրագույնը, այդ ժամանակ չեք անհետգտանում այս փոքր բաների մասին: Ձեր բոլոր սովորությունները ինքնիքին ընկնում են, պետք չէ որ ես այդ ստիպեմ ձեզ: Դուք ամեն ինչ ունեք ձեր ներսում, այդ ուժը, կարծես դուք բարձրացվում եք: Ինչպես մի լուռուս, որը բարձրանում է հանիքից վեր՝ իր իսկ ուժով, դուք առաջ եք գալիս ու ձեր բույրով լցվում է հանիքը, և դուք ինքներդ դրա վրա զարմանում եք: Նախ ձեզ նույնականացնում եք հանիքի հետ և կարծում, թե սա է ինչ կա, բայց այդպես չէ: Երբ այն առաջ է գալիս, այդ լուռուսը, այն տարածում է իր գեղեցիկ թերթիկները, և այդ բուրմունքը մեզ տալիս է այն անձնավորությունը, որը տարածվում է ամենուր: Եվ ահա դա է, ինչ պատահելու է ձեզ հետ: Դուք բոլորդ այդ լուռուսն եք լինելու, որը կարծես բաճկված լինի, որը ձեր ներսում է՝ բացարձակապես անտեսանելի, որը բացվելու է, և տարածելու է ձեր աստվածայնության բուրմունքը: Հիմա այսօր ես չեմ կարող պարփակել բոլոր կենտրոնները, քանի որ եթե սկսեմ խոսել բոլոր կենտրոնների մասին, դա շատ երկար կլինի: Ես խոսեցի 3 կենտրոնների մասին, ինչպես տեսաք. Մուլադիարա շակրա, Սվադիստան և Նադի շակրա, և մյուսների մասին ես կպատմեմ ավելի ուշ՝ վաղը: Բայց պետք է խոսեմ Ոգու մասին, ինչի մասին հիմա դարեր շարունակ մենք խոսում ենք, որ մենք պետք է Ոգին դառնանք: Անգլերենում, ինչպես գիտեք, «ոգի»-ն կարող է ամեն ինչ լինել: Դա շատ երկիմաստ բառ է. նույնիսկ ալիսուլին մենք կոչում ենք ոգելից, նույնիսկ մեռած հոգիներին մենք կոչում ենք ոգիներ, և նույնիսկ Ոգուն, որը մենք ենք, մահուր էությունը, որը կոչվում է «աբմա» սամսկրիտում, մենք կոչում ենք «Ոգի» բառով: Այժմ ես խոսում եմ, պատմում այն Ոգու մասին, որը ձեր միջի մահուր էությունն է, որի ձեր ներսի առանց կապվածությունների էությունն է, որը ձեր ներսի դիտարդն է, որը ձեզ տեսնում է անընդհատ, ձեզ դիտում, որը բնակվում է ձեզ մեջ որպես ուրախություն և երջանկություն ձեր սրտում: Այն բնակվում է սրտում: Այս Ոգին մեր գիտակից մտնում չէ, մեր կենտրոնական նյարդային համակարգում չէ, մեր վերահսկողության տակ չէ: Համեմատություն անելով, կասեմ, որ մեր ներսում ձախ կողմը արգելակի նման է, իսկ աջ կողմը՝ մեկենայի առաքաղցուցիչի նման: Հիմա, մեկենայում մենք վարել ենք սովորում՝ նստելով առջևի նստարանին, իսկ ետևում դիտում է վարպետը և տեսնում ամբողջ խղար: Հիմա, այն ինչ անում եք, դեպի ձախ գնալու է. այսինքն, երբեմն արգելակ եք սեղմում, երբեմն արագացուցիչը, սխալներ անում, և հետո սովորում եք, թե ինչպես վարել: Այդ սովորելը, թե ինչպես վարել, դրա խմաստուն կոչում է, որին մենք հասնում ենք մեր կյանքերը հավասարակշռելով: Հավասարակշռությունը ամենակարևոր բանն է սկսելու համար: Բայց եթե նույնիսկ դուք հավասարակշռություն չունեք. ես Սահաջա Յոգայում շատ անհավասարակշիռ մարդկանց եմ տեսել՝ հավասարակշռության գալիս: Հիմա, այս ձախ և աջ հավասարակշռությունը, կամ ասեմք արգելակ և գազ, ձեզ մի դիրք է տալիս, որում կարող ենք ասել, որ այժմ դուք վարպետացել եք վարելու մեջ: Բայց դեռ վարպետը ետևում է նստած: Այնուհետև դուք եք դառնում վարպետը: Վարպետը ձեր ներսի Ոգին է: Դուք Ոգին եք դառնում և սկսում եք դիտել ձեզ որպես վարորդի: Ամբողջը մի խաղի նման է դառնում, թատրոնի նման, որում դուք առանձնացնում եք ձեզ և սկսում տեսնել, թե ինչպես է ամեն ինչ կառարվում ձեր աչքերի առջև: Ամեն ինչ հիշա ներկայացման պես է կառարվում ձեզանից դուրս, և դուք դրա մի մասը չեք: Այդպիսով դուք մտնում եք ձեր առանցքի տարածություն, և ծայրակետերը կորցնում են իրենց ազդեցությունը ձեզ վրա: Դուք դառնում եք մի անձ, ով լուռ է, լի օրհնանքով, հանգիստ և տեսնում է ծայրամասերը, ծայրամասերի շարժումը, բայց դուք դրա մեջ չեք: Ահա թե ինչպես եք դուք վարպետ դառնում, ահա այդպես եք մարգարե դառնում: Բայց Սահաջա Յոգան այսօր գործող է մարգարե կերտելու Աստծո մարդկանցից, և այս մարգարեները ուժ են ունենալու մյուսներին մարգարե դարձնելու. այդպես է ասում Ուիլյամ Բյեքը՝ այս երկրի մեծ բանաստեղծը: Եվ դա հենց Սահաջա Յոգան է: Նա դա հարյուր տարի առաջ էր կանխատեսել: Եվ այսօր եթե դուք գա՛մ Սահաջա Յոգայի, կզարմանաք, թե ով եք դուք: Ամենը ինչ նա կանխատեսել էր Անգլիայի մասին, որ այն լինելու է վաղվա Երուսաղեմը, այդ վաղը այսօր է:

Ձեր այս երկիրը՝ Անգլիան, որը այսօր հեռու է, ես չգիտեմ, թե արդյո՞ւմ մարդիկ հասկանում են, գիտակցում, թե այս ինչ երկիր է, որը տիեզերքի սիրտն է, որը տիեզերքի ամենակարևոր հատվածն է, պետք է դառնա Երուսաղեմ։ Դրա համար անգլիացիները պետք է դուրս գան իրենց ինտերստրյունից՝ տեսնելու իրենց ներսովը, բարձրանալու դեպի այդ կետը, և դա աշխատելու է։ Դա արդեն շատ լավ աշխատում է Լոնդոնում։ Իհարկե, մենք չենք կարող շատ մարդիկ ունենալ, որովհետև պատմամասը կարող է արտադրվել մեքենաների կողմից հազարավորներով, բայց եթե դուք ուզում եք ինչ-որ կենդանի բան ունենալ, դա ժամանակ է պահանջում։ Բայց այդ ժամանակից հետո, երբ այն հասնում է իր հասունության, համոզված եմ այս մեծ երկիրը ստանձնելու է իր Երուսաղեմի կարգավիճակը, երկրպագելու վայրը, որտեղ մարդիկ պետք է գան երկրպագելու։ Շատ զարմանալի ձևով են, իրենք ընթանում Սառաջա Յոգայում. մարգարտածաղիկը, որը երբեք ոչ մի հոտ չունի, եթե զնանք ու տեսնեք, այժմ բույր ունի։ Անգլիայի ծաղիկները մեծ մասը հոտ չունեն, նրանք այդպես էին հայտնի։ Ծաղիկների մեծ մասը այժմ շատ ուժեղ բույր ունեն։ Ինքներդ կարող եք տեսնել։ Բույր այս բաները բնության կողմից են արվում, աշխատեցվում, դրանք գալիս են։ Իսկ մարդի՞կ։ Որտե՞ղ են նրանք։ Ի՞նչ են նրանք աճում։ Որտեղ են նրանք մոլորվե՞լ։ Սա մի շատ տխուր բան է։ Ես Լոնդոն էի եկել պարզապես պատահականության շնորհիվ, պետք է ասեմ, կամ միգուցե դա նախապես կազմակերպված էր։ Իմ ամուսինը ընտրվեց այս աշխատանքին և նա պետք է գար։ Եվ ՄԱԿ-ի այս կազմակերպությունը միայն այստեղ է տեղադրված։ Այն Անգլիայում է։ Ոչ մի ուրիշ տեղ։ Դուք ՄԱԿ-ի միայն մեկ կազմակերպություն ունեք, այն ԱՆԳլիայում է, որի համար էլ ամուսինս ընտրվել էր, և այդպիսով ես այստեղ եմ։ Այնպես, չեմ կարծում, որ այստեղ կարող էի որպես Գուրու գալ, որովհետև ես ոչ մի ուրիշ հետաքրքրություն չունեմ, սրանից բացի։ Եվ ես չէի կարող այստեղ գալ այլ կերպ, որովհետև ես մի երկիր չէի գտնում՝ հրավիրված չլինելով, բայց ես այստեղ եկա որպես հրավիրված անձ։ Այս ամենը աշխատեցվում է։ Միայն դու՛ք, մարդի՛կ, ինքներդ դա պետք է աշխատեցնեք, և հասկանալ ոչ միայն դիմամիզմը, կենսաբանությունը, այլ նաև այն կարևոր կարևորությունը, որ այս պահին դուք կանգնած եք կործանման կամ կառուցման եզրին։ Եվ անգլիացիները հատուկ դիրք ունեն։ Նրանք պետք է բարձրանան դեպի դա, որովհետև նրանք սրտի բջիջներն են։ Ես այս դասախոսությունը ունենալու եմ նաև վաղը։ Հուսով եմ դուք կգաք և այն հարմարավետ կդարձնեք։ Կներեք իմ կոկորդի համար. Ես խոսում էի ամեն օր, ամեն ժամ։ Շատ շնորհակալություն։ Եթե որևէ հարցեր ունեք, կուզենայի պատասխանել դրանց։ Կարո՞ղ եմ ձեզանից հարցեր լսել և ապա ես կպատասխանեմ դրանց։ Հարց 1։ -Դուք ասացիք, որ Ինքնագիտակցումից հետո կարող եք բուժել։ Նրա խնդիրն այն է, որ իր մայրը խուլ է։ Կարո՞ղ եք Դուք կարգավորել այդ լուրջահան խնդիրը։ Շրի Մատաջի։ -Հասկանում եք, այս հարցը այնպիսին է, որ այն զգալ է տալիս, թե ես մի անձ եմ, ով պետք է մարդկանց բուժի։ Դուք չարաշար սխալվում եք։ Այդ Կուրալիինի արքնացման կողմնակի արդյունքն է, որ դուք բուժվում եք։ Ցավում եմ, որ դուք նման ըմբռնում ունեք, թե ես այստեղ եմ, որ մարդկանց բուժեմ։ Ես պետք է հիվանդանոցում հիմնվեմ։ Այլ գլխավոր բանն այն է, որ Կուրալիինին պետք է արքնանա՝ ձեզ բուժելու համար։ Լա՛վ։ Եթե ձեր մայրը այստեղ լինի, մենք դա կարող էինք զլուխ բերել։ Բայց հիմնականը բան այն է, դուք պետք է հասկանալ, որ Աստված շատ ավելի առողջ միտք ունի, քան մենք, և Նա միայն հետաքրքրված է այնպիսի լույսերով, ինչպիսինքն մենք ենք, որոնք որ Իր գործը կաշխատեցնեն։ Նրանք ովքեր, օրինակ, շատ հիվանդ են, ծայրահեղ հիվանդ, կարող են վայրկյանի ընթացքում բուժվել։ Դուք կզարմանալ, ես ձեզ ասում եմ, Հնդկաստանի մեր նախագահը զնաց Ամերիկա իր բուժման համար, և դա ձախողվեց։ Եվ նա ետ էր գնում Հնդկաստան։ Եվ ես գնացի նրան տեսնելու որպես Այսինչի տիկին։ Բայց Բարձր հանձնակատարն նրան ասաց, որ ես Այսինչն եմ և նա լսել էր իմ անունը Հնդկաստանում։ Նրա կինն ասաց. «Կբուժե՞ք իմ ամուսնուն»։ և նա ուղղակի իր վերջին.. նրանք ամեն ինչ պատրաստել էին նրա վերջին ծեսերը Հնդկաստանում կատարելու համար։ Ես պարզապես դրեցի իմ ձեռքը նրա մեջքին տալու բույք, չեմ հավատա, նա ցավից մի քանի օր շարունակ չէր բնել։ Նա ասաց. «Իմ ցավն անցավ, ես ուզում եմ բնել»։ Եվ նա կանգնեց, նա կատարելապես լավ էր։ Իջավ ներքև. մարդիկ պատգարակներ և այլ բաներ էին բերել։ Նա ուղղակի փայլեց, իջավ ներքև։ Նրանք չէին կարողանում հավատալ իրենց աչքերին։ Բայց սա պատահեց, որովհետև նա օգտագործվելու է Աստծո աշխատանքի համար։ Մեր աներում, եթե մենք այնպիսի լույսեր ունենեք, որոնք երբեք լույս չեն տալու, մենք չենք անհանգստանում դրանց մասին։ Մենք դրանք որպես ջարդոն ենք վաճառում։ Նույն կերպ, Աստվածայինը չի բուժում մարդկանց բուրքին։ Այն բուժում է շատ հազարների, բայց որոշ մարդկանց, ովքեր շատ հիվանդ են, Նա ասում է. «Լավ։ Դու երկրորդ շրջանով անցի՛ր։ Լա՛վ։ Ե՛ս արի մաքրված, հանգստացած»։ Եվ հետո այն աշխատում է։ Այնպես որ անպայման չէ, որ բոլորը բուժվեն, անպայման չէ։ Բայց այնքան շատերը բուժվել են և դա աշխատել է։ Բայց մեր հիմնական գործը չէ մարդկանց բուժում տալը։ Ո՛չ։ Մարդկանց գիտակցում տալն է և որպես կողմնակի արդյունք, ինչպես ասացիք, իհարկե, եթե նա ինքնագիտակցում ստանա, նրա խլությունը կանցի։ Շատ մարդիկ են բուժել իրենց խլությունը։ Ոչ միայն խլությունը, այլ նույնիսկ հաղատները մազեր են ստացել։ Նա մազեր չունի իր գլխին, երբ եկավ ինձ մոտ, բայց ես չեմ ասում, որ գիտակցումից հետո և գիտակցումից առաջ, այնքան հսկայական է, որ ավելի լավ է դուք լուսանկարվեք մինչև գիտակցումը և տեսնեք ձեզ, նետեք երբեմն։ Գիտակցումից հետո մարդիկ.. հասկանում եք, մինչև ինքնագիտակցումն արված լուսանկարները նրանք դեն են նետել։ Դա ուրիշ բան է։ Բայց հիմնական բանը բուժումը չէ, այլ Ինքնագիտակցումը։ Դա է գլխավորը։ Եվ տարիք խնդիր չէ։ Երեկ կարծեմ Բիրմինգհեմում գիտակցում տվեցինք մի մարդու, ով շատ, շատ ծեր էր։ Այնպես որ տարիքը ոչ մի նշանակություն չունի, առողջությունը ոչ մի նշանակություն չունի, ոչ մի նման բան։ Յուրաքանչյուրը այն կարող է ստանալ և պետք է փորձի ստանալ այն։ Լա՛վ։ Այնպես որ եթե դուք կարող եք բերել նրան, մենք կաշխատենք դրա վրա։ Բայց ես ոչինչ չեմ խոստանում, Լա՛վ։ Թող Աստված օրհնի ձեզ։ Իհարկե, Ինքնագիտակցումը ես խոստանում եմ։ Դա ես խոստանում եմ։ Եթե դուք համբերատար եք ձեզ հետ, ինչպես որ ես եմ ձեզ հետ։ Դուք պետք է համբերություն ունենալ։ Ուրիշ որևէ հարցե՞ր, խնդրե՞մ։ Հարց 2։ - Նա կրճավամեղակի խնդիրներ ունի վերջին 4-5 տարվա ընթացքում։ Ինչ-որ կերպ կարո՞ղ եք օգնել նրան։ Շրի Մատաջի։ Իհարկե, դրան կարելի է օգնել։ Այո, կրճավամեղակի խնդիր, ինչպիսին շնչառության խնդիրն է, թե ինչպիսի՞։ Շնչառության խնդիր։ Նա հնդի՞կ է։ Ասում, Դուք հնդի՞կ եք։ Աա, հնդիկները, գիտե՞ք, նրանք այնքան շատ են լուրջանք ընդունում։ Նրանք դեռ կարծում են, թե Հնդկաստանում են։ Ամեն օր լուրջանում առաքիտյան և հետո դուրս գալիս։ Այնպես չէ՞։ Դա պետք չէ անել։ Սա Անգլիան է։ Մենք պետք է լուրջանք երեկոյան։ Մենք պետք է ապրենք, ինչպես անգլիացիները։ Նրանք մեծ լուրջանք ընդունողներ են։ Հնդիկները մեծ լուրջացողներ են, հասկանում եք, նրանք պետք է ամեն օր լուրջան, էական չէ՝ զրո աստիճան է, թե միևնույն ասում։ Նրանք պետք է լուրջանք ընդունեն, հասկանում եք, դա մի սովորություն ձևավորում է, որ իրենք ստացել են։ Նրանք առանց լուրջանքի լավ չեն զգում, և ահա այդպես են ձեռք բերում։ Բայց ամեն դեպքում մենք կբուժենք ձեր ասքան։ Լա՛վ։ Դա այնքան էլ դժվար չէ։ Բայց մարդ

Անգլիայում չպետք է չափից շատ լուգանք ընդունի: Ես կառաջարկեի, որ եթե ուզում եմ լուգանք ընդունել, դա երեկոյան անել, ինչպես որ անգլիացիներն են անում, որովհետև շատ նեղ գլխում է: Եվ եթե դուք լուգանում եմ և դուրս գալիս լուգանից, Դուք որոշակիորեն ձեռք կբերեք կրծքավանդակի այս խնդիրները: Ոչ միայն դա, այլ արթրիտները և բոլոր այս բաները դրանից են գալիս: Դա շատ անխորտական է այս երկրում: Կլիման այնպիսին է, որ պետք է զգույշ լինեմ: Նկատի ունեն, մարդ չպետք է հավետ հետաձգի լուգանքը: Որովհետև, հասկանում եմ, երբ ես ինչ-որ բան եմ ասում, պետք է մյուս ծայրահեղությունն էլ ընդգծեն: Բայց մենք մեծ լուգանք ընդունողներ ենք, կասկած չէ, հասկանում եմ: Անձնական մաքրությունը չափից շատ է հնդիկների մոտ, չափից շատ: Բայց ընդհանուր մաքրությունը կամ կարելի է ասել հավաքական մաքրությունը այստեղ ավելի շատ է, ինչպես օրինակ խոտը կտրելը և փողոցների մաքրության մասին հոգալը և ամենը շատ ավելի լավ է: Նկատի ունեն, մենք պետք է համատեղենք այս բաները: Դա կարևոր է: Դա կարող է աշխատել: Լա՞վ: Ասուման մի մեծ խնդիր չէ: Ուրի՞շ ինչ հարցեր: Հարց: - Ինչպե՞ս է այն աշխատում: Երբ Մատաջի: Մենք մեր ներսում մի կենտրոն ունենք, որը Երբ Ռամայի կենտրոնն է՝ աջ կողմում: Մենք այն աջ սիրտ ենք անվանում: Եթե մենք կարողանանք բուժել ձեր այդ կենտրոնը, դուք կկարգավորվեմք, լա՞վ: Մենք դա գլուխ կբերենք: Կասեմք ձեզ, թե ինչպես անել դա: Հարց 3: - Քանի՞ հազար տարի առաջ է յոգան սկիզբ առել, նա հարցնում է: Երբ Մատաջի: Ո՞ր յոգան դուք նկատի ունեք: Յոգան, որպես ինքնակամ Յոգա, ամբողջ ընթացքում եղել է: Հասկանում եմ, այն ամենը, ինչ ինքնակամ է, նաև կենդանի է: Եվ կենդանի գործընթացը եղել է ողջ ընթացքում: Այնպես որ չենք կարող ասել, թե այն երբ է սկսվել: Մենք կարող ենք ասել, թե երբ է այն բաժանվել: Երբ Աստված և Իր ուժը բաժանվեցին և Աստված սկսեց դիտել ամբողջը դիտարդը պես, Ամենագուր Աստվածը և Իր Ուժը սկսեցին դա մտախել, ստեղծել ամբողջ աշխարհը: Այն ստեղծել է մեր աիեղեբքը, որից էլ այն ստեղծել է այժմ մարդկային էակներին: Եվ հիմա, այն պետք է մեկ դառնա նորից: Արարչությունը պետք է ճանաչի իր Ստեղծողին: Մեկ, երկու, երեք, չորս. միշտ էլ քիչ մարդիկ են ստացել այս միությունը, բայց այսօր զանգվածային էվոլյուցիայի ժամանակն է: Այնպես որ կյանքի աճի համար դուք չեք կարող որևէ ժամանակ տալ: Չեք կարող ասել, թե այն երբ է սկսվել, քանի տարի է, որ այն կա: Սակայն այսօր ծաղկման ժամանակն է, երբ շատերը պետք է ստանան յոգայի օրհնանքները: Լա՞վ: Ենթահավաքություն: Ի՞նչ հարց է: Հարց 4: -Դուք խոսեցիք Կունդալինիի մասին: Մովսրական մարդու համար շատ դժվար է այն արթնացնելը: Երբ Մատաջի: Ահ, այդ ո՞վ է ձեզ ասել: Դա այդպես չէ: Այդ անհոբանալ մարդիկ են, որ երբ խոսում են Կունդալինիի մասին, այն անվանում են անհոբանալ, որովհետև չգիտեն, թե ինչպես անել դա: Դա ամենահեշտ բանն է, որը կարելի է անել: Դա ամենահեշտ բանն է, եթե դուք արթնացած անձ եմ: Նույնիսկ երեխան կարող է անել դա: Այդ այն մարդիկ են ասում, որ Կունդալինիին շատ դժվար է, ովքեր ընդհանրապես որևիցե գաղափար չունեն Կունդալինիի մասին: Նրանք վարպետներ չեն: Վարպետի համար ի՞նչն է դժվար: Եվ նույնիսկ սովորական մարդը կարող է վարպետ դառնալ, ապա ի՞նչն է դժվար: Դրանք վարպետներ չեն: Նրանք բացարձակապես պարզամիտ մարդիկ են, փող չեն ունեցողներ, անպետք մարդիկ: Նրանք գրեթե են գրում՝ ոչինչ չիմանալով Կունդալինիի մասին: Մովսրեցիում են մարդկանց: Դա ամենահեշտ անելու բանն է: Հենց ձեր ձեռքի տակ այն կարգվի, դուք կստանեմք նրա բարձրանալը և բաբախյունը ձեր գլխի վրա: Դա ընդհանրապես դժվար չէ: Ես ասացի ձեզ. դա ամենակենսական բանն է, որի պետք է տեղի ունենա, և այն ամենը ինչ կենսական է, պետք է անվերա և հեշտ լինի՝ սահաջա: Ինչո՞ւ: Հնդկաստանում մենք ունեցել ենք Նանակային, ով ասել է. «Սահաջա սամադի լագո: Սահաջա սամադի լագո»: Ոչ ոք չի ասել, թե դա դժվար է: Քաբիրան երբեք դա չի ասել: Այլ ասել է. **"Paacho pachiso pakar bulau ek hi dor bandhahu."** Ես փանկից մարդ միասին կլերցնեմ և նրանց մի թելի վրա կդնեմ: Նրանք, ովքեր լիազորություն ունեն, միշտ այդպես են խոսում: Ոչ ոք չի ասել՝ դա դժվար է: Միայն այդ մարդիկ, ովքեր գործը չգիտեն, ովքեր ոչ մի լիազորություն չունեն, այդպես են խոսում: Մի՛ հավատացե՛ք նրանց: Դա ամենահեշտ բանն է: Դուք ինքներդ կստանեք: Բայց երբադրեմք՝ դա հեշտագույն է, ապա ինչո՞ւ մենք այն պետք է մերժենք: Ենթադրենք ես ձեզ համար աղամանդ ունեմ՝ անվերա, չե՞ք տեսնի այն, չե՞ք վերցնի: Կամ արդյո՞ք մենք համարելու ենք, թե. «Օ, դա շատ դժվար է: Ինչպե՞ս մենք կարող ենք...»: Երբ ես ասում եմ՝ դա հեշտ է, դուք պետք չէ վերաբեր դրա համար: Լա՞վ: Ի՞նչ հարց է: Հարց -5: Երբ Մատաջի: Ոչ, դա ճիշտ է: Նստե՛ք, նստե՛ք: Լավ, շատ լավ: Խնդրում եմ նստե՛ք: Ես կասեմ ձեզ: Դա մի մեթոդ է, որը մարդիկ փորձել են: Այդ ձևով չի աշխատում: Ասեմք, օրինակ, ձեր մեքենան: Մեքենայի հետ ինչ-որ բան սխալ է, լա՞վ: Հիմա, կարո՞ղ եմ այն մաքրել ներսում նստած լինելով: Կարող եմ այն ուղղել: Դուք պետք է դրանից դուրս գաք: Այսպիսով, նախ Կունդալինիի բարձրացումը պետք է արվի: Հասկանում եմ, մարդիկ ամեն ինչ շփոթել են: Նույնիսկ Հարիա Յոգայում, որտեղ աշտանգաներ կան, ամենաառաջին բանը Ի՞նչպիսի Պրանիդիանն է. առաջինը Աստծո իմանալըն է: Նախ դուք պետք է միացված լինե՛ք Աստծուն: Նույնիսկ քրիստոնեություն մեջ դուք պետք է նախ մկրտված լինե՛ք, ինչպիսի, դա արհեստական է, առաջեք այն, բայց դուք պետք է մկրտված լինե՛ք: Նույնիսկ որպես հինգու, դուք պետք է քրիստոնեացված լինե՛ք, այն իմաստով, որ այն ինչ կոչում եմ Յոգնոպալիսա, արվում է ուր տարեկան հասակում: Դա այն է, ինչ ինքնագիտակցումը: Կամ Մուհամեդ Սափիը և բոլոր այդ մարդիկ օգտագործում էին Սուստան (առանց մաքրելի): Դա նույն բանն է: Այսպիսով, առաջին բանը ձեր գիտակցումը ստանալն է: Դա չի նշանակում, որ դուք վարպետ եմ դառնում, այլ Կունդալինիի արթնացումն է, և ապա Կունդալինիի աճի հետ դուք վարպետ եմ դառնում: Սա իրական գործընթացն էր, բայց նրանք դա հիմա ոտից գլուխ շրջել են: Ինչպե՞ս դուք կարող եմ մաքրել ձեզ, քանի դեռ դուք դրանից դուրս չեք եկել: Ենթադրենք իմ սարին կեղտոտվել է: Ես պետք է հանեմ իմ սարին և մաքրեմ այն: Այնպե՞ս չէ: Եվ ահա դրա համար է այն դժվար: Սա է: Սա մի շփոթություն է, որ նրանք ստեղծել են: Եվ մի՛ հավատացե՛ք բոլոր այդ պատմություններին: Եթե փորձե՛ք ճշտել ձեր էզոն, այն ձեր գլխին կհասի: Երբեք այն չի փախչի: Եթե փորձե՛ք ճշտել ձեր սուպերէզոն, դա երբեք ձեզ չի օգնի: Բայց այստեղ դա ինքնըստիմիջան տեղի է ունենում, և թե ինչպես է դա տեղի ունենում, կպատմեմ ձեզ վաղը: Այս աստվածությունները ձեզ մեջ արթնացնելով այս բաները կլանվում են: Կունդալինին արթնանում և անում է դա: Եվ վերջապես, եթե ցանկանում եմ՝ խոստովանեմ, որ ինչ-որ հատուկ բան կա ինձանում, որ ես կարող եմ դա անել: Պետք է որ մի բան լինի: Եթե ինչ չե՛ք խաչում, ես այդանը կասեմ, ոչ ավելին: Ավելի լավ է դուք պարզե՛ք: Այլապես առաջին բանը, որ կանե՛ք, ինձ խաչելն է: Ես այլևս դա չեմ ուզում: Լա՞վ: Թող Աստված օրհնի ձեզ: Այո՞, գովալիս: Հարց-6: Որևէ վիրահատություն պետք չէ դրա համար: Սահաջա Յոգայում մենք հնարքներ ունենք, աստվածային հնարքներ, որով մենք մեր սիրտը բացում ենք: Շփոթությունը նաև մյուս գծի վրա է, և այս շփոթությունը մեզ հանգեցրել է խնդիրների: Հասկանում եմ, շփոթությունը այն մասին է, թե ինչպիսին պետք է լինի մեր հարաբերությունը ինքներս մեր հանգեղ, մյուսների և հասարակության հանդեպ: Դա մի մեծ խառնաժպտ է, որը շատ ժամանակներ առաջ է սկսվել: Երբ Սմիթսիներն էին գրվում, կամ կարող ենք ասել, երբ կրոն էր գործածվում, դա ճիշտ հավատակ ձևով էր: Մենք սկսեցինք

ամեն ինչ անել և ահա այդպես ենք կորցրել այդ ունակությունը: Մեր իսկ հանդեպ վերաբերմունքը պետք է այնպիսին լինի, որ մենք պետք է փորձենք կատարելագործել մեզ: Դա բացարձակապես բռնակալական է, ասում եմ ձեզ: Երբ ես փորձում էի կատարելագործել Սահաջա Յոգան, բռնապետական էին ինձ իմ հանդեպ: Այդչափ աշխատանք, որ վերցնում էի իմ մարմնից, այդչափ ջանքերը, որ կարող եմ ներդնել այս մարմնից, իմ ամբողջ համբերությունը ձգելը՝ մի հսկայական չափով, դա աշխատեցրեցի: Նկատի ունեմ, սովորաբար, գիտեմ, մարդիկ պարզապես կծկվում են. «Օհ, Մա՛յր, սա չափազանց է: Մենք այդքանը չենք կարող տանել»: Դուք ինքներդ դա տեսել եք: Այլ դուք պետք է իսկապես բռնակալական լինե՞ք՝ ձեզ կատարելագործելու համար: Այդ ձևով է, որ մենք պետք է դա գլուխ բերենք մեր նկատմամբ: Իսկ մյուսների նկատմամբ այն պետք է կատարյալ փոխհարաբերություն լինի: Ինչպես, օրինակ, հիմա դուք եղբայր ունեք, նա ձեր եղբայրն է. պետք է կատարյալ եղբայր լինի: Եթե նա ձեր հայրն է, նա պետք է կատարյալ լինի: Բայց մի այսպիսի խառնաժոյր: Որքան ավելի այսպես ասած «լուսավորված» եք դառնում, այնքան ավելի սավառնող եք դառնում: Խառնաժոյրն այն է, թե ով է ձեր բույրը, թե ով է ձեր մայրը, ով է ձեր հայրը: Ապա Սահաջա Յոգերի միջև փոխհարաբերությունը նույնպես խառնաժոյրի է վերածվում: Դուք Սահաջա Յոգեր եք, դուք բոլորդ մարգարեներ եք, դուք պետք է հարգեք մեկի մյուսին: Դուք բոլորդ մարգարեներ եք, դուք միևնույն լեզուն եք խոսում: Պետք է սիրեք միմյանց: Դա բանական չէ, դա պետք է պատահի ձեզ հետ, որովհետև փոխհարաբերությունը պետք է հաստատվի, այդ փոխհարաբերությունը, այդ կատարյալ փոխհարաբերությունը: Այնքան շատ մարդիկ հիմա, որոնց իմացել եք, գայրաճում եմ ինձ վրա. «Մա՛յր, դուք չափից շատ եք համբերատար Սահաջա Յոգերի հետ»: Բայց նրանք իմ երեխաներն են: Ես պետք է կատարելագործեմ ինձ, և նրանց հետ իմ փոխհարաբերությունը պետք է կատարյալ լինի: Ես պետք է ընդառաջ գնամ՝ հսկայական չափով ներելով, որպեսզի նրանք վեր ելնեն: Այսպիսով, մյուսների հետ փոխհարաբերությունը պետք է կատարյալ լինի: Արդյո՞ք դուք կատարյալ հայր եք: Արդյո՞ք կատարյալ մայր եք: Կատարյալ բու՞յր եք կամ կատարյալ եղբայր: Արդյո՞ք կատարյալ հաղափառ եք մյուսների հանդեպ: Բայց հասարակությունը պետք է պրագմատիկ լինի: Հասարակությունը պետք է գործնական ձևով դա աշխատեցնի: Եվ պրագմատիկ մշակումը գալիս է փոփոխելով: Ենթադրենք այսօր ես տեսն, որ մեզ Հնչկաստանի համար բուսակերությունը պետք չէ, Անգլիայի համար մեզ պետք է բուսակերություն: Այս ամենը պրագմատիկ է: Հասարակությունը պետք է պրագմատիկ լինի: Այստեղ մենք պրագմատիկ ենք մեր հանդեպ, ոչ թե հասարակության հանդեպ, մենք ինքներս մեր հանդեպ ենք պրագմատիկ: Ամեն ինչ աշխատում է: «Ի՞նչն է սխալ»: Կինը, որը երեխաներ ունի, մեկ ուրիշ տղամարդու հետ կիսիջի: Ո՞րքան չէ սխալ»: Կամ մի կինը, ով երեխաներ ունի, կարող է վաճառել երկիրը իր երեխաների համար: «Ի՞նչն այն չէ»: Այսպիսով մեր ներսի այս շփոթությունը այս խնդիրն է ստեղծում, և ահա այդ պատճառով չգիտենք, թե ինչպես բացել ինքներս մեզ: Եթե մենք կարողանայինք ազատվել մեր խառնաժոյրից, դա կարող էր կարգավորվել: Դա կարելի է անել Սահաջա Յոգայի միջոցով: Բոլոր այս շփոթությունները ստեղծվել են տեսա մարդկանց կողմից, ես կասեմ: Ինչպես, օրինակ, ոչ մի սխալ չունեն մարմնավորումները, մարգարեները, ոչ մի սխալ բա չկա նրանցում, նրանք կատարյալ մարդիկ են: Այն ինչ սխալ է մեր մեջ, մեր վերաբերմունքն է: Եվ եթե մենք կարողանանք տարբերակելով օգտագործել մեր վերաբերմունքը մեր իսկ հանդեպ, ուրիշների և հասարակության հանդեպ, ամեն ինչ գլուխ կգա: Շատ գեղեցիկ է լինելու: Այս շփոթության պատճառով մեր սիրտը փակ է: Մենք վախեցած ենք ուրիշներից: Ի՞նչ կա վախեցնալու: Փոխհարաբերությունը կատարյալ է: Ի՞նչ կարող ենք մենք անել: Զեր փոխհարաբերությունը, ինչ վերաբերվում է նրանց, ձեր փոխհարաբերությունը, ձեր սիրտը կատարյալ է: Թե ինչ են նրանք տնում, էական չէ: Այն ինչ էս եմ անում նրանց համար, պետք է կատարյալ լինի: Ես պետք է շարունակ սիրեմ նրանց: Ես պետք է անընդհատ հիանամ նրանցով, ոգևորեմ նրանց, նեցուկ լինեմ և տամ նրանց այն, ինչ պետք է տամ, ինչպես որ իմ փոխհարաբերությունը պետք է լինի: Օրինակ, ջրի այն աղբյուրը, որը Մայր Հողի տակ է, արդյո՞ք նա մտածում է, թե այդ ինչ տեսակ ծառ է, թե ինչ տեսակ բաներ է անում: Այն պարզապես տալիս է իր աղբյուրը, իր ջուրը: Նույն կերպ, ֆանի որ դուք աղբյուրն եք, ապա հարաբերությունը պետք է կատարյալ լինի: Այս շփոթությունները մշակվել են, և մենք բանականորեն ընդունել ենք բոլոր այդ շփոթությունները: Եվ սա մեզ ուղղորդել է դեպի այս տեսակ թակարգը, որ մեր սրտերը փակ են: Լա՞վ: Ն.Ս. Երի Մատաջի Նիրմալա Դևի

1983-0821, Mother Earth and Mahalakshmi Puja

View [online](#).

Mother Earth and Mahalakshmi Puja, 21-08-1983 Այսօր մենք պետք է մի բան իմանանք Սահաջա Յոգայի և այս Մայր Հողի կապի մասին: Շատ կարևոր է, որ մենք հասկանանք Մայր Հողի արժեքը: Նա շատ բարի է եղել ձեզ բոլորիդ հանդեպ: Նա ներթոճել է ձեր վիբրացիաները: Նա մյուս կողմից նաև տվել է ձեզ ամենը, ինչ տեսնում եք ձեր շուրջը: Այսպիսով այսօր մենք պետք է հասկանանք Մայր Հողի հետ կապը և մեր մեջ Նրա սինվալիկ արտահայտումը: Ես նաև նախկինում եմ ձեզ ասել, որ Կունդալինին, որը երբեք ու կես զալարով է, տեղադրված է եռանկյունաձև ոսկրում: Այժմ, Կունդալինիի այդ բնակավայրը կոչվում է Մուլադհարա և տիեզերքում արտահայտվում է որպես այս Մայր Հող: Կամ պուշայում այն ներկայացվում է որպես Կումբհա: Ես չգիտեմ, թե դուք Կումբհա պատրաստե՞լ եք, թե՞ ոչ: Այո՞, այո՞, Կումբհան այստեղ է: Մինչև այսօր, մեր գիտակցության շարժման մեջ մենք փարձում էինք հասկանալ Ամենագոր Աստծուն և մյուս բոլոր երկր տարերքները, որ մենք կարևոր ենք կոչում: -Այդ ի՞նչ է: -Կարծում եմ բարձրախոսը չի աշխատում: Շրի Մատաջի: Լավ: -Այդ ի՞նչ է: -Կարծում եմ բարձրախոսը չի աշխատում: Նաև գիտակցությունն էլ շարժվել է դեպի մյուս բոլոր չորս տարերքները հասկանալուն, բացի Մայր Հողից: Դա այդպես պետք է լիներ, որովհետև մինչև ու մինչև բոլոր այս մնացած չորս տարերքների հասկացումը ինչ-որ որոշակի առիթների չբերվի, Մայր Հողը չի կարող իրեն արտահայտել: Ինչպես որ երբ ձեր բոլոր չափաները, չորս չափաները բռնված են, դուք չեք կարող բարձրացնել Կունդալինին, դուք չեք կարող Ինդրագիտակցում տալ: Դուք չեք կարող զանգվածային էվոլյուցիոն գործընթաց իրականացնել: Դրա համար է, որ մենք ունենք Յոգյաներ և չորս տարերքները արթնացնելու բոլոր մյուս մեթոդները: Նրանք երկրպագել են ջրին և երկրպագել են օդին, երկրին, երկնականարին, լուսին: Եվ ահա այդպես ենք մենք հասել Քրիստոսի ժամանակներին, որում լույսն էր երկրպագվում: Բայց այսօր, երբ մենք այս ժամանակակից Սահաջա Յոգայում ենք, մենք իրականում Մայր Հողի մակարդակին ենք, որովհետև, ինչպես ասում են, Ջրիսի գարաբջանն է: Եվ ջրիսը նույնն է ինչ Կումբհան, Մայր Հողն է: Այսինքն մենք Մայր Հողի մակարդակին ենք: Կարող ենք տեսնել նաև մարդկային էակների գիտակցման մեջ: Ես ասում եմ ոչ միայն տղամարդկանց, այլև տղամարդկանց և նաև կանանց: Գիտակցությունը ավելի շատ շարժվում է դեպի կյանքի կանացի դրսևորում: Բայց այնպես հիմար, որ մարդկային էակներն են եղել, ֆեմինիստները նույնպես շատ հիմար են եղել, որ պայքարում են բանականության, էկոնոմիկայի, ֆադաֆալանության, բոլոր անիմաստ բաների մակարդակում: Եթե ընկղմվելու եք հավասարությանը բոլոր այս մակարդակներում, դուք դառնում եք տղամարդիկ, դառնում լրիվ տղամարդկանց նման: Եթե դուք վիճաբանող եք, բանականացված, եթե խոսում եք տղամարդու նման, դա արական զարգացում է: Բայց մոր զարգացումը, կանացի զարգացումը, հավասարություն չէ այն բանում, որում տղամարդիկ հիմար են եղել: Իմաստ չկա մրցելու տղամարդկանց հետ իրենց հիմարության մեջ: Արդեն ստեղծված հիմարության բանակը մեզ լրիվ բավարար է: Ամբողջ աշխարհն այսօր արտահայտում է այն անհերքելությունը, որ իրենք ունենին՝ մրցակցությունը, ագրեսիան, ճնշումը: Այսպիսով կնոջ մյուս կողմը, որը կոչվել է խելոդ կողմ, մութ կողմը, ճնշված կողմ և այդ ամենը պետք է իրեն արտահայտի այլ ձևով, ամբողջ մոտեցումը, սեր պետք է փոխվի: Տեսե՛ք այժմ Քրիստոնեության մեջ պետք է հասկանալ, թե ինչու Քրիստոնեությունը, նույնիսկ Հուդայիզմը, ցանկացած կրոն, նույնիսկ Հինդուիզմը և բոլորը, բայց ավելի շատ Քրիստոնեությունում, զարմանալիորեն իրենք տեղ չունենին Մարյամի համար: Եվ մահմեդականները նույնիսկ ավելի են ծաղիկեցրել այն՝ ամբողջությամբ չեղարկելով Ֆարիմային: Եվ այդ ամենի գազարում դուք կտեսնեք, որ քրիստոնյաների մեջ, այդ ձեռնադրությունը, կամ ինչպես եք այն անվանում, չի տրվում տիկնանց, կանանց, մինչդեռ Քրիստոսը տղամարդուց չէր ծնվել: Բայց դա ոչ մի դեպքում չի ճշանակում, որ դուք մրցելու եք տղամարդկանց հետ իրենց հիմար ձեռնարկությունների մեջ, ինչով նրանք այս աշխարհը գործնականում այսպիսի ավերված վիճակի են բերել: Այսպիսով այսօր մենք պետք է հասկանանք, որ մայրական որակների զարգացման ժամանակն է: Նույնիսկ տղամարդը, մեծ մարդ է դառնում միայն երբ նա մայրական է դառնում: Ինչպես Քրիստոսը, երբ նա ուներ կարեկցանք, նա կոչվում էր մեծ մարդ: Այնպես որ կնոջ հատկությունը որպես մայր... Աստվածուհին, միշտ մոր տեսքով է... և Նա է Սահաջա Յոգան բացավառելու ամենակարևոր ուժը: Եվ այսպես՝ ինչպե՞ս է Նա բացավառում: Ես կասեմ ձեզ: Ես ձեզ համեմատություն կբերեմ, բայց համեմատությունը պետք չէ շատ հեռու տանել: Որպես իմաստուն Սահաջա Յոգեր դուք չպետք է այն չափից դուրս հեռու հասցնեք: Օրինակ, կա զրո, այն իմաստ չունի: Նույն ձևով ԱՄՆԱՋՈՐ ԱՍՏՎԱԾՆ իմաստ չունի, քանի դեռ դուք չեք դրել ինչ-որ տեսակի մեկ կամ երկու դրանից առաջ: Այն զրո է: Նա ունի գոյություն, բայց ոչ մի ունակություն կամ ուժ չունի իրեն արտահայտելու: Այսպիսով այն զրո է: Դրա նման, մենք պետք է ասենք, որ արական անը զրո է: Մեկ ուրիշ համեմատություն ես ձեզ կբերեմ այն հասկալանու համար: Եթե տեսնեք շատ բարձր լարման սակ լարեր, տեսնեք ձեր գլխի վերևով անցնող, նրանք բացարձակապես անվնաս են, ոչ մի առավարժություն չկա: Դելում մի առաջարկ կար, որ մի շատ մեծ հողակտոր կար հասանելի, որով բարձր լարման լարեր էին անցնում և մենք կարող էինք այն անվնաս վերցնել: Բայց ես հարցրեցի. «Ի՞նչն է խնդիրը»: Նրանք ասացին «Միայն եթե Հողը միանա դրան, այդ ժամանակ դուք խնդիրներ կունենաք»: Այսպիսով մինչև այս բարձր լարմանը իբր, ինչ էլ այն լինի, չկապվի երկրին, այն արևից իմաստ չունի: Բայց Հողը շատ է տարբերվում այդ լարերի միջով հոսող այդ դիմամիկ ուժից, որը զրո է, որը ոչինչ չի ճանաչում: Նույն կերպ կնոջ ներքում, կնոջ արգանդը Կունդալինին է: Այժմ, ի՞նչ է արգանդը: Հիմա եթե այն Կունդալինին է, այն արտահայտում է Կունդալինին ֆիզիկական մակարդակի վրա, դա ճանաչվում է, որ Մայր Հողը նույնպես արգանդի նման է: Հիմա, ի՞նչ է անում արգանդը: Այն ստանում է սպերման, որը պարզապես տղամարդու թերևսմիա գործողություն է կամ կարող եք ասել պարզապես ագրեսիա, և ապա Նա սնուցում է և հոգ է տանում դրան, ուղղում այն և բողբում, որ այն անի, ոչ թե ագրեսիա ձևով, այլ շատ կարեկցող և խելամիտ ձևով, մինչև որ այն դուրս է գալիս արգանդից, երբ արդեն հասուն է լինում: Այսպիսով արգանդի գաղափարն այն է, որ արտահայտումը պետք է այն կերպ լինի, որ այն չգերիշխի: Այն չի գերիշխում էմբրիոնի նկատմամբ: Եթե նա գերիշխի, այն ինչպե՞ս է կարողանալու անել: Այսպիսով նա սնուցում է այն և մեծացնում: Սա է հենց այսօրվա Սահաջա Յոգան: Որ այժմ Մայր Հողը նա է, ով ձեր ներքում խորհրդանշվում է որպես Մուլադհարա, որը խորհրդանշվում է որպես Ադի Շակտի՝ այստեղ՝ ձեր առջև նստած ձեզ սնուցելու, ձեզ անեցնելու դեպի նոր անձնավորությունների՝ հասուն անձնավորությունների: Այս գաղափարը մենք պետք է հասկանանք:

Այնպես որ արևմուտքի կանայք պետք է հասկանան, որ այն անխնայ մտերմ, որ իրենք վերցրել են տղամարդկանցից, պետք է ամբողջությամբ հեռացվեն, նրանք նախ պետք է կանայք դառնան: Այն կանայք, ովքեր պարզապես խոսում են տղամարդկանց հման, երբեք չեն կարող օգնել Սահաջա Յոգայում: Նրանք պետք է այս Մայր Հողի նման լինեն, ով բույլ է տալիս Իր հետ վարվել այնպես, ինչպես կուզենա: Ես նկատի ունեմ՝ դուք՝ մարդկային էակներդ, այնքան հիմար եմ եղել՝ Նրան առավելագույնս շահագործելով: Ոչ միայն դա, այլև Նա Իր վրա է կրում բազմաթիվ անհեթեթություններ: Բայց հետո ժամանակ հասնում է, երբ Նա պայքարումալուսնոգ է դառնում: Այդ ժամանակ Նա սկսում է մարդկանց Իր ներսը կլանել: Եվ երբ նա կլանում է մարդկանց, դուք տեսնում եմ երկրաբաժներ և երաշտներ և այս և այն, բոլոր այդ բաները սկսում են գալ և մարդիկ կլանվում են այդ խնդիրներով, որոնց համար իրենք Մայր Հողին են մեղադրում: Այս խնդիրները, որ մարդկային էակները ագրեսիվ բնույթից են ստեղծել, նույնիսկ Մայր Հողի հանդեպ ագրեսիան, իրենք պետք է դիվիդենտներ վճարեն դրանց համար: Եվ նրանք վճարում են: Այժմ, կանգնեցնելու համար ագրեսիվության այս տեսակ շարժումը, որն ամեն տեսակ անհանգստություններ է բերում, պետք է ետ վերադառնալ և կարեկցանքի ամբողջականության զգացում զարգացնել: Մինչև ու մինչև դուք չհասկանա՞մ ամբողջականությունը, հանրագումարը, լիակատարը, ամբողջը, այն արգանդն է, այն ձեր Մայրն է: Քանի դեռ դուք փորձում եմ անհատական լինել, դուք չեմ կարող լավ Սահաջ Յոգ լինել: Դուք պետք է մեկ դառնա՞մ ամբողջի հետ: Այժմ մենք պետք է ինքներս մեր առջև կանգնեմ դրանով, դա շատ կարևոր է: Հասկապես արևմուտքում, ես կասեի մենք շատ հստակ պետք է դիմագրավեմք ինքներս մեզ: Ի՞նչ եմ մենք պատրաստվում անել: Դա շատ կարևոր բան է: Նախևառաջ եկեմ տեսնեմ, թե որտեղ է մեր ուսադրությունը: Հա՛րց տվեմ: Մենք Սահաջա Յոգեր եմք և Սահաջա Յոգեր՝ մեր ներսում **within our fold** և ես երբեմն զարմանում եմ, որ նույնիսկ հիմա ուսադրությունը կարող է շատ ծիծաղելի լինել: Ինչպես, օրինակ, պարզ բան է, մենք կարող եմք մեր ուսադրությունը հյուրական բաների վրա դնել. «Աս իմն է, դա բանն է, թե ես պետք է ունենամ իմ անձնականը», Ապա դուք ընկնում եմ ագրեսիվության մեկ այլ թագավորությունը: Եթե դուք փորձում եմ ունենալ ձեր սեփական անձնականը, ապա դուք մյուսներից զրկում եմ իրենց անձնականից: Այդ նորմալ էր ձեր անձնականը ունենալը, երբ դուք Սահաջա Յոգեր չէիք, բանի որ այն ժամանակ դուք պետք է անեիք ձեր անձնականով: Բայց Սահաջա Յոգայից հետո դուք պետք է մեկ դառնա՞մ բոլոր մյուսների հետ: Դա շատ կարևոր է: Մինչև Սահաջա Յոգան դուք ուրիշ էիք և Սահաջա Յոգայից հետո դուք այլ մարդիկ եմ: Ամբողջ հասկացողությունը պետք է փոփոխ Սահաջա Յոգայից հետո, և այժմ դուք մեկ եմ դարձել Ամբողջի հետ և պետք է զգամ, որ դուք Մեկ եմ Ամբողջի հետ, պետք է փորձեմ թողնել ձեր բոլոր անհատականային վերաբերմունքները: Այժմ շատ սովորական է լսելը. «Այո՛, ինձ դա դուր է գալիս, ինձ այն դուր է գալիս»: Շատ տարածված է՝ «Ինձ դա դուր է գալիս», շատ տարածված է, բայց Սահաջա Յոգին հարիր չէ նման բան ասելը: Հասկանա՞մ եմ, ինչպե՞ս ես կարող եմ ասել, որ ինչ-որ բան ինձ դուր է գալիս: Մտածեմ մոք մասին, ով պետք է կրի երեխային, պետք է ծննդաբերի երեխային, պետք է հոգ տանի երեխայի մասին, երեխայի կարիքների մասին, պաշտպանի երեխային, կրթի երեխային: Ինչպե՞ս նա կարող է ասել «Ինձ դուր է գալիս սա և ինձ դուր է գալիս այն», որտե՞ղից այդ ժամանակը: Մտածել, թե ինչ եմ դուք սիրում, և ինչ չեմ սիրում. «Ինձ դուր է գալիս այս ուտելիքը, ինձ դուր է գալիս այն ուտելիքը»: Որտե՞ղ է այդ ժամանակը: Որտեղի՞ց է դրա համար էներգիա մնում: Որտե՞ղ է ուսադրությունը: Ուսադրությունը երեխայի դաստիարակության վրա է: Այժմ նույն կերպ, Սահաջա Յոգը պետք է իմանա, որ իր ներսում երեխա է ծնվել՝ Ոգին: Ոգին այն երեխան է, որ ծնվել է իր ներսում, այժմ նա պետք է սնուցի այն, Կուսակալիկի միջոցով: Նա պետք է ջրի այն: Նա պետք է հոգ տանի նրա մասին: Նա պետք է անեցնի այն: Հիմա որտե՞ղ է մնացած անխնայ բաների համար ժամանակը: Դուք ձեր ձեռքում երեխա ունեմ: Դուք բոլորդ մայրեր եմ՝ հոգ տանող ձեր երեխայի մասին, որը ձեր Ոգին է: Այսպիսով որտե՞ղից եմ ժամանակ ունենում բոլոր այդ բաների համար: Ի՞նչպիսի ուսադրություն պետք է լինի. «Ի՞նչ կարող եմ ես անել այս երեխային երջանկացնելու համար, այս երեխային մեծացնելու համար, այնպես անելու, որ նա ամբողջությամբ դրսևորի ինձ»: Մայրը իրեն փոխաբերում է հենց երեխան հասուն երեխա է դառնում: Այսպիսով ձեր մեջ, մայրությունը պետք է ավելի առաջ բարձրանա, բան թե հայրությունը, Ձեր հանդեպ մայրությունը: Վերաբերմունքը պետք է լինի այնպիսին, ինչպիսին մորն է իր երեխայի հանդեպ, ինչպիսին է նրա ուսադրությունը երեխայի հանդեպ: Դուք ամենօրյա կյանքում կարող եմ տեսնել, թե ինչպես եմք մենք վարվում: Ես տեսել եմ, որ մարդիկ նույնիսկ այժմ շատ հետաքրքրված են սննդով: Որտե՞ղ է այդ ժամանակը: Որտե՞ղ է ուսադրությունը: Ինչպե՞ս դուք կարող եմ այդքան անհանգստացած լինել ձեր սննդով: Անհանգստացած ձեր բնով, անհանգստացած ձեր առողջությունով, անհանգստացած սրտով, նրանով: Ես նկատի ունեմ, այստեղ ձեր անհանգստությունը ձեր երեխայի վերաբերյալ պետք է լինի, որին դուք ունեմ հիմա ձեր մեջ: Եվ հենց այդ պատճառով երեխան անհետվում է և երբեմն դուք հայտնաբերում եմ, որ երեխան հիվանդացել է կամ կոմայի մեջ է ընկել կամ գուցե և մահանա: Այնպես որ այժմ Սահաջա Յոգերի համար իրավիճակը շատ տարբեր է, թե ինչպես վարվել ինքներդ ձեզ հետ: Նրանք, ովքեր դեռ վազում են ուտելիքի և բոլոր այդ անխնայ բաների ետևից: Նկատի ունեմ, տեսել եմ Սահաջա Յոգեր, նրանց ամբողջ ուսադրությունը անընդհատ սննդի վրա է: Ինչպե՞ս կարող է նվիրվածությունը գալ այն անձանց մոտ, ովքեր այդքան շատ նվիրված են սննդի սովորություններին: Ինչպես օրինակ, մենք տեսել եմք, հնարավոր է դուք էլ եմ տեսել՝ ձեզանից որոշները, Աջանտայի բարանձավներն էին կառուցվել: Տասը սերունդ նրանք կառուցում էին Աջանտա բարանձավները՝ տա՛սը սերունդ: Եվ նրանք այն կառուցեցին այնպիսի մի տեղում, որտեղ նախևառաջ հասանելի չուր անգամ չկար: Եվ ամեն Աստծո օր հազարավոր մարդիկ, առանց որևէ վճարում ստանալու, առանց որևէ բան ստանալու, կառուցեցին այն: Ոչ մի սնունդ, նման հարց անգամ չկար: Նրանք այստեղից ու այնտեղից ինչ-որ մրգեր էին ուտում: Բայց իրենց նվիրվածությունը իրենց ուժ տվեց այդ անելու: Սակայն այդպիսի նվիրվածություն կարող է միայն զարգանալ, եթե դուք գիտակցեմ, որ պետք է մայրություն անեմ ձեր երեխային: Այժմ երե մայրն այլանդակ է, երեխան էլ այլանդակ կլինի, որովհետև այդ մայրն է արտահայտվում երեխայի մեջ: Լավ, նա չի գերիշխում երեխային, բայց նա անկասկած կարող է փշացնել երեխայի պատկերը: Եվ հենց դա է պատճառը երբ մենք, Սահաջա Յոգերս, չենք էլ անհանգստանում հոգ տանել մեր Ոգու և մեր հոգևոր անի մասին: Նույնիսկ հիմա, դուք կզարմանա՞մ, 50% մարդիկ Ինձ համակներ են գրում, թե. «Մա՛յր, ես դեռ դիվախարված եմ, ես աշխատել եմ կիսրոններով և չլիի պղպեղներով, ես սրա, նրա համար գալիս եմ Քեզ մոտ»: Դա շատ ցածր աստիճանի վարք է, կարծում եմ, նույնիսկ այսօր տարիներ հետո, եթե դուք դիվախարված եմ, ապա, կարծում եմ, պետք է ամեն օր ձեռնեմ (շուրթի) ձեզ հարյուր ութ անգամ: Դա շատ ցածր աստիճանի վարք է, ես անձամբ կարծում եմ, որ նրանից հետո, որ ձեր Մայրը այդքան շատ աշխատել է ձեր վրա, դուք դեռ նույնն եմ, նրից ես եմ գալիս ձեր Մոր մոտ բոլոր տեսակի խնդիրներ բերելու սարսափելի մա՛րին: Դա նշանակում է դուք չեմ խնամել ձեր երեխային: Այժմ Սահաջա Յոգայում, այն մի երեխա չէ, որը

անհատական երեխա է, որի մասին դուք պետք է հոգ տանեք: Սա պետք է հասկանալ: Այստեղ է, որ մենք շատ բան բաց ենք թողնում, հատկապես ինտելեկտուալները: Նրանք կարծում են՝ այդ իրենց սեփական երեխան է, որ պետք է լավ լինի, էական չեն մյուսների երեխաները: Կամ էական չէ, քեզ դուք կապ ունեք մյուսների հետ, քեզ ոչ: Դա շատ տարածված է: Որովհետև, գիտե՞ք, բանականությունն է իրենց այդ գզացումը տալիս. «Օ՛հ Իմ Ոգու հետ ամեն ինչ կարգին է, իմ վիբրացիաները կարգին են, այնպես որ նորմալ է, եթե ես չեմ գնում պուջայի, կամ եթե ես չեմ գնում ինչ-որ կալեկտիվ բանի կամ եթե ես չեմ աջակցում ինչ-որ կալեկտիվ աշխատանքի կամ եթե ես չեմ վերցնում Սահաջա Յոգայի հանգեղյ որևէ պատասխանատվություն»: Որովհետև հենց դուք կալեկտիվ եք դառնում, դուք պատասխանատվություն վերցնում եք: Այսպիսով, դուք գերբավարարված եք ձեզանով, քե. «Այդ լավ է, որ ես կարիք չունեմ որևէ պատասխանատվություն վերցնելու: Բոլոր Սահաջա յոգերը վատն են, կամ նրանցից ոմանք վատն են: Ես ոչ մի կապ չունեմ նրանց հետ ու այդպես, այսպես ու այնպես»: Բայց Սահաջա Յոգայում, որպես այդպիսին, մայրությունը համընդհանուր է: Որովհետև եթե դուք, օրինակ, ֆիթն էք, ապա ուրիշը աչքն է. եթե դուք ականջներն եք, ինչ-որ մեկը շարունակներն է: Այնպես որ ձեզ համար առանցքային է հասկանալն այն, որ ցանկացած մեկը, ով սահաջա Յոգ է, վտանգի մեջ է, դուք վտանգի մեջ եք: Դա սպառնալիք է ձեր անին: Դա սպառնալիք է ձեր անին, որովհետև այդ ամբողջն է, որ անում է: Իհարկե նրանք, ովքեր բացարձակապես անպետք են, աստիճանաբար դուրս կգալու: Դա այն է ինչ Մայրն է անում: Նրանք կարող են դուրս շարավել բացարձակապես, այնքան հեռու, որ երբեք չեն վերադառնա: Բայց դուք կարիք չունեք այդպիսի մարդկանց մասին անհանգստանալու, նրանք դուրս են շարավելու: Նրանց որոշ հնարավորություններ են տրվելու, մի որոշ լրացուցուցիչ վստահություն, որոշ շնորհներ են տրվելու, բայց ի վերջո նրանք դուրս են շարավելու: Այնպես, որ դուք պետք չէ անհանգստանալ: Բայց դուք պետք է անհանգստանալ ամբողջի մասին: Եվ դուք պետք է պատասխանություն վերցնեք: մի որոշ լրացուցուցիչ վստահություն, որոշ շնորհներ են տրվելու, բայց ի վերջո նրանք դուրս են շարավելու: Այնպես, որ դուք պետք չէ անհանգստանալ: Բայց դուք պետք է անհանգստանալ ամբողջի մասին: Եվ դուք պետք է պատասխանություն վերցնեք: Նրանք, ովքեր պատասխանատվություն չեն վերցնում, այն մարդիկ են, ովքեր դեռ չեն հասունացրել իրենց երեխային, այն է՝ Ոգուն: Ամեն տեսակ պատասխանատվություններից, որ կարելի է վերցնել, մտածեք, քե ինչ պատասխանատվություն դուք կարող եք վերցնել: Ահա քե ինչու մեզանից շատերը վատ Վիճուպի ունեն, որովհետև մենք չենք վերցնում պատասխանատվություններ: Եվ ինչ պատասխանատվություն էլ որ մենք վերցնենք, պետք է շատ, շատ, շատ ավելի պատասխանատու լինենք, քան սովորական կառավարական ծառայողները: Երբեմն մենք մի ականջով լսում ենք և դուրս շարում ենք ականջից՝ առանց նույնիսկ թույլ տալու այն գլխի մեջ մտնի: Այսպիսով պետք է հասկանալ, որ երեխան ձեր պատասխանատվությունն է, դուք պետք է հոգ տանեք երեխայի մասին: Եվ ամբողջը նույնպես ձեր պատասխանատվությունն է: Հիմա, ինչպե՞ս կապ հաստատել ձեր Ոգու հետ կամ կապ պահպանել Ոգու և արգանդի կամ Կունդալինիի միջև, դա ամենամեծ խնդիրն է, որին մենք բոլորս առնչվում ենք. մեր միացումները շատ թույլ են և այդ պատճառով այս Կունդալինին չի կարողանում հոգ տանել Ոգու մասին: Ինձ հետաքրքրում է՝ դուք հասկացե՞լ եք մի բան Սահաջա Յոգայում, այն որ դուք կարող եք մտնել Կունդալինիով, բայց ոչ Ոգով: Դուք կարող եք բարձրացնել ձեր ձեռքը, Կունդալինին կշարժվի: Դուք կարող եք նրան մտնել: Դուք կարող եք բանցիան անել, այն կատարվի, կատարվի ու կատարվի: Իսկ Ոգի՞ն: Դուք չեք կարող այն մտնել: Հնգամենը մի մանրաթիկ է, որ կարող է արթնացնել Ոգին, այն իմաստով, որ նրան գոհացնելու համար, դուք պետք է աւել, որ դուք Ոգի եք: Բայց դուք չեք կարող այն մտնել, դուք ստիպված եք բերել Կունդալինիին, որ նա հոգ տանի նրա մասին, դուք պետք է Կունդալինիին տանեք այնտեղ՝ դեպի սիրտ, որպեսզի այդ երեխան, որ այժմ փոքր մանկիկ է, պետք է խնամվի գարգանա և հասունանա: Այսպիսով, երկու կողմում էլ՝ և՛ տղամարդկանց, և՛ կանանց, մենք պետք է հասկանանք, որ եթե դուք տղամարդ եք, և եթե իշխող մարդ եք, դա նորմալ է: Բայց եթե դուք կին եք և եթե դուք իշխող եք, ապա ձեզ բուժելը Սահաջա Յոգայի համար դժվար գործ է, որովհետև դուք կորցրել եք ձեր կին լինելու հատկությունը: Նախևառաջ դուք պետք է գտնեք կին լինել: Եթե դուք կին չեք անգամ, ապա ի՞նչ կարող եք դուք անել այդ երրորդ անձնավորության հետ, ով ոչ կին է, ոչ տղամարդ: Հիմա տղամարդիկ, երբ նրանք իշխում են, նրանք պետք է հասկանան, որ իրենք պետք է կարեկցող լինեն: Նրանք պետք է բարի լինեն, նրանք պետք է ուշադիր լինեն, բայց ոչ երբեք սարկամիա, ոչ երբեք սարկամիա: Սա պետք է հասկանալ, որ դուք չպետք է սարկամիա լինեք: Այժմ կանայք, ինչպիսին նրանք պետք է լինեն, պետք է լինեն մեծ, ընկալունակ, ընդունող և սնուցող: Այժմ այն մասին, քե ինչպես են երբեմն տղամարդկանց հետ խոսում արևմուտքում. ես ուղղակի ապա՛ծ եմ: Օրինակ ասենք այսպես. «Պրեն X X, դու չես արել սա: X, դու չես արել նա»: «Ինչպե՞ս ես դրել սա»: «Սա արա՛ սա, դա արա՛ դա, նա արա՛»: Սա կնոջ վարվելաձև չէ, բացարձակապես սխալ է այդպես անելը. Նրան ասելը ինչ-որ բանն անել: Դուք տղամարդկային եք դառնում: Եվ հետո մենք լիովին կորցնում ենք կնոջ՝ սիրտ սնուցումը տալու այդ ուժը, որը կնոջ ուժն է, ինչը կանայք չեն հասկանում: Ես ձեզ մի պարզ օրինակ կպատմեմ: Իմ սեփական թոռնիկը ուզում է բորտուղեկցորդուհի դառնալ, անընդհատ ուզում է: Նա ասում է «Դու էլ պետք է որ մտածելի բորտուղեկցորդուհի դառնալու մասին»: Ես հարցերի, քե. «Ինչու՞: Ի՞նչ այդքան մեծ բան կա բորտուղեկցորդուհիների մեջ»: Նա ասում է. «Դա միակ ժամանակն է, որ կարելի է սնունդ տալ ինչ-որ մեկին»: Հասկանում եք, մոր բնական բնագոյն է, որ «բոլոր տեսակն նրանց ուտելիս», հասկանո՞ւ եք: Նրանք իրենք չեն ուտում, նրանք ուզում են ուրիշները ուտեն: Բայց ես ձեզ ասեմ, դա արևմտյան կանանց հասկացողությունն է չկա: Նրանք չեն կարող դա հասկանալ: «Ինչու՞: Ես սա արել եմ, այդ դեպքում ինչու՞ ինքը չի անում դա, նա»: Դա ձեր առավելությունն է այդ բաները ինչպես հարկն է անելը, պատճառ ձեռով: Բայց ենթադրեմք ինչ-որ մեկը շատ լավ մեխանիկ է, կինը նույնպես կդառնա մեխանիկ. «Ես կանեմ արհեստավորի գործերը»: Նա այնտեղ արհեստավորի գործերը անելու համար չէ: Նա այնտեղ գզացմունքների արհեստավորության համար է: Հնդկականապես, նա լրիվ հավասար կողմում է: Օրինակ, տղամարդը տուն է գալիս, նա սկսում է հրամայել նրան. «Դու պետք է դա ճիշտ դնես: Ինչու՞ ես փչացրել իմ գորգը: Ինչու՞ ես անում դա: Մաքրի՛ր դա, վերցրո՛ւ սա, արա՛ դա»: Ամուսնու ողջ գզացմունքների մեխանիկան ավարտված է: Հենց իր գզացմունքների մեխանիկան ավարտվում է, նա արդեն անպետք է և դուք էլ անպետք եք որպես այդպիսին: Եվ տղամարդիկ նույնպես չպետք է նրանց աշխատանքը անեն: Թողե՛ք նրանք իրենց սեփական գործերն անեն: Կարծում եմ սա արևմուտքի այժմյան ամենամեծ խնդիրն է, որ տղամարդիկ տղամարդիկ չեն, և կանայք էլ կանայք չեն: Ինձ համար այդ հատկություններն այնքան սաքսափելի են, որ ես չգիտեմ ինչպես վարվել այդ խառնուրդների հետ: Դուք պետք է կյանքում հասկանալ այս շատ պարզ բանը, որ եթե դուք ինչ-որ հիբրիդային բան եք, դուք չե՛ք կարող Սահաջա Յոգի հատկությունն ունենալ: Եթե դուք դրանք իրար եք խառնում եք, շատ ծիծաղելի բան է լինում, այնպե՞ս չէ: Այնպես որ կինը պետք է փորձի կին լինել և

տղամարդը պետք է փորձի տղամարդ լինել: Այժմ տեսե՛ք, ո՞րն է տղամարդու դերը որպես գիտակցություն զարգացման արական ազդեցություն: Այսպիսով, տղամարդկության արտահայտման հետ, մենք զարգացրել ենք գիտությունը: Մենք զարգացրել ենք բոլոր այս գիտելիքները, բոլոր այս բաները, որ արտաֆինում են: Հիմա ամեն ինչ պատրաստ է: Այժմ կինը պետք է առաջ գա: Ես նկատի ունեմ, պարզապես շատ վերացական բաներով եմ առում, մի մտածե՛ք կնոջ մասին, այլ իզականը, կանացի բնույթը պետք է այժմ բարձրանա: Հիմա ամեն ինչ պատրաստ է, այն պետք է միայն բռնկվի: Բոլոր չակրաները պատրաստ են, այժմ արթնացրե՛ք Կունդալինին: Կունդալինին այնքան կարևոր է, որքան մյուս չակրաներն են կարևոր: Այնպես որ արթնացրե՛ք հիմա Կունդալինին: Հիմա, Կունդալինիի վարքն ու գերծեղանքը շատ է տարբերվում չակրաների գործելառնից: Եթե Կունդալինին դառնա չակրաներ և չակրաները դառնային Կունդալինի, ինչպե՞ս դուք գուշո կբերեի՞ք Սահաջ Յոգան: Բայց մենք պետք է ընդունենք մեր սեփական բնույթը ամբողջ արժանապատվությամբ և ամբողջ հպարտությամբ՝ ոչ մի կերպ որևէ ձևով նվաստ չզգալով: Քանի որ տղամարդը ձի է հեծնում, կինն էլ է ուզում ձի հեծնել: Ի՞նչ կարիք կա ձի նստելու կնոջ համար: Ես չեմ կարող հասկանալ: Այստեղ բոլոր կանայք ձիերի վրա են նստում: Իրենք ձիու նմա՞ն կդառնան: Կարծում եմ արդեն ձեր թագավորական ընտանիքի մի մասը ձիու նման է, այնպես չէ՞: Ես այդպես եմ կարծում: Նրանց դեմքերը ձիերի նման են: Հասկանում ե՛ք, այնպես որ, կանայք կարիք չունեն անելու այդ բոլոր բաները, որ տղամարդիկ արդեն արել են: Օրինակ, ասենք մի անձնավորություն կա արական սեռի, որը պետք է գա և ինչ-որ որոշակի գործ անի: Հիմա դուք ե՛ք դա արել: Լավ, հիմա մեկ ուրիշ անձնավորություն պետք է այս գործն անի: Հիմա տեսե՛ք նաև Աստվածային իրադրությունը. հիմա մի ողջ խնկրվածություն է առաջ գալիս հենց այդպիսի բան է արվում. մեկ ուրիշը, որ գալիս է, ուզում է նույն բանն անել: Դուք ետևո՞ւմ ե՛ք իմ մտքին: Այդպիսով ամբողջ էներգիան ամբողջապես վատնվում է: Ամբողջ պատրաստությունն արվում էր այս ջրիտի դարաշրջանի համար, որպեսզի այն առաջ բերի Կունդալինիի վեր բարձրացումը և ամբողջը այնպես աշխատեցնի, որ ձախն ու աջը հանգիպեն և դուք բոլորդ բացավազվե՛ք, լուսավորվե՛ք: Ամբողջ աշխատանքը ձիւթ ըմբռնմամբ կիսելը մեր էության հարցն էր: Հիմա տեսնե՛ք, թե ինչպես է Մայր Հոգին ինքը ստեղծվել: Դա նույնպես շատ պարզ բան է: Նախ, էներգիայի շարժը սկսեց հոսել: Հիմա սա միավորված էներգիա է, լա՞վ: Հետո միավորված էներգիան այսպես պտտվեց, պտտվեց ու պտտվեց ու երբ այն համախմբվել էր, այդ մեծ պայքարը եղավ: Երբ մեծ պայքարը տեղի ունեցավ, հիմա, դա տղամարդկային աշխատանք է, ինչ-որ տեղ պետք է ասեմ տղամարդկային ոճ, որովհետև դեռ Մայր Հոգը չի առաջացել: այսպես, ապա այդ փոքր կտորները նորից սկսեցին պտտվել ու պտտվել: Շարժման մոմենտից նրանք կլորավուն դարձան: Դրանցից ընտրվեց Մայր Հոգը՝ մի աշխատանքի համար՝ ոչինչ չանելու համար, այն հանգիստ էր մնում: Լավ: Ջրից Մայր Հոգի վրա կյանք եկավ՝ առաջ եկավ ածխածինը: Այնտեղ բոլորը օգնեցին և ստեղծվեց մարդկային էակը: Ապա մարդիկ սկսեցին փորձել բարելավել իրենց հասարակությունները և ինչ էլ, որ արեցին դրա համար, ինչ էլ որ հնարավոր էր իրենց էգոյով արվեց, այժմ ավարտված է: Հիմա իրենք արել են իրենց գործը, հասկանում ե՛ք: Հիմա կարող ե՛ք ասել նրանք գործազուրկի թռակին են: Այժմ արգանդը կամ կարող ե՛նք ասել Կունդալինին, որը այս ամբողջ տարիների ընթացքում սպասում էր, հանգստանում, սպասում այդ ժամանակին, այնպես չէ՞: Այսպիսով մենք դա կոչում ենք «ձաղկման ժամանակն այժմ եկել է»»: Այդ ժամանակ Կունդալինին պետք է բարձրանա և բացավառի այնպես, որ տեղի ունենա ողջ աշխատանքի ավարտը: Դա պարզ է, հիմա դուք հասկանո՞ւմ ե՛ք: Այսպիսով մրցույթ չկա տղամարդկանց և կանանց միջև, սակայն նրանց աշխատելառեն տարբեր է: Եթե դուք դա հասկանա՞ք, այդ դեպքում միայն այս տեսակի հեղափոխություն տեղի կունենա, այլ ոչ թե ապստամբություն: Իրականում կանայք ապստամբում են տղամարդկանց դեմ, և դա մի անհերքություն է, նկատի ունեմ, դա մի այնպիսի գլխացավա՛նք է, որ դուք մի բան ե՛ք ստեղծում, թույլ տալիս, որ անի, և գալիս է մյուս խմբակցությունը, որը պետք է ավարտի աշխատանքը, և սկսում է ապստամբել: Այսպիսով հեղափոխություն պետք է տեղի ունենա և հեղափոխությունը հնարավոր է միայն երբ հասկանում ենք, թե այժմ որ մասն է մնացել արվելու: Դուք ինձ լավ ե՛ք ընթրնո՞ւմ: Եվ այսպես, այդ մասը այժմ Ինքնագիտակցումն է՝ Կունդալինին արթնացնելը: Դրան ձեր իզական հատկություններն են օգնելու, ոչ թե արական հատկությունները: Այնպես որ ագրեսիվությունը պետք է թողնեն տղամարդիկ: Նաև, քանի որ իրենք այժմ Սահաջ Յոգեր են, նրանք պետք է վերցնեն կանացի հատկություններ, այլ ոչ թե կռվի: Եթե կանայք կռվում են, նրանք կանայք չեն: Հասկանո՞ւմ ե՛ք, կանանց առում են, թե. «Դու անպետք ես, ոչ մի բանի պետք չես» և իրենք հիմա փորձում են ցույց տալ. «Ո՛չ, մենք էլ ե՛նք լավը: Եթե դուք մեկ ագռավ ե՛ք ուտում, մենք կուտենք երե՛քը»: (Երի Մատաջին ծիծաղում է): Հիմա, հասկացումն ու իմաստուն ընկալումն այսպիսին կլինեն. «հիմա ինչ մենք պետք է անենք՝ փոխելու մեր կյանքի ուղիքն ու ոճը: Ի՞նչն է սխալ այստեղ:» Երջման կեսը եկել է: Այժմ էվոլյուցիան ընդհանրապես ոչ մի դեպքում ապստամբություն չէ: Դա սխալ կարծիք է, որ մարդիկ ունեն: Այն ապստամբություն չէ, որ դու խփիր ինձ, ես էլ քեզ կխփեմ. շարունակ հարվածե՛ք միմյանց, դուք ճոճանակի նման ե՛ք շարժվում, տեսե՞՛ք ե՛ք ճոճանակի շարժումը: Այն պայքարին նման չէ (It's not like a boom), այն, որ այսօր դուք ծնվել ե՛ք որպես մահմեդական, վաղը ծնվում ե՛ք որպես հրեա, հետո ծնվում ե՛ք որպես Հինգուս, ապա ծնվում որպես.. Դա ճոճանակ չէ: Դա պարուրածն շարժում է: Այնպես որ ամեն անգամ դուք հասնում ե՛ք մի էվոլյուցիայի, որն ավելի բարձր մակարդակի վրա է, քան առաջ: Այսպիսով շարժումը պարուրածն է: Հասկանո՞ւմ ե՛ք ասածիս իմաստը: Հիմա մեր ողջ էության ավելի բարձր դիրքին հասնելու համար ի՞նչ պետք է անենք: Հասկանալ, որ մենք պետք է բարձրանանք այս կետից այն կետը: Պետք է բարձրանանք այն ձևով, որ ոչ թե ճոճանակի նման լինի, այլ պարուրածն: Իսկ պարուրածն բարձրանալու համար դուք պետք է ուրիշ տեսակի ուժ օգտագործե՛ք: Ինչ էլ, որ օգտագործել ե՛ք մինչ այժմ, պետք է օժովի մեկ ուրիշ տեսակի ուժով և դա կանացի հատկություններն են: Բայց որտե՞ղ են կանացի կանայք: Նրանք կհագնվեն կանանց նման, կփորձեն կանացի լինել և նման բաներ: Այդ կերպ չէ՞՝ ներսից, սրտից, կանացի սիրտ: Քրիստոսը ցույց է տվել դա Իր կյանքում. Նա ներել է: Միայն կինը կարող է ներել, տղամարդը չի կարող, որովհետև նա ագրեսիվ է: Ինչպե՞ս նա կարող է ներել: Կրիեման երբեք ոչ ոքի չի ներել: Նա սպանում էր: Լքիվ թագավորական ոճ «Դե լավ, եթե դու այդպիսին ես, լավ, վերջացած է»: Նա այդ աստիճան ներեց՝ ցույց տալու, որ այժմ Նա պտտում է պարույրը և հիմա կանացի հատկությունը պետք է զարգանա մարդկային էակներում: Բայց դա չի նշանակում, որ դուք պետք է սկսե՛ք քայլել կնոջ նման կամ գտնադնե՛ք զարգացնել, որովհետև դա մեկ ուրիշ հիմնություն է, հասկանո՞ւմ ե՛ք, այլ լինել մայրական, ոչ թե հայրական լինել, այլ լինել մայրական: Այդ բարությունը, այդ բնեությունը պետք է լինի միմյանց հանդեպ ձեր վերաբերմունքում: Իհարկե այդ ուժն էլ է ուղղում, երբեմն նույնիսկ նաև զայրանում է: Մայրն էլ երբեմն պետք է բարկանա, հատկապես այն մարդկանց վրա, ովքեր երբեք կարգին վարք չեն ունենում: Նա պետք է բղավող լինի, պտտող և երբեմն նաև Նա ոչնչացնում է: Դա նորմալ է: Բայց դա երբեմն, ոչ ամբողջ ժամանակ: Այսպիսով հենց հիմա պետք է

ընդունել, որ Մայր Հողին նման լինելու համար, մենք պետք է հանդուրժող լինենք՝ Դեպք: Դեպքերի սպառնալու: Նա ամեն ինչը պահողն է: Նա ամեն ինչ վերցնում է, վերբացիաները կլանվում են: Եվ այժմ առաջին անգամ՝ Ինքնագիտակցումից հետո, դուք կարող եք Նրան ետ վերադարձնել, այն ինչ Իրենից եք վերցրել: Դուք կարող եք վերբացիաներ տալ Նրա ծառերին, որ ստեղծվել են, կարող նրանց գեղեցիկ դարձնել: Դուք կարող եք ծաղիկը վերափոխել ավելի գեղեցիկ ծաղիկ: Հիմա ինչ էլ որ ստացել եք Մայր Հողից, կարող եք տալ, որովհետև ձեր Մայր Հողը այժմ արթնացել է ձեր մեջ: Այնպես որ դուք ետ եք վերադարձնում Նրան ամեն ինչ, որ իրենից ստացել եք և տալիս ուրիշներին՝ առատածեղնություն, սրտի մեծությունը, մեծահոգություն, ներում, սեր, բնություն, ամեն ինչ հանդուրժում սիրո համար: Եվ Մայրը երեխային փրկելու համար, փախչում կմնա, նա ամեն ինչ կանի իր երեխային փրկելու համար. անպատճառ նվիրում ունի նա իր երեխայի հանդեպ: Դա է իսկական Մայրը, ես նկատի ունեմ, որ այն տեսակ մայրերը, որ այս օրերին տեսնում եք, ո՛չ մայրեր են նրանք, ո՛չ էլ կանայք: Բայց ես ասում եմ այն, որ դա է մոր իսկական պատկերը, և դուք այդ պատկերը ունեք ձեր առջև: Այսպիսով, սա է ինչ պետք է զարգացնել այժմ. տղամարդ լինեք, քե կին, որպես Սահաջ Յոգեր դուք պետք է բնություն, սիրո և կարեկցանքի նոր գիտակցություն զարգացնեք: Բարկառու, ցատման մեջ ընկնել, գոռալ մարդկանց վրա, հնչալ մարդկանց վրա, այդ ամենը մեզ շատ չի օգնելու: Եթե դուք պետք է ամբողջին օգնեք, ամբողջի աճին, փորձեք ձեզ ավելի փափուկ անձ դարձնել, զայրացե՛ք ձեզ վրա, որ կորցնում եք ձեր ինքնատիրապետումը և բարի չեք մյուսների հանդեպ: Բոլոր խնդիրները եկել են տղամարդկայնության գերանից, գերանից: Դա մի որոշակի կետի է հասնում, հասկանում եք, դա մի այնպիսի խնդրի կետի է հասել այժմ, որ այն պետք է ետ իջնի: Բայց կանացիությունն էլ է ցածր մակարդակի վրա, առանց Գիտակցման, այն կարող է շատ, շատ փոքրասիրտ լինել՝ հավի սիրտ ունենալ, կարող է ամբողջ ժամանակ իր սեփական երեխայի մասին անհանգստանալ: Դա այն է, ինչ պետք է փոխել. այն է՝ սեր ու բնական ունենալ յուրաքանչյուր Սահաջ Յոգի հանդեպ, յուրաքանչյուր անձի հանդեպ: Երբ բանը հասնում է միմյանց հետ կոմպլեքս, դուք բոլորը մեկ եք: Բայց միմյանց հետ դուք կարող եք հոգ տանել մեկ-մեկու մասին, առաջ նրանց: Օրինակ, իմ բոլոր վրա այստեղ ինչ-որ բան ցավում է: Ես պարզապես կփորձեմ այն տրորել, նույն ձևով: Բայց ես չեմ փորձի կարել իմ բոլոր, այնպես չէ՞: Կամ էլ հարվածել իմ բոլոր, ես չեմ անի: Այսպիսով այն զգացումը, որ ուրիշը ես իմն եմ, եղե՛ք բարի ու բնույթ, փորձե՛ք ավելի լավ դառնալ և այդ ձևով օգնել: Ես հուսով եմ դուք հասկացա՞ք ամբողջը: Միջուկում սա է. մենք պետք է փոխենք ամբողջ գործելանքը, արմատական փոփոխություն պետք է գա Սահաջ Յոգերի հասարակություն: Եթե ինչ-որ հարցեր կան ինձ հարցրե՛ք ֆանի դեռ չե՛նք սկսել պուշոն: Հիմա ամուսնավորության և այդ ամենի խնդիրը դուք կարող եք տեսնել դրանում: Զախ Նաբիի խնդիրը կարելի է լուծել: Ի՞նչ հարց է: - Նորմա՞լ է մարդկանց իրենց իսկ լավի համար խոցելը: Հասկանում եք, այդ խնդիրը առաջ է գալիս, երբ դուք ամբողջը չեք, լա՞վ: Հիմա երթադրենք, ինչպես ասացի ձեզ, եթե դուք ամբողջն եք, ո՞վ է ուրիշը: Ապա նույնիսկ եթե դուք ստիպված եք խոցել, առանց, օրինակ, եթե իմ բոլոր արյուն է գալիս, ես այն ամուսնավորում եմ՝ արյունը կանգնեցնելու համար: Դա կցավեցնի, բայց այն խորաթափանցությունն է պետք օգտագործել, որ ես իմ արյունն եմ կորցնում, որը թանկ է, շատ ավելի թանկ, քան այս փոքր ցավը: Բայց այդ խորաթափանցությունը պետք է հասնել: Հասկանում եք, Սահաջ Յոգայում դուք բոլորը ազատ եք՝ խորաթափանցության զգացում զարգացնելու: Եվ հենց ձեր այդ խորամուխության զգացումը զարգացնեք, աստիճանաբար կիմանա՞ք ինչ անել: Սկզբում կխոցե՛ք, անկասկած, որովհետև դուք սովոր եք դրան: Ես այստեղ տեսել եմ մարդիկ պարզապես հաշոյ իրար վրա, հենց իրենք միմյանց տեսնում են, սկսում են հաշել: Գնացե՛ք ցանկացած տեղ ամբողջ երկրում, ցանկացած տեղ գնացե՛ք, նրանք սկսում են հաշել՝ ընդհանրապես առանց պատճառի: Ես ապշած էի: Պունայում, ես գնացի այնտեղ, այնտեղ նույնպես բոլորը միմյանց վրա հաշում են: Հարբած լինեն, քե հարբած չլինեն՝ ոչ մի տարբերություն, նույն վիճակով: Բայց Գիտակցումից հետո, դուք խոսում եք, որովհետև ձեզ հուզում է, դուք անհանգստանում եք: Բայց դուք ասում եք այն ձևով, որ արդյունքի եք հասնում: Հասկանում ե՞ք իմ տեսակետը. չափափոխ, այն է, որ դուք պետք է հասնեք արդյունքների: Բայց երթադրենք մի մարդ է եկել առաջին անգամ, և դուք նրան ասե՛ք. «Դու բուս ես»: Ապա նա բնականաբար կվերափոխվի: Շատ տարածված է: Առաջին օրը ինչ-որ մեկը ներս է մտնում և դու ասում ես. «Դու բուս ես»: Նկատի ունեմ, շնորհակալություն Աստծուն, եթե նա չի հասկանում «բուս» բառի իմաստը, այդ դեպքում կարգին է: Բայց նախ մտածե՛ք բնույթ, համարիտ, բալասանող, փայլող լինելու մասին: Եկե՛ք տեսնենք, եկե՛ք հանապառիններ և մերթադրե՛ք գոնե՛ք: Շատ լավ ձև է երկնայան գրելը, քե ինչքան փայլող բաներ եմ ես ասել այսօր: Ոչ այս տեսակ փայլող բաները, որ ասում ենք. «Դու գեղեցիկ տես ունես» և նման բաներ: Ոչ մակերեսայինները, որոնք կարող են փեղ է կոն: Բայց այնքան փայլող են որքան բաներ, գիտե՞ք: Օրինակ, առանց շատ լավ բաներ կան, որ մարդիկ ասում են. «Բավարար տա՞ր է քեզ համար»: Հարց տալու շատ փայլող ձև է: Հետո, դու շատ պարզ է, բայց դուք կարող եք ասել այդպես: Բայց մարդկանց համար, ես տեսել եմ, նույնիսկ դա ասելն է շատ դժվար: Հոգ տանելը մյուսների հարմարավետության մասին: Եթե ինչ-որ մեկը նստած է, նա ջուր է ուզում, նա անհարմար ձևով նստած է, դուք պարզապես նետվում-գնում եք և իրեն ջուր տալիս: «Օ՛, դու շատ մեծ անակնկալ եր», որ «Օ, Աստվա՛ծ իմ, դու ջուր տվեցիր»: «Ես նրա ծառան չեմ»: Անմիջապես գլխում այս հարցն է գալիս: Մի փոքր այստեղ ու այնտեղ ինչ-որ բաներ փորձել անել: Կամ երբեմն մտածում եք, գնում եք խմուս, ինչ-որ բան եք հայտնաբերում. «Օ, արի վերցնեմ սա նրա համար»: Երեխաներն այդպես անում են, տեսել եմ, անընդհատ մտածում են իրենց ընկերների մասին, քե ինչ կարող են իրենք գնել ուրիշների համար. «Սա լավ կլինի ընկերոջս համար, սա լավ է մյուսի համար ... նա շատ է սիրում այս բաները, նրան դուր է գալիս...»: Բոլոր այս փոքր, փոքր բաները, հասկանում եք: Երբեմն նույնիսկ մի փոքր բանը, օրինակ դուք արթնանում եք վաղ առավոտյան, հայտնաբերում, որ մեկ ուրիշ անձը բնած է մի կողմի վրա, իր վերնակը մեկ ուրիշ կողմում է, իսկ նրա բարձր լրիվ ուրիշ կողմում: Եվ դուք պարզապես դնում եք նրա գլուխը բարձր վրա և ծածկում նրան վերնակով: Դա Մոր աշխատանքն է: Ոչ քե վախից, այլ մտաբեր սիրուց դրված: Ինչպես օրինակ, եթե ցուրտ է և կոհակները կոհակված չեն, կարող եք կոհակել այդ անձին, նրան դա դուր կգա: Հասկանում եք, փոքր, փոքր բաներ են: Կանայք շատ փոքր փայլող բաներ ունեն, որ անում են, որոնք տղամարդկանց շատ երջանիկ են դարձնում: Սակայն հիմա կանայք կորցրել են այդ զգացումը: Ոչ քե կովելը, այլ մտածելը, քե ինչ փայլող բան կարող եք դուք անել նրանց համար: Եվ նաև, երբեմն, կատակով բարկացնելն է նորմալ: Երբեմն խուսուս տալն է նորմալ: Այլ մի տեսակ փայլություն, հասկանում եք, փոխաբարություն միմյանց միջև, նույնիսկ այն զգացումը, որ մենք կարող ենք անել դա. դա վարպետի գործ է: Հասկանում ե՞ք, դա վարպետի գործ է: Նա, ով վարպետ է, կարող է անել դա, ովքեր՝ ոչ, չեն կարողանա դա այդպես անել: Նրանք նորից ետ կգան՝ խոցելու: Ի վերջո, նրանք կհասնեն խոցելուն ու կովելուն կամ պարկալուն: Բայց նրանք, ովքեր վարպետներ են, այնքան գեղեցիկ ձևով կանեն այդ այդ աշխատանքը, որ մի շատ փայլող տեսակի

հարաբերություն է, այն կոչվում է «մադիության», առանց որևէ կրֆի, առանց որևէ փողային գործերի, այդքան հազար հարաբերություն: Եվ ուրախությունը ցայտկլաւելու է: Բոլոր այդ ալլասերումները և բոլոր այդ բաները կընկնեն, բացի այդ հազար հարաբերությունից: Լա՞վ: Նույնիսկ ասելը, որ դուք երջանիկ եք զգում:

1983-1106, Diwali Puja, Become The Ideals

View [online](#).

Diwali Puja, "Becoming the ideals". "Temple of all faiths", Hampstead, London (UK), 6 November 1983. Վիքիբազմալեզուական դուր կարող էր տեսնել, որ երբ դուր պատրաստված էր պուշայի համար, որքան շատ էր ստանում: Այսօր դուր կարող էր գգալ դա: Այնպես որ Աստվածայինը շատ անհամբեր էր գործելու, միայն թե դուր պետք էր պատրաստեի ձեզ: Եվ բոլոր այս պատրաստությունները ձեզ անշաղի օգնելու են: Քանի որ հիմա մենք Սահաջա Յոգեր ենք, մենք պետք է խմանանք, որ մենք ինչ-որ այլ բան ենք դարձել, բան առաջ էինք: Մենք Յոգեր ենք, մենք ավելի բարձր մարդիկ ենք, բան մյուսները: Եվ որպես այդպիսին, մենք պետք է մի բան հասկանանք, որ մենք նման չենք այլ մարդկային էակներին, ովքեր մի բան ասում են, այլ բան անում, ովքեր կարող են կեղծավարությամբ ապրել: Այդ պատճառով են այդ բոլոր խնդիրները ծագել բոլոր կրոններից: Այն անձը, ով ասում է թե ինքը բրիտանյա է, Այդ պատճառով են այդ բոլոր խնդիրները ծագել բոլոր կրոններից: Այն անձը, ով ասում է թե ինքը բրիտանյա է, բացարձակապես հակառակ է Քրիստոսին, ով ասում է, թե մահմեդական է, բացարձակապես հակառակ է Մուհամեդին, ով է ասում, թե Հինգուս է, բացարձակապես հակառակ է Շրի Կրիշնային: Սա է գլխավոր պատճառը, թե ինչու են բոլոր կրոնները մինչ այսօր ձայնողի, որովհետև մարդկային էակները մեծ-մեծ խոսում են խղիւղներից: Նրանք բոլորն ասում են, որ մենք ունենք այս խղիւղը, այն խղիւղը, բայց իրենք այդ խղիւղները չեն, նրանք չեն կարող ապրել այդ խղիւղներով: Բայց նրանք շարունակում են ասել, որ սրանք մեր խղիւղներն են, նրանք մոլեռանց են դառնում, բայց իրենք այդ խղիւղները չեն: Սահաջա Յոգայով դուր հիմա ունեք մի մերդ, ունեք հնարավորություն, որ դուր կարող էր դառնալ այդ խղիւղը: Իդեալը, նախ, պետք է հասկացվի ձեր ուղեղի միջոցով, հասկապես արևմտաբան: Որո՞նք են այն խղիւղները, որոնք մենք դարձել ենք կամ պետք է դառնանք, ինչի՞նչ կարող ենք հասնել, այս գաղափարը դուր պետք է ունենանք: Եվ երկրորդը՝ դուր պետք է ունակություն ունենանք խորացնելու ձեր մեղիտատիվ ուժը, այնպես որ այս խղիւղները գնան և հաստատվեն ձեր սրտի մեջ որպես ձեր էություն մի անբաժանելի մաս, առանց որոնց դուր չեք կարող ապրել: Կարող եք վերցնել, օրինակ, Քրիստոսին: Քրիստոսի համար Ինքը և Իր խղիւղները նույնն էին, ոչ մի տարբերություն չկա նրանց միջև: Նա չի խոսել մի բանից, արել ուրիշ բան և հետևել մեկ այլ բանի: Սա կլինի Սահաջա Յոգերի և ոչ Սահաջա Յոգերի միջև տարբերությունը, որ որոնք էլ որ լինեն ձեր խղիւղները, դրանք պետք է արտահայտվեն ձեր կյանքում, ամեն վայրկյանում, որովհետև դուր դա եք: Եթե դուր ոսկի եք, ապա ոսկին ոսկի է անընդհատ: Այն երբեմն ոսկի չէ, երբեմն երկաթ և երբեմն ցեխ, այն ամբողջ ժամանակ ոսկի է: Միայն մարդկային էակներն են այդպիսին, որ երբեմն կարող են լինել օձեր, առյուծներ և կարող են աղվեսներ լինել նաև: Բայց որպես Սահաջա Յոգեր, դուր դառնում եք մաքուր մարդկային էակներ և սա է որ մենք պետք է խմանանք: Դժվար չէ դրան ձգտելը, որովհետև հիմա դուր ունեք ուժ խորացնելու ձեր արմատները դեպի ձեր սիրտը: Այսպիսով ուղեղը պետք է օգտագործել հստակ հասկանալու, թե որոնք են Սահաջա Յոգի խղիւղները: Որո՞նք են այն բաները, որոնք պետք է անի Սահաջա Յոգը, ինչպե՞ս նա պետք է վարվի կյանքում, ի՞նչ մերթոդների նա պետք է հետևի: Եվ հետո նա պետք է դա բերի իր սրտի մեջ մեղիտատիվ գործընթացների միջոցով, հանձնվելու միջոցով: Թե ինչպես եմ ես ձեզ երկրորդ ծնունդ տվել, դուր շատ լավ գիտեք: Ես ձեզ ստեղծել եմ Իմ սրտում, այլապես ես դա չեմ կարողանա անել: Որովհետև Իմ սիրտը այնքան մաքուր է, այն մաքրում է ձեզ. կարեկցանքի միջոցով իմ սիրտը մաքրում է ձեզ և այնուհետև ես ձեզ կարող եմ դուրս բերել Իմ Սահասարաբայից, այլապես ինչպե՞ս եմ ես դա անելու: Եվ երբ դա պատահում է դուր նոր անձնավորություն եք դառնում: Այսպիսով դուր շատ տարբերվում եք բոլոր մյուսներից, որովհետև Ոգի է ծնունդ է տվել ձեր Ոգուն: Դուր մաքրվել եք Ոգու կողմից: Այդպիսով դուր չեք կարող այնպես ապրել, ինչպես բոլոր մյուս մարդկային էակներն են ապրում: Բոլոր բախումները, մարդկային էակների բոլոր խնդիրները նրանից են, որ իրենք այն չեն, ինչ խոսում են, խղիւղները դրսում են, իրենց կյանքից դուրս են: Ահա թե ինչպես է Սահաջա Յոգը իրեն ցույց տալիս ցանկացած ուրիշի համեմատ: Վերցնենք, օրինակ, Աբրահամ Լինկոլնին, լա՞վ: Աբրահամ Լինկոլնը հավատում էր, որ յուրաքանչյուրը պետք է ազատություն ունենա, և կառավարությունը պետք է ժողովրդի համար լինի, մարդկանց համար: Ինչ էլ, որ Նա ասել է, Նա գործնականում արել է դա: Ինչին էլ, որ Նա հավատում էր, Նա դա գլուխ է բերել և իր կյանքը տվել դրա համար, այդ պատճառով է Նա մեծ մարդ: Մտածեք Մահաթմա Գանդիի մասին, Նրանք Հիուսի նման չէին՝ մարևավայրումներ չէին: Մտածեք ցանկացած մեծ մարդու մասին, մտածեք Շիվաջի Մահարաջի մասին, սրբերից ցանկացածի մասին. նրանք մարդկային էակներ էին: Բայց հենց նրանք խմանում են, որ սա է այն սկզբունքը, որով մենք պետք է ապրենք, նրանք մեկ են դառնում այդ սկզբունքի հետ, նրանք զիջումների չեն գնում: Այսպիսով Սահաջա Յոգը դա պետք է լինի, մենք պետք է հասկանանք: Սահաջա Յոգը մի անձ է, ով Կունդալինիի միջոցով Գիտակցում է ստացել, և Կունդալինին մայրությունն է իր մեջ, հոգատարությունն է, սնուցող ուժը նրա մեջ: Բայց մայրը երբեք զիջումների չի գնա որդու հետ. եթե նա ուզում է ինչ-որ մեկի սպանել, նա կասի՝ ոչ: Նկատի ունեն խկական մայրը: Նա նույնիսկ կիրակի այն որդուն, ով փորձում է սխալ բաներ անել: Նույն կերպ, եթե դուր ձեր մայրը դառնա, ապա դուր պետք է հոգ տանեք ձեր մասին, այն նույն ձևով, որ դուր սնուցում եք ձեզ և նաև բոլոր մյուսներին, դուր պետք է սնուցեք նրանց, հոգաք նրանց մասին և զիջումների չգնաք սխալ արարքների, անարդար բաների, անհեթեք բաների նկատմամբ: Հիմա, երբ ես ձեզ սա ասում եմ, կարիք չկա մեղավոր զգալու: Մենք պետք է առաջ նայենք: Նրանք, ովքեր նույնիսկ ամենացածր աստիճանին են կանգնած, եթե նրանք առաջ են նայում, նրանք կարգին են, բայց նրանք, ովքեր ավելի բարձր աստիճաններին են կանգնած և ներքև են նայում, ներքև կգնան: Այնպես որ առաջ նայեք: Ի՞նչ մենք պետք է անենք մեր առօրյա կյանքում պարզ փոխարաբերություններում՝ նույնիսկ ամուսին, կին, երեխաներ, ծնողներ. արդյո՞ք դուր ձեր ներսում լուռ եք դառնում: Արդյո՞ք դուր սնուցում եք այն ձեր լուրջամբ, ձեր կարեկցանքով, թե՞ դուր աջակցում եք մի բանի, որը բացարձակապես հակաստվածային է: Եթե դուր այդ խղիւղները դառնա, հենց այդ խղիւղները ուժը այնքան պինդակ ձեզ կդարձնի, որ դուր կարիք չեք ունենա ինչ-որ մեկի հետ խորհրդակցելու, դուր դառնում եք խղիւղը: Դրանք նրազների նման են: Ձեր խղիւղներն իրենք կլուսավորվեն: Այսպիսով առաջին մոտեցումը պետք է լինի. «Ինչպե՞ս ենք մենք խորացնում մեզ»: Դա պետք է առաջին մոտեցումը լինի: Հիմա, օրինակ, ամուսինն ու կինը առավոտից երեկո կովում են, նրանք չեն կարող Սահաջա Յոգեր լինել: Անհեթեքություններ: Եթե նրանք կովում են, նրանք Սահաջա Յոգեր չեն, հաստատ խմացեք դա: Հիմա, ի՞նչ դուր պետք է անեք,

երե երկու անձ կոչուան են: Նա, ով Սահաջա Յոգ է, կլքի այդ կնոջը. «Ես ոչ մի ընդհանուր բան չունեմ կնոջս հետ, ես ոչ մի կին չունեմ»: Հետո մնացե՛ք, ներսի՛ք լիովին կտրվե՛ք: Պարզապես մի խոսե՛ք ձեր այդ կնոջ հետ: Մի՛ բննարկե՛ք, այդ մասին մի անհանգստացե՛ք, պարզապես կտրվե՛ք: Եթե որդին է՝ այդպիսին, պարզապես կտրվե՛ք ինչ-որ չափով, բայց ոչ մի վե՛ն, ոչ մի փաստարկ, ոչ մի բան: Կատարյալ լուռությո՛ւն, լուռ բռնո՛ւք է պետք մնալե՛լ: Բայց այդ լուռությո՛ւն մեջ դու՛ք չպետք է վախժոտ անձնավորություն լինե՛ք: Այնքան մարդիկ են վախժոտներ, և նրանք կարծում են, թե այդ վախժոտությունը, իրենց լուռ բռնո՛ւք է: Նա, ով իբրե՛ք ուժեղ է, ես չի կանգնի, ագրեսիվ չի լինի, բայց նաև չի ընդունի ագրեսիան: Այսպիսով ձե՛ր մեղիտացիայի ժամանակ դու՛ք պետք է նստե՛ք: Հիմա, ի՞նչ ե՛ք ասում ձե՛ր մեղիտացիայի ժամանակ: Փորձե՛ք տեսնել բոլոր չափաքաները: Ո՞ր չափաքաներն են բռնված, առերեսվե՛ք: Դրանք կարող են ձե՛ր անցյալ կյանքից լինել: Որո՛ւ չափաքաներ թույլ են: Փորձե՛ք դրանք կարգավորել, փորձե՛ք ուժեղացնել դրանք: Գործիքը պետք է կարգին վիճակում լինի, Քանի որ իդեալները պետք է աշխատեցվեն: Եթե գործիքը խելագար է, ինչպե՞ս ե՛ք դու՛ք անելու: Այնպես որ նախևառաջ դու՛ք պետք է ինչպես հարկն է մտակե՛ք ձե՛ր գործիքը, այն պետք է հավասարակշռված լինի, հզոր, ոչ թե վախժոտ: Մարդիկ պետք է զգան ձե՛ր ուժը: Իհարկե դա սիրո ուժ է, բայց սեր չի նշանակում, որ դու՛ք փոխզիջումների ե՛ք գնալու բոլոր անհերքելի բաների նկատմամբ: Պետք է ընդհանրապես ոչ մի զիջում չլինի: Դա շատ ինքնաբերականություն է՝ վիճակ է: Մենք չենք կարող ասել երբ է այդպես, մենք պարզապես չենք կարող ասել: Վիճակն ինքը կպնդի, որ ես լավ եմ հիմա, ես հասել եմ այդ վիճակին: Մենք չենք կարող ասել հինգ ժամ, երբեք բոլոր և երկու վայրկյան հետո դու՛ք կդառնա՞ք այդպիսին: Դու՛ք պարզապես հասունանում ե՛ք և տեսնում ձե՛ր մեջ այդ հասունությունը: Մինչև դու՛ք չհասկանա՞ք, որ մինչև ու մինչև դու՛ք չե՛ք դառնում ձե՛ր իդեալները, դու՛ք Սահաջա Յոգ չե՛ք: Բոլորն իրենց կարող են Սահաջա Յոգ կոչել, դա երզմանակալություն չէ, մենք չունենք որևէ տեսակ երզմանակալություն համալսարանում, ուր մարդիկ կարող են գալ և ստանալ իրենց աստիճանները ու դիպլոմները: «Շատ լավ, դու՛ք կրկնակի ծնված ե՛ք հավաստագրվում»: Ոմանք մի քանի անգամ են կրկնակի ծնվում: Նրանք այսօր կրկնակի ծնվում են, վաղը նրանք այդպիսին չեն, ապա նորից նրանք գալիս են կրկնակի ծնվում և նորից կրկնակի ծնված են: Նրանցից ոմանք կարող են հարյուր ութ անգամ նորից ծնվել Սահաջա Յոգայում: Եվ նույնիսկ դրանից հետո նրանք չեն հավաստագրվում: Այնպես որ դու՛ք պետք է ձեզ հավաստագիր տա՛ք: Այդպիսի համալսարան չկա, որը դա անում է: Դու՛ք ինքներդ պետք է հասկանա՞ք, թե որքան են ձե՛ր խնդիրները, թե ինչու ե՛ք դու՛ք այդպես վարվում: Դու՛ք ձեզ հետ երեխայի պես վարվե՛ք: Անհրաժեշտության դեպքում դու՛ք պետք է նկատողություն անե՛ք ձեզ: Երբ պետք է գովել, դու՛ք պետք է գովե՛ք ձեզ: Այսպիսով, հիմա դու՛ք առանձնանում ե՛ք: Դու՛ք դառնում ե՛ք մայրը, Ոգին է՛ մայրը, իսկ դու՛ք՝ այն, ինչը որ պետք է աճի՝ երեխան: Մայրը իդեալն է, նա ոգեցնում է, նա ուժն է, իսկ երեխան ստացողն է: Եթե երեխան համառ է, ապա դու՛ք այդ դեպքում ոչինչ չե՛ք կարող անել: Նույնպես ճշտե՛ք, հնարավոր է դու՛ք էլ նրանցից մեկն ե՛ք: Ես գիտեմ ովքեր են նրանք, ովքեր են այդպիսին: Շատերը կան, և դու՛ք կարող ե՛ք շատ կարճ ժամանակում հայտնաբերել նրանց: Համառ մարդիկ, եթե նրանք ապրում են տաք մարդկանց հետ, մենք հանկարծ նրանց գոյության մասին լուրեր ենք լսում: Նրանք շատ պերճախոս են, նույնիսկ եթե նրանք բառ անգամ չեն արտասանում, մարդիկ ձեզ կարող են ասել. «Ես վե՛ն եմ ունեցել այսպիսի, այնպիսին հետ»: Այդ անձը այսպիսի ու այնպիսի բաներ ասաց ինձ, այդ անձը այնքան դաժան էր իմ հանդեպ, այդ անձը սա էր պահանջում»: Դու՛ք գիտե՛ք դա որ անձն է և որտեղ: Հասկանում ե՛ք, ինչպես աղամանդ կարող է առաջանալ, այնպես էլ փե՛ր կարող են առաջանալ, ամեն անգամ երբ դու՛ք նրան մոտենում ե՛ք, բոլորին առանց բացառության, այն կիսայթի բոլորին: Այն չի պատրաստվում խնայել, այն փուռ է: Այսպիսով փուռը պետք է փուռ լինի: Բայց եթե դու՛ք Սահաջա Յոգ ե՛ք, դու՛ք պետք է ծաղիկ լինե՛ք ու ուժեղ ծաղիկ և հավերժական ծաղիկ, որը միշտ աճում է, չի բառամում: Միշտ աճող, երբեք չբառամող, այդպիսի ծաղիկ դու՛ք պետք է լինե՛ք, հետո դու՛ք կգարմանա՞ք, որ դու՛ք էգոիս թակարդը չե՛ք ընկնում և ոչ էլ ընկնում ե՛ք սուպերէգոիս կատարյալ ծախողման մեջ: Այնքան բան դու՛ք գիտե՛ք, որ կարող եմ ձեզ ասել, որ ձեզանից յուրաքանչյուրը կարող է գիտուն կոչվել: Նկատի ունեմ, այնքան անգամներ են մարդիկ Ինձ հարցրել. «Նրանք բոլորը գիտուննե՞ր են, Ջեր այդ աշակերտները, որ Դու՛ք ունե՛ք»: Դու՛ք այնքան բան գիտե՛ք, շատ ավելի շատ, քան որևէ սուրբ երբևիցե իմացել է, Ես կարող եմ երաշխավորել ձեզ: Բայց դու՛ք միայն ձե՛ր ուղեգրում գիտե՛ք՝ դրսում: Այդ ամենը բլա բլա բլա է: Այն գալիս է ուղեղ, դու՛ք այն օգտագործում ե՛ք միայն մյուսների մոտ ձեզ ցույց տալու համար և վերջ: Այն նույնիսկ այդտեղ չի մնում, ապա ինչպե՞ս է այն դեպի սիրտը գնալու: Այնպես որ բոլորը մեծ-մեծ խոսում են, նրանք կարող են տպավորել մարդկանց: Ուզում եմ ասել, եթե այստեղ ինչ-որ լրագրողներ գան, նրանք այնքան տպավորված կլինեն Սահաջա Յոգերով. այսֆա՛ն շատ իմաստուն մարդիկ են նստած այստեղ՝ Անգլիայում: Բայց դու՛ք ծիծաղում ե՛ք ձեզ վրա. դու՛ք այս ամենը իմացել ե՛ք, որովհետև ես չափից շատ էի խոսում: Նաև Ոգին է՛ շողում: Թո՛ղ ձե՛ր Ոգին այնպես շողա, որ մարդիկ իմանան, որ սա մի մարդ է, ով ամբողջությամբ ինտեգրված է՝ Ոգին, խոսքը, վարքը, կյանքը ամբողջությամբ ինտեգրված են և դա է Սահաստարան: Այնպես որ եթե ինտեգրում չկա, դու՛ք չե՛ք հասել ձե՛ր Սահաստարանին: Կարի՛ք չի լինի ձե՛ր ակադեմիկները քաշել: Կգա այն օրը, երբ դու՛ք մեծ հպարտությամբ և փառքով կբարձրացնե՛ք ձե՛ր գլուխները, որովհետև ձե՛ր իդեալները զարդերի պես կհռչակեն: Ես ուզում եմ տեսնել այն օրերը, երբ բոլոր նրանք, ովքեր պնդում են, որ Սահաջա Յոգ են, կդառնան այդպիսին: Դա ամենակարևոր բանն է, մնացած բոլոր բաներն անիմաստ են: Աբրամ ձեռք բերել, սա ստանալ, նա անել՝ մոռացե՛ք դա: Այն ինչ դու՛ք պետք է գլուխ բերե՛ք, այս երեխան է, որը պետք է աճի, ով դեռ երբեմն չարաճնի է, փորձում է իրեն վտա պահել: Այժմ կարգավորե՛ք նրան: Անուն տվե՛ք նրան: Դու՛ք ձեզ կոչե՛ք Սահաջա Յոգ, իսկ այդ երեխային որպես պրն. X, պրն. Y, ինչևէ որ ձե՛ր անունն էր և միշտ փորձե՛ք ասել. «Հիմա նորմալ կպահե՞ս քեզ»: Վեր կացե՛ք առավոտյան, լողացե՛ք, նստե՛ք մեղիտացիայի. «Ես ալարում եմ,- երեխան ասում է,- ես չեմ կարող»: Հետո դու՛ք ընդունում ե՛ք երեխային, այդ ժամանակ երեխան կդառնա մայրը և դու՛ք կկարգնե՛ք ձե՛ր ուժերը՝ արդարացումներ: Երեխան գիտի, շատ խելացի է, այն շատ խելացի երեխա է, չափազանց խելացի, գիտի, թե ինչպես խաբել ձեզ: Բայց երեխան նաև ի ձե՛ն գիտի, թե ինչի կարիքն ինձն ունի: Եթե այն սկսում է իմանալ, որ ձե՛ր միջի մայրը զարգացրել է այդ անձնավորությունը, ապա այն ընդունում է մոր անձնավորությունը: Բայց եթե երեխան գիտի, որ մայրն ինքը թույլ է, ապա սկսում է օգտվել դրանից: Այսպիսով դու՛ք պետք է ոչ թե կովե՛ք ձեզ հետ, այլ ընտելացնե՛ք և դա շատ հեշտ է: Դու՛ք կսկսե՛ք վայելել դա, նայելով ձեզ. «Օ՛, պրն. այսպիսին և այսպիսին»: Եվ ապա դու՛ք չե՛ք բարկանա: «Ես գիտեմ, թե ինչպես վարվեմ քեզ հետ, դու թափվում ես այնտեղ, շատ լավ, արդարացումներ տալիս»: Եվ երեխան մեծանում է, այնքան է մեծանում, որ մայրը տեսնում է դա և զարմանում: Ինչպես Շրի Կրիշնայի մանկության ժամանակ, Մայրը Եռոզան էր, իսկ երեխան՝ Շրի Կրիշնան: Սա շատ խորհրդաբանական է: Եվ Նա սովոր էր շատ չարաճնի խաղեր խաղալ և Մայրն ասաց. «Դու գնացիր և այն ցեղը կերար այնտեղից: Ես գիտեմ՝ դու կերել ես»: Երեխան ասաց. «Ինչպե՞ս ես կարող եմ ուտել, ինչպե՞ս

կարող եմ, ես նույնիսկ տանից չեմ կարողանում դուրս գալ: Ես այստեղ նստած եմ: Որտե՞ղ է ցեխը: Ինչպե՞ս ես կարող եմ ուտել»: «Դու կերել ես, ես գիտեմ՝ դու կերել ես, այնպես որ ավելի լավ է ինձ ցույց տուր քո բերանը»: Նա ասաց.«Իսկպե՞ս»: Եւ հետո բերանը բացվում է և ամբողջական Վիզվա Սվարուպը, ողջ Վիզվայի ամբողջական պատկերը Մայրը տեսնում է և ընկնում է Նրա Ուռերի առջև: Այսպես դա պետք է լինի: Այս մայրը պետք է ընկնի այն երեխայի ուռերի առջև, որը մեծացել է: Շատ խորհրդանշական է: Ահա թե ինչպես դուք պետք է անեք, մինչ այդ Վիզվա Սվարուպը: Դառնալով այդ Կուլեկտիվ Հակը, այդ Վիրատան: Արջունան և Շրի Կրիեհան մեկ այլ շատ խորհրդանշական պատմություն են: Արջունան այն ընկերն էր, ով Շրի Կրիեհայի հետ շատ ազատ էր: Շրի Կրիեհան փորձեց նրան Գիտայի և բոլոր այդ բաների մասին պատմել: Բայց այնուամենայնիվ դեռ Կրիեհան չէր կարողանում նրան համոզել դրանում: Այդ ամենը միայն դրանում էին «բլա, բլա, բլաներ»՝ ինչպես Մոր խոսքերն են: Մոր խոսքերը շատ հետաքրքրաշարժ են, գիտեք, շատ հումորով, հաճելի է լսել դրանք, ինչ-որ երաժշտություն լսելու փոխարեն, ավելի լավ է Մոր խոսքերը լսել: Եվ ապա մարդիկ կարծում են, որ եթե իրենք լսում են Մորը, իրենք արդեն Մայր են դարձել: Դա էր պատահել նաև Արջունային, բայց Արջունան դեռ պարզում էր, որ ինչ-որ բան պակասում է իր մեջ, որ ինքը չի դարձել այդ իդեալը: Դեռ իր ուսագրությունը այնտեղ չէ, ինչպես որ պետք է լինի: Այդպիսով նա հարցրեց Շրի Կրիեհային. «Կարծում եմ, ես կտեսնեմ քո մեծ պատկերը»: Կրիեհան ասաց. «Շատ լավ, դու պատրա՞ստ ես»: Նա ասաց. «Այո՛, ես պատրաստ եմ»: Եվ ապա Նա դարձավ Վիրատան, Վիրատայի պատկերը, և երբ նա տեսավ դա, ասաց. «Դադարեցրա՛ր դա, դա չափազանց է ինձ համար»: Ահա թե ինչ պետք է պատահի ձեր ընկերոջը, որ ձեր երեխան է: Այն որ, նա պետք է դառնա այդ Վիրատան և երբ դուք տեսնեք դա, զարմացած կլինեք ձեր վրա. «Օ՛, Աստված իմ, ես այսօր մեծացել եմ»: Ճիշտ այնպես, ինչպես Եռոզան ընկավ փոքր երեխայի ուռերին, դուք պետք է ընկնեք այն երեխայի ուռերի առջև, որը ձեր ներսում է: Ես համոզված եմ՝ դա կպատահի այժմ: Այնպես որ հիշեք, որ ոչ մի փաստարկ, ոչ մի բացատրություն: Մայրը ներող է: Նա ձեզ կների ամեն ինչ, դուք գիտեք դա: Ինչ էլ որ դուք անեք, ես կներեմ ձեզ, երե նույնիսկ սպանեմ Ինձ, ես կներեմ ձեզ, բայց դուք չեք կարողանա ներել ձեզ: Այնպես որ բույլ տվեք այդ երեխային անել, ամբողջությամբ անել: Շրի Մատաջի: Ո՞վ է, ինչու՞ եմ բոլոր երեխաները այդպես լացում: Շրի Մատաջի: Ինչու՞ է նա լալիս: Ո՞ր երեխան է: Սահաջա Յոգ: Ասարսիին: Շրի Մատաջի: Հըմ: Ասարսիին խնդիր ունի: Դուրս տարեք Ասարսիին, դուք պետք է մաքրեք նրան, Նա այսօր օրեր շարունակ խնդիրներ ունի: Դուք պետք է մաքրեք այդ երեխային: Որոշ ժամանակով դուրս տարեք: Դեռ գտնում է, ավելի լավ է նրան դուրս տարեք: Դուք պետք է հոգ տանեք նրանց մասին և պարզեք, թե ինչն այն չէ ձեր երեխաների հետ, երե նրանք լացում են: Ես գիտեմ, որոնք են այն երեխաները, որոնք դեռ կարգին չեն: Միայն թե մի փեք նրանց էգոն: Աշխատեք դրա վրա: Մաքրեք նրանց: Դա կարևոր է: Ձեմ ուզում, որ բնութերով լինեն: Իրենց ողջ կյանքը նրանք այդպես բնութերով կլինեն: Ես շատ այդպիսի երեխաներ եմ տեսել: Նրանք տեսնում են Ինձ, ճշում, լացում, գոռում: Դա առողջ երեխայի նշան չէ: Ռաջեշի որդին դեռ Ինձ չնայած, ճշում էր ու գոռում: Այժմ նայեք նրան, որքան լավն է նա դարձել: Այնպես որ ցանկացած երեխա, որ այդպիսին է, դուք մի ասեք, մի խուսափեք այդ խնդրից: Հոգ տարեք այդ երեխայի հանդեպ, կարգավորեք նրան: Դուք պետք է տեսնեք, որ երեխան կարգին է: Ինչպես որ դուք պետք է ձեր երեխային կարգավորեք, այնպես էլ կարգավորեք այն երեխային, որը իսկապես ձեր որդին է և մի ապրեք այդ տեսակ թյուրիմածությամբ: Եթե երեխան այդպես լացում է, ինչ-որ սխալ բան կա այդ երեխայի մեջ: Նրանց հատուկ ուսագրություն է պետք: Եթե դուք հայտնաբերում եք, որ ձեր ուսագրությունը այս ու այն կողմ է գնում, եթե դուք ուսագիր չեք գրույցների ժամանակ, ուրեմն ձեր մեջ նույնպես ինչ-որ սխալ բան կա: Եթե դուք ֆնի մեջ եք ընկնում ուրեմն ինչ-որ շատ լուրջ սխալ բան կա ձեր մեջ: Եթե այդ ժամանակ դուք ինչ-որ այլ բաների մասին եք մտածում, ուրեմն ինչ-որ սխալ բան կա ձեր մեջ: Ձեզ մոտ գլխացավեր են սկսվում. ինչ-որ սխալ բան կա ձեր մեջ: Դուք եք ձեզ, մաքրեք, դուք պետք է մաքրեք, դա շատ կարևոր է: Եթե դուք դեռ գայություն, զրգովածություն, բարկության մեջ եմք ընկնում, ձեր մեջ ոչ մի հավասարակշռություն չի եկել, ինչ-որ սխալ բան կա ձեր մեջ: Եթե դուք գիտեք, թե ինչպես վերահսկեք ձեր գայությունը, ապա ամեն ինչ կարգին է: Դուք կպարզեք, թե ինչպես է ամեն տեղ բացասականը աշխատում փոքր բաների վրա: Բոլորը կատարելագործվում են, բայց դա չափազանց դանդաղ է: Դա կարող է շատ արագ լինել, եթե դուք մեղիադատեք անեք, դա շատ կարևոր է: Դուք պետք է իմանաք, թե ինչպես կարգավորել ձեր չափազանցը: Ձեր մանրամասները պետք է սիդդիներ լինեն: Մանրամասները պետք է այնպիսին լինեն, որ չլինեն մեխանիկական՝ պարզապես մեխանիկորեն ինչ-որ բան ասել: Դուք պետք է այն ձեր սրտից ասեք: Նորից, եթե դուք մանրամասները ձեր սրտի միջոցով չեք ասում, մանրամաս սիդդիա չէ, նշանակում է, որ դուք կարող եք և շարունակել ասել հարյուր ութ անգամ, այն ոչ մի արդյունք չի ունենա: Սիդդիա մանրամաս այն է, որը դուք ասում եք և այն ազդեցություն է ունենում, աշխատում է: Եթե այն չի աշխատում, ուրեմն ձեր մանրամաս իմաստ չունի: Այսպիսով զարգացումը պետք է ներսից և դրսից լինի և դուք պետք է հավաստագրեք ձեզ: Ուրիշ ոչ ոք չի հավաստագրելու ձեզ: Եթե դուք ուզում եք ձեզ կեղծ հավաստագիր տալ, շարունակեք: Եթե դուք ուզում եք խաբել ձեզ, խնդրեմ, շարունակեք: Դա ոչ ոքի չի օգնելու: Բայց եթե դուք իսկապես ուզում եք Երկնային Հոր Շնորհի ուրախությունն ու օրհնությունն ունենալ, ապա դուրս եկեք դրանից: Շատ քյուրիոսություններ կան այդտեղ, որոնք պետք է բողոքել այդ գեղեցկությունը վայելելու համար: Այսօր այնպիսի մեծ օր է տեսնել ձեզ բոլորիդ: Այսօր մի օր է, որը մենք նշում ենք Հնդկաստանում, որի ժամանակ եղբայրների և քույրերի միջև փոխհարաբերություններ պետք է հաստատվեն: Դրանք շատ մաքուր են: Քրոջ և եղբոր փոխհարաբերությունները առանց որևէ կրքի կամ ագահության են: Դա մաքուր հարաբերություն է, որտեղ բոլորը աղոթում է եղբոր պաշտպանության համար, իսկ եղբայրը աղոթում է քեանայի ինքնաբավարարվածության համար՝ քրոջ բարօրության համար: Այսպիսով այս ժամանակ դուք պետք է մտածեք ձեր մյուս Սահաջա Յոգերի և Սահաջա Յոգինիների մասին, ովքեր ձեր եղբայրների և քույրերի պես են: Դուք պետք է այդպես մտածեք: Մաքրեք ձեր սրտերը: Ինչ-որ ծիծաղելի բան է այս երկրներում, դուք գիտեք, ոչ մի նման փոխհարաբերություն գոյություն չունի: Այսօր մաքրեք ձեր միտքն այդ ուղղությամբ, որ յուրաքանչյուր մյուսը իմ եղբայրն է կամ քույրը: Եթե դուք ամուսնացած եք, լավ է: Բայց նայեք բոլորին, փորձեք նայել բոլորին ինչպես եղբայր և քույր: Երկու փոխհարաբերություններն էլ գոյություն չունեն, և սա ծիծաղելի երկիր է, որտեղ չկան որևէ հարաբերություններ, որոնք մաքուր են: Դա մի այնպիսի կեղտ է, ասում եմ ձեզ: Եթե դուք կարդաք նրանց, դուք չեք կարողանա հավատալ, այնպիսի այլասերում: Հասկապես երեխաների նման անմեղ մարդիկ են գրեթե: Մտածեք նրանց մասին, որպես կույսերի: Զույգ եղեք: Եթե նրանք աղաների հետ են դուրս գալիս և նրանք Սահաջա Յոգեր են, ուրեմն նրանք այդպիսին չեն: Սահաջա Յոգինիները պետք է պարկեռա կանաչ լինեն, հզոր, պարկեռությունը նրանց ուժն է և տղամարդիկ նույնպես: Սահաջա Յոգայից հետո տղամարդիկ պետք է գիտակցեն իրենց պարկեռությունը, դա նաև նրանց ուժն է: Հասկանում եք այդ փոխանակներն էին, երբ

տղամարդիկ գնում էին որսորդության, իսկ կանայք հազ էին եփում տանը: Տղամարդիկ սպասվում էր, որ հինգ կին են ունենալու: Երբ հռոմեացիները հռոմեացիներ էին, հետո հռոմեացիները իմաստասեր: Այս միակերպությունը սկսվեց, որը հասավ որոշակի կետին: Հետո հորից այդ տեսակի բարձրագույն կյանք սկսվեց: Սա հռոմեացիներ էին: Հիմա կանայք հռոմեացիներ էին դարձել: Կանայք և տղամարդիկ բոլորն էլ հռոմեացիներ էին և պրիմիտիվ: Իմաստասերներն ձեռք բերելուց հետո հռոմեացիները պարզուրակ էին դարձել, սա է խնդիրը: Բայց հիմա դուք պետք է ավելի բարձր էակներ, որտեղ մահուր հարաբերություններ են: Ցանկացած հարաբերություն, ենթադրեմք ինչ-որ բան կար Իմ և այս գործիքի միջև, մենք չենք կարող այն օգտագործել: Ցանկացած կապ կարող է կարվել, եթե ինչ-որ բան կա հռոմեացիների մեջ: Լավագույն կապը ունենալը մահուր հարաբերություն ունենալն է և դա պետք է խոհեմաբար լինի: Մայրը մայր է, հայրը հայր է, քույրը՝ քույր, եղբայրը՝ եղբայր, այս բոլորը տարբեր են, տարբեր տեսակի հարաբերությունները պետք է հասկանալ: Կանայք պետք է հասկանան, որ իրենք կանայք են և տղամարդիկ պետք է հասկանան, որ իրենք տղամարդիկ են: Նաև ձեռք բերելու փոխհարաբերությունն է շատ կարևոր: Կանայք չպետք է փորձեն տղամարդիկ լինել: մենք չենք կարող, իսկ տղամարդիկ չպետք է փորձեն կանայք լինել: Սխալ է: Որովհետև ըստ էության հռոմեացիները տարբեր մարդիկ են: Նրանք տարբեր են ծնվել: Ո՞րն է տարբերությունը: Տղամարդը ավելի բնական է, հեզ, համար, նա ավելի շատ գիտի սարքերի մասին, դրանց մանրամասների մասին: Կինը կտեսնի նախ: Կինը ավելի շատ մեղմ է, կին, տղամարդը կտեսնի գործիքները: Դա այն բնույթը, որով Աստված ստեղծել է ձեռք: Ի վերջո ինչ-որ մեկը պետք է տեսնի սա, իսկ ինչ-որ մեկը պետք է տեսնի նա, երկուսն էլ գեղեցիկ են: Ոչ ոք ավելի բարձր կամ ցածր չէ, բայց վայելե՛ք ձեռք՝ կին լինելը, վայելե՛ք ձեռք՝ տղամարդ լինելը: Բայց տղամարդ չի հեռանում, որ դուք հարձակողական եք լինելու կանանց հանդեպ, հիմաբար մտածելով, թե դուք ավելի բարձր եք, քան կանայք՝ էվոլյուցիայով: Կամ կանայք իշխեն տղամարդկանց՝ կարծելով, թե իշխելով հռոմեացի, իրենք կարող կարգավորել հռոմեացի: Նրանք երբեք հռոմեացի այդ ձևով չեն կարգավորել: Նրանք բացարձակապես կադամբներ են դարձել, տղամարդիկ կադամբներ են դարձել: Որտեղ կանայք իշխում են, տղամարդիկ կադամբ են դառնում: Նրանք հռոմեացի չեն կարգավորել: Այսպիսով երկու հատկություններն էլ պետք է սնուցվեն ու զարգացվեն, և տղամարդու ու կնոջ միջև փոխհարաբերությունը պետք է մահուր սիրո լինի, մահուր սեր: Հենց դուք սկսեք մահել ձեռք, այս բաները ինքնուրույն կլուծվեն, և դուք կհարգեք միմյանց: Իրականում դուք բոլորը Յոգեր եք: Ես պետք է հարգեմ ձեռք, և դուք պետք է հարգեք միմյանց: Հակառակը, ես պարզում եմ, որ չկա հարգանք: Դուք բոլորը մեծ սրբեր եք: Այո՛, այդպես է: Հարգե՛ք, հարգե՛ք միմյանց: Դուք չպետք է կոպտ խոսեք որևէ մեկի հետ, անհանգստացնեք որևէ մեկին: Փորձե՛ք հեռավորվել շատ բան անել մյուսների համար: Հենց այս ձևով մենք պետք է փոխվենք: Սա ոչ մի մեթոդ չի որևէ ապրանքահան չունի, այդ Աստծո մեթոդների մասին ենք մենք խոսում, Նրա Արքայության մեթոդների, որտեղ մենք տալիս ենք ուրիշներին, վայելում տալը, ուրիշներին համար անելը, ուրիշներին սիրելը, ուրիշներին մասին հազար՝ առանց որևէ ակնկալի: Եթե դուք մի քիչ ձեռք օգնեք, Աստվածային շատ անհամբեր է: Դուք տեսա՞ք այսօր, որ վիբրացիաներն այնքան շատ են, որ ես իսկապես ինձ համար դժվար է հույսիս խոսել ձեռք հետ, շարունակ կլանում է գնում: Միայն մի փոքր բան եք արել երեկ կամ այս առավոտյան: Հսկայական վիբրացիաներ, և դուք կհայնվեք դրա մեջ, դուք կծաղկեք ինչ-որ բանի: Միայն ուշադրություն դարձրե՛ք ձեռք վրա և առաջին և ամենակարևոր բանը՝ հարգե՛ք ձեռք, որովհետև դուք յոգ եք: Դուք չեք կարող հարգված չլինել, դուք չեք կարող հիմար լինել, դուք չեք կարող համար լինել, դուք չեք կարող անազնիվ լինել: Դուք պետք է հաղթող լինեք, հասուն անձնավորություն, որովհետև դուք յոգ եք: Նկատի ունեմ, դուք ձեռք պետք է կոչեք X,Y,Z Յոգ: Պետք է, դուք այդ եք, բայց Յոգ կոչել և կովել և իրար մազերը բռնել, ապա ես կասեմ ավելի լավ է չկոչեք: Փորձե՛ք ազատվել ձեռք խնդիրներից, որոնք շատ պարզ են: Եթե չեք կարող, ապա Ինձ ասե՛ք: Ես ձեռք կասեմ, թե ինչպես դրանցից ազատվեք: Ասե՛ք ավելի դրանց հետ: Թո՛ղ Աստված օրհնի ձեռք բոլորիդ: Հիմա այսօր մենք չենք ունենա ոչ մի հավան, որ որոշել է ինք, որովհետև Դիվալիի ժամանակ որևէ հավանի կարիք չկա, բայց միայն պուշո կանենք: Հիմա այսօր պուշո է: Ինչպես գիտեք, հինգ օր են հոսում Դիվալիի ժամանակ: Առաջին օրը տասներեքերորդ օրն է, որը Գրուհալակաժի օրն է, դա Գրուհալակաժի երկրպագության օրն է: Բայց գրուհալակաժին պետք է երկրպագությանը արժանի լինի, և ապա ինչ-որ խոհանոցի պարագա է տրվում գրուհալակաժին: Ինչ-որ տեսակի խոհանոցային պարագա է տրվում գրուհալակաժին որպես նվեր: Դա այն օրն է, երբ ծնվել է Լակաժին: Լակաժին Մայր Հողից է ծնվել: Պետք է ասենք Մայր Հողից, բայց Նա ծովից է դուրս եկել ալեկոծությունից հետո, այնպես որ դա է Լակաժին ծնունդը: Նա է հարստություն տվողը, հարստությունը, որը հյուրական է և հազ հողեր: Կինը, ով ասում է. «Լավ, խնայիր ամբողջ փողը», երեխաներին եսսիրություն է սովորեցնում և ամուսնուն էլ է եսսիրություն սովորեցնում, ամբողջ փողը բանկում պահելը և առատաձեռն չլինելը Լակաժին չէ: Նա է, որ ձեռք սովորեցնում է, թե ինչպես առատաձեռն լինել, ինչպես տալ ուրիշներին: Այն կինը, ով շատ հաճախակի է իր փողերի և բանկային հաշվեկշիռների հանդեպ ընդհանրապես Լակաժին չէ: Նա պետք է ծախսի: Նա այդտեղ է ծախսելու համար: Տղամարդը պետք է պահպանի իր փողը, բայց կինը պետք է ծախսի: Տղամարդը պետք է աշխատի, որովհետև կինը պետք է ծախսի, բայց հիշտ ձեռք, ծախսի հիշտ ձեռք, ոչ միայն իր համար, այլև ընտանիքի, ամուսնու համար: Նա մտածում է. «Ի՞նչ գնեմ ամուսնու համար, երեխաներիս համար, մյուս Սահաջ Յոգերի համար, մյուս մարդկանց համար»: ամենը իր աշխատանքն է: Տղամարդը աշխատում է և տալիս է այն հրան և նա անում է դա: Կարծում եմ դա շատ հաղթող բաժնուն է: Այսպիսով դա է Գրուհալակաժին օրը, երբ Նա ծնվել է: Նա պետք է, որ այս հատկություններն ունենա: Եթե նա ժլատ է, հաշվարկող տիպի կին է, նա կին չէ ընդհանրապես, սկսեմք դրանից: Եթե նա անհանգստանում է իր հազուստի և իր սեփական հարմարավետության և իր իրերի մասին, ապա նա Գրուհալակաժին չէ: Նա աշխատեցնում է մյուսներին, իսկ ինքը նստում և հրամաններ տալիս: նա առևտրային Գրուհալակաժին չէ: Նա պետք է աշխատի ուրիշների համար, նա պետք է անի ուրիշների համար, նա պետք է հոգ տանի: Դա է տասներեքերորդ օրը: Այնուհետև տասնչորսերորդ օրը այն օրն է, երբ սպանվել է Նարակասուրան: Դուք գիտե՞ք, Նարակասուրան ծնվել է և նա պետք է սպանվի: Սահաջ Յոգերն են հրան սպանելու: Դուք պետք է հասնեք որոշակի կետի և անկասկած նա կարող է սպանվել: Երբ Կարսիկեան ձեռք մեջ արբանում է, նա կարող է սպանվել: Բայց դրա համար դուք պետք է հիծտ ուկու նման լինե՛ք՝ չաղտոտվող: Այդ անելու համար ուժեղ մարդիկ են ձեռք պետք: Այն բոլորը, որը կարող է հրան սպանել, պետք է ձեռք մետաղներից լինի, այդ ժամանակ Նարակասուրան կսպանվի: Նա հեռավոր ամենավատ ասուրաներից է: Դա տասնչորսերորդ օրն է: Երբ նա սպանվել էր դժոխքի դուրսը բացվել էին և բոլոր հրան, ովքեր նրա աշակերտներն էին կամ **followers or satanic people were put**. հետևորդները կամ աստանայական մարդիկ, մտցվել էին այնտեղ: Դա միակ օրն է, երբ դուք կարող եք ուշ գնել, և լավ լուր ձեռք համար: Այնուհետև տասնհինգերորդ օրը ամենամուր գիշերն է, որը մենք ունեցել ենք, ամենամուր գիշերը: Դա այն գիշերն է, երբ դուք լույսերը վառ եք պահում,

ֆանի որ դա ամենամուր ցիւերն է, բացասական ուժերը կարող են ներս մտնել: Այսպիսով լույսեր են դրվում, որովհետև Լակեմին կարող է ներս գալ: Դուք կգարմանա, թե ինչպիսին է Լակեմիջին, որ եթե մի ծայրից գինու շիւն է մտնում, մյուսից Նա է անհետանում: Եթե այդ ընտանիքում մի կին կա, ով բնութերով է, նրանք երբեք կարող են չունենալ Լակեմիի ուրախությունը: Լակեմին փախչում է նրանցից: Նրանք կարող են փող ունենալ, բայց նրանք չեն կարող վայելել: Լակեմիջին կիսիջի: Այդպիսի անձը այնքան անբարեկեցող կլինի, ասում եմ ձեզ: Ենթադրենք դուք ուզում եք, ասենք, ինչ-որ բան գնել և այդպիսի բնութերով անձը զանգահարում է ձեզ. դուք չեք կարող դա ստանալ, վերջ: Նախևառաջ ձեր ակնջները կխափանվեն այդ բույնով, և ապա ինչ գործ էլ որ դուք անում եք, երբեք հաջողակ չեք լինի: Այժմ այս երկիրը այնքան լի է այդ տեսակ բնութերով լի կանանցով՝ ալակեմիներով, որ ես չգիտեմ, թե ինչպես են նրանք կարգավորվելու: Կանայք պետք է որոշում կայացնեն ազատվել իրենց բնութերից և չաբուռակել դրանք իրենց հետ կրել: Նրանք պետք է մեղիտացիա անեն, նրանք պետք է փորձեն, եթե նրանց բունը տանում է, նրանք պետք է գնան և լողանան, գնան երկու, երեք անգամ, երբեմն այդքան իրենց մի փոքր, նեանակություն չունի: Տեսեք, որ բնի և երազների մեջ չեք ընկնում: Եթե դուք բնույթով երազկոտ եք, ապա դուք բնութեր ունեք: Դա կնոջ պատասխանատվությունն է Լակեմին անձեռնմխելի պահելը: Այսպիսով դա Լակեմիի Օրն է, երբ մենք ասում ենք, որ Լակեմիի Պուջան է տեղի ունենում, որովհետև դա է այն օրը, երբ դուք ներս եք հրավիրում Լակեմին, Ռաջալակեմին, այն Լակեմին, որի միջոցով դուք ընտանիքի աբխան եք դառնում, կամ աբխայական բարյացակամությունը, կարող եք անվանել, աբխայական զգացումը ընտանիքում՝ դա է օրը: Ապա հաջորդը գալիս է այն օրը, որը ամսվա առաջին օրն է... Դա Իմ նախահայրերի օրացույցն է, ֆանի որ դուք բոլորդ Իմ երեխաներն եք, դուք նույնպես պետք է նույն օրացույցն օգտագործեք՝ Շալիվախանների օրացույցը և դա Շալիվախանների օրացույցի առաջին օրն է: Եվ ի՞նչ են անում նրանք առավոտյան ժամին այն տոնելու համար: Նրանք վերցնում են այդ բանկաներից մեկը, Ակվարիումը և շալը դնում դրա հետ և դա դրվում է որպես դրոշմ՝ ներկայացնող Ակվարիումը և Մոր շալը: Այդ պատճառով էլ նրանք կոչվում են Շալիվախան՝ նրանք, ովքեր կրում են Մոր շալը, «Մոր շալը կրողներ»: Ահա թե ինչպես են նրանք դա դնում: Շալը ակվարիումի գագաթին: Սա իրականում պետք է Սահաջա Յոգերի դրոշմ լինի, որը դուք դարձնում եք Ակվարիում կամ կարող եմք ասել բանկա [Ինչպե՞ս եք դա անվանում: Սափո՞ք: Կամ սափոր չէ, այլ այս լորայի պես, ի՞նչպես եք դուք անվանում, այստեղ ոչ մի այդպիսի բան չի օգտագործվում: Դա կումբիա է, մենք կարող ենք այն կումբիա կոչել և շալը այնտեղ է, այդպիսով նրանք դա նրա վերևում դրեցին: Այդ պատճառով նրանք] կոչեցին Գուդի Պադվա: Պադվա նեանակում է լուսնի առաջին օրը Պադվան է, և Գուդի նեանակում է «սա»: Այսպիսով նրանք դրանք իրար վրա դրեցին և ահա թե ինչպես է, որ այսօր Շալիվախանների համար Նոր Տարվա օրն է: Շալը ձեր Մորը ծածկադն է, որը Նրան իր ջերմություն է տալիս և նաև ծածկում Նրա համեստությունը: Շալը աբխայականության, համեստության և պարկեռտության նեան է: Այդպիսով դուք կանգնում եք Ջեր Մոր այդ արժեքների համար: Դուք պաշտպանում եք դա, ինչպես Գանեշան է անում: Միայն մի դեպքում է նա բարկանում, երբ ինչ-որ մեկ որ դեմ ինչ-որ բան է ասում կամ անում, այդ ժամանակ Նա իջնում է: Այդ պատճառով է Քրիստոսը ասել. «Իմ դեմ ցանկացած բան ես կհանդուրժեմ, բայց Սուրբ Ոգու դեմ ոչ մի բան չի ներվելու»: Դա Որդին է խոսում Մոր մասին, ահա թե ինչ է պատահում: Այսպիսով այսօր երկրորդ օրն է: Երկրորդ օրը Բիջան է, ինչպես կոչում են, Բիավ-բիջան այն օրն է, երբ եղբայրը և քույրը, ովքեր մի ծառի սերմերն են, ունենում են բնեանքի այդ մաքուր փոխանակությունը: Քույրը եղբոր աքաղի է անում, նրա վրա տիկա դնում և ապա եղբայրը նրան ինչ-որ բան է նվիրում՝ որպես իր սիրտ խորհրդանշան: Բռնությունը մենք սկսել ենք դա, և նրանք քույրեր և եղբայրներ են կազմել: Ես կուզեմայի դուք նույնպես կարողանայիք գտնել ինչ-որ մեկին որպես լավ եղբայր: Բայց ես պարզեցի, որ այս հարաբերությունները այնքան զեղեցիկ ձևով են հաստատվել Հնդկաստանում, որ եթե դրանք կարողանային այստեղ կարգավորվել, սա իսկապես կբնվաճի մեծ օր կլինի Ինձ համար, որովհետև դա նեանակում է՝ դուք հաղթահարել եք անբարոյականության դեմ: Մաքրություն, ամբողջությամբ հանել կիրքն ու ագահությունը ձեր մտքից և այդ բնեանքը պարզեցել մեկին, ով ձեր քույրն է: Շատ տարածված է Հնդկաստանում, բոլորը այնտեղ քույր ունեն. բոլոր Սահաջա Յոգերը քույր ունեն և նրանք այդ ձևով հոգ են տանում իրենց բոլոր մասին: Շատ քաղցր զգացում է, և բոլոր հետ վարվում են ինչպես Ռաուլբայի հետ, ով Դումասի քույրն է, կարող եք պատկերացնել, և իր բոլոր հետ վարվում են նույն վայելչագեղությամբ, ինչպես որ պետք է սեփական բոլոր հետ լինի՝ բոլոր փոխհարաբերություններով և ամեն ինչով: Այսպիսով սա կինգերորդ օրն է՝ Դվիջան: Այդպիսով տասներեքերորդից օրվանից կինգերորդ օրը նրանք տանում են Դվալին: Մեզ համար Դվալին շատ մեծ նեանակություն ունի: Այն է՝ մեկ լույսից շատ լույսեր են արթնանում և դրանք մեկ գծով են դրվում, այդպիսով նրանք Դվալին են կոչվում, նեանակում է «գծով շարված լույսեր»: Այնպես որ երբ դուք բռնում եք Իմ Ջեռերը՝ մենք բոլորս միասնաբար, դրա միջոցով այդ էներգիան փոխանցվում է և լուսավորչալ ուսա է կիմնվում, և ամբողջ աշխարհը պետք է դառնա ձեր Մոր այդ զեղեցիկ կայսրությունը, որտեղ չկա ոչինչ, բացի ձեր Հոր օրհնանքից և այն վայելումից, երբ Նա տեսնում է, որ Իր Սեփական Ստեղծածը պարուն է Օրհնանքի այդ Օվկիանոսի մեջ: Թո՛ղ Աստված օրհնի ձեզ:

1984-0213, Դեվի Պուշա: Ի՞նչ է սպասվում Սահաջա յոգերից և որտե՞ղ ենք մենք: Խորհուրդ հարսնացուներին:

[View online.](#)

Բորդի (Հնդկաստան), 13 փետրվարի, 1984թ. Բորդի (Հնդկաստան), 13 փետրվարի, 1984թ. Մի Սահաջա Յոգ կարդում է Գյանեշվարա սրբի կողմից գրված «Պասայադան» մանտրան և Շրի Մատաջին թարգմանում է այն: Այդ «Գյանեշվարի (կամ Դեյանեշվարի) վերջին տունն է (Օվի), որը սուրբ Գյանեշվարայի (կամ Դեյանեշվարայի) մարտիրոսի գրված Բհագավատ Գիտայի մեկնաբանությունն է: [Տեսագրությունն ու ձայնագրությունը սկսվում են այստեղից] Սահաջա Յոգ: “*Ata vishwatmaké dévé yéne vAgnyajné toshave*” Շրի Մատաջի: Հիմա, ասվում է, որ դուք բոլորը, ովքեր մեկ եմ ձեր Ոգում (այս բոլորը այսօր Սահաջա Յոգայի նկարագրությունն է, ապագան է, ներկան) կստանաք դա, այդ ժամանակ ինչ է պատահելու: Դա այնպես գեղեցիկ ձևով է ցույց տրվել, դուք կգարմանա, որ դուք բոլորը մեկ ամբողջ կդառնաք տիեզերքում: Տիեզերքի Ոգին կբավարարվի այն Յագնյաներով, որ իրենք պարտասովում են անել, կրակի արարչություններով, որ դուք անելու եմք: Ինչպե՞ս է դա համապատասխանեցվել: Նա դա 3 հարյուր տարի մեզանից առաջ է ասել: Սահաջա Յոգ: “*Toshoni maza dyavé pasayadana he.*” Շրի Մատաջի: Եվ ապա դու պետք է տաս մեզ քն օրհնանքների կարք՝ մեզանից լիովին բավարարվածություն ստանալով: Սահաջա Յոգ: “*Zé khalanchi vyankati sando*” Շրի Մատաջի: Այդ ժամանակ բոլոր սարսափելի չար մարդիկ կկործանվեն և իրենց ծրագրերը կփչանան: Սահաջա Յոգ: “*taya satkarmi rati wadho*” Շրի Մատաջի: Եվ մարդիկ կգնան դեպի արդարացիություն: Սա է ^{www} Գուպտա նկարագրությունը Սահաջա Յոգ: “*Bhuta parasparé pado maitra jivantché.*” Շրի Մատաջի: Այդ ժամանակ Ոգու հսկայական ընկերություն կլինի մարդկանց միջև: Սահաջա Յոգ: *Duritanché timira zawo* Շրի Մատաջի: Նրանք, ովքեր ազիտություն մեջ են, լույս կստանան: Սահաջա Յոգ: ‘*Vishwa swadharma surye paho*’: Շրի Մատաջի: Ամբողջ տիեզերքը կտեսնի լույսը՝ Մեկ Համընդհանուր Կրոնի արևը: Սահաջա Յոգ: ‘*Jo je vanchita to te laho*’: Շրի Մատաջի: Ինչ էլ, որ դուք ցանկանաք, ինչ էլ, որ նրանք ցանկանան, կստանան դա: Սահաջա Յոգ: ‘*Pranijata*’.. Շրի Մատաջի: Բոլոր մարդկային էակները: Սահաջա Յոգ: ‘*Varshata sakala mangali Ishwarnishthanchi mandiyali Anavarata bhumandala bhetatu. bhuta.*’: Շրի Մատաջի: Երբ դուք հանդիպեք մեզ, օրհնանքների ցնցուղ կլինի, և իհարկե, Չախանյայի, երբ դուք հանդիպեք մեզ՝ այդ Ես եմ, հա [Միծաղում է] Սահաջա Յոգ: ‘*Chala Kalpatarunché arava* ‘ Շրի Մատաջի: Սա Սահաջա Յոգերի նկարագրությունն է, դուք պետք է լսեք դա: Որ իրենք կլինեն անտառներ, անտառների նման, նշանակում է շատ հազարավոր՝ ինչպես հսկայական ծառերի շարժվող անտառներ՝ օրհնանքներ տվող և այն կարող է տալ նաև Կալպատարու, այն ծառն է, որը ձեզ տալիս է այն ամենը, ինչ ուզում եք: Եվ այսպես նրանք կլինեն շարժվող անտառների պես, նշանակում է դուք բոլորը կլինեք այդպիսին՝ մեծ: Որ դուք կլինեք մեծ ծառերի նման, որքան որ մեծ են այս ծառերը, որ շարժվում են, բայց որոնք օրհնանքներ են բաշխում մյուսներին՝ տալով այն, ինչ իրենք ուզում են, Կալպատարու Սահաջա Յոգ: ‘*Bolaté jé arnava piyushanché* ‘ Շրի Մատաջի: Նրանք հիմա դուք կլինեք՝ մարդիկ: Նրանք կլինեն օվկիանոս խոտո, խոտո կամ ցայտկլտող ամրուտայի օվկիանոսներ: Ամրուտան նեկտարն է, կյանքի նեկտարը: Դուք կլինեք ցայտկլտող նեկտարի օվկիանոսներ, որոնք խոտում են: Ինչպես այստեղի այս օվկիանոսը, տեսեք ծառերը և օվկիանոսը: Օվկիանոս, որ այնպես է խոտում, որ հառազում է միայն նեկտար, Օրհնանքի նեկտարը: Այդ դու՛ք եք՝ մարդիկ: Սահաջա Յոգ: ‘*Chandramé jé alanchana*’: Շրի Մատաջի: Նրանք կլինեն Լուսնի նման՝ իրենց վրա առանց որևէ բծի՝ անբախի լուսին, որը չունի բծեր, ոչ մի թերություն, առանց որևէ թերության: Սահաջա Յոգ: ‘*Martanda jé tapahina*’: Շրի Մատաջի: Ինչպես Արև, որը ոչ մի տափուրյուն չունի իր մեջ. այդ դուք եք: Սահաջա Յոգ: ‘*Té sarvahi sada sajjana soyaré hotu*’: Շրի Մատաջի: Բոլոր այդպիսի մարդիկ, ովքեր արդարացի կլինեն, ովքեր կկանգնեն արդարության կողմը, հետմտություն կողմը, կապվելու են միմյանց հետ, կապվելու են ամբողջ աշխարհով մեկ: Հիմա, այս առաջաբանից մենք հասկանում ենք, որ Մահարաշտրայի մեծ սրբերից, այդ ժամանակ ամենամեծը Գյանեշվարան էր: Որովհետև նա տեսավ ապագան, որ գալու է: Եվ նա մարդկանց առաջ ձեր մասին, առաջ որ Աստծու մարդիկ կդառնան մարգարեներ և նրանք ուժ կունենան մյուսներին մարգարե դարձնելու: Այժմ մենք չենք գիտակցում, թե ինչ ենք մենք, երբ դառնում ենք Սահաջա Յոգեր: Մենք դեռ այնքան անհանգստանում ենք այն բաների համար, որոնք արժեք չունեն: Եթե դուք տեսնեք, վերջում, բոլոր այս բաները արժեք չունեն, դրանք այնքան ժամանակավոր են: Եվ եթե դուք շարունակեք վատնել ձեր էներգիան այդ բաների վրա, որոնք հոգևոր արժեք չունեն, որ էական չեն, դուք կվատնեք ձեր կյանքը: Որովհետև դուք ունեք «դա», որը նկարագրվում է: «Օվկիանոսները, որոնք խոտող նեկտար են»: Խոտող նեկտարի օվկիանոսները: Նեկտար, ոչ այն նեկտարը, որ մենք հասկանում ենք. հոգևոր Օրհնություն նեկտարը: Այդ դու՛ք եք: Եվ երբ դուք այդ եք, ի՞նչ է սպասվում ձեզանից, ձե՞ր մասին: Միայն պարզեք, դուք պարզապես ինքներդ պարզեք, ես անդադարձրեմ: «Ի՞նչ է սպասվում ինձանից իմ վերաբերյալ: Ի՞նչ եմ ես անում դրա համար: Ես անհանգստանում եմ այս անիմաստ բանի մասին, այդ անմտության, մինչդեռ ես պետք է Օրհնող Նեկտարի Օվկիանոս լինեի: Սպասվում էր, որ ես Կալպատարուների անտառներն եմ լինելու՝ ծառերի, որ մարդկանց օրհնանքներ են պարգևում, հսկայան մեծ ծառերի: Իսկ ինչ եմ անում ե՞ս: «Իմ տալու ունակությունն այնքա՛ն ցածր է: Ի՞նչ եմ ես տալիս մյուսներին: Ես նույնիսկ այն ուշադրությունը չունեմ, որ կարող է կլանել Աստվածայինի էներգիան: Ուշադրությունը պետք է այնպիսին լինի, որ ես կարողանամ կլանել Աստվածայինի ուշադրությունը: Դրա փոխարեն իմ ուշադրությունը սխալ բաների վրա է: Եվ ի՞նչ եմ ես անում: Այն ինչ ես «անում եմ» իմ նկատմամբ, ես չեմ փորձում դրսևորել այն հատուկ առանձնահատկությունը, այն բարձրագույն որակը, այն ինչ ես եմ: Ես ծնվել եմ այսքան դարերից հետո, ես ծնվել եմ այդքան անգամներ: Ես սուրբ եմ եղել: Ես շրջում էի՝ փնտրելով Աստծուն: Ես այս ու այն կողմ էի գնում և նորից, երբ ես ծնվել եմ այս կյանքի ժամանակահատվածում այդպիսի տեսլի առաջադրանքով, նորից ես մոլորվում եմ նույն անիմաստ բաներով: Ես դեռ շարժվում եմ նույն անհեթեթություններով: Եթե դուք հասկանաք դա, այդ ժամանակ դուք կիմանաք, թե ինչ կարևորություն այն ունի այսօր՝ մեր այս Միջազգային Սեմինարի ժամանակ: Միջազգայնորեն դուք բոլորը կապված եք միմյանց հետ և ուրիշ ոչ ոքի հետ՝ «միջազգայնորեն»: Դուք բոլորը միմյանց հարազատներ եք: Սրանք այնպիսի հարաբերություն էր, խորը ընկերության հարաբերություններ են: Հնկերությունը չունի ոչ մի կողմնակալություն, ոչ մի կիրք, ոչ մի ագահություն, ոչինչ. դա պարզապես ընկերություն է, այդ «մաքուր» հարաբերությունը: Եվ դա մենք ենք: Շրի Մատաջի: Ի՞նչ է ձեզ հետ կատարվում, Մադա՛մ: Կարո՞ղ եք,

խնդրում են, գնալ և նստել այն կողմում: Այդպես չլետք է արվի: Բարև Ձեզ, վե՛ր կացե՛ք: Այդպես չլետք է արվի, երբ ես խոսում եմ: Ի՞նչ ե՛ք Դուք անում: [Շրի Մատաթիև խոսում է հինգիսով կամ մարաթիսով]: Ես պարզապես չեմ հասկանում: Ես ուղղակի խոսու՞մ եմ, նկատի ունեմ դա ինչ-որ իմաստ ունի, քե՞ն ոչ, ձե՛ր սրտերում: Թե՛ն էս ուղղակի անիմաստ խոսում եմ: Ես երբեմն չեմ հասկանում. ես խոսում եմ իսկական Սահաջա Յոգերի հետ, քե խոսում եմ ինչ-որ պատերի հետ, ում պետք էլ չէ, քե ես ինչ եմ խոսում: Ետ բերե՛ք ձեր ուսադրությունը այն բանին, քե ինչ եմ ես ասում: Դա կարևոր է, հակառակ դեպքում ինչպե՛ս ե՛ք դուք պատրաստվում սովորել սա: Որտե՞ղ է ձեր ուսադրությունը: Այսպես, կարելի է ասել այդ ամենը սեր է, այդ ամենը մտերմություն է, այդ բոլորը բարություն է, այդ բոլորը շատ փայլող բաներ են, հասկանա՞ւմ ե՛ք: «Սակայն» դուք պետք է հասկանանք, որ դուք ստիպված եք դուրս գալ: Այդ ծառերը դուրս են եկել ամբողջ մթնոլորտի, ամբողջ շրջապատի դեմ մեծ կովից հետո: Իրենք ինքնուրույն են եկել, եթե հաշվի չառնենք Մայր Հողը, որին իրենք կապված են: Եվ այսպես դու՛ք, մարդի՛կ, պետք է իմանա՞ք, որ դուք բոլորդ այստեղ եք դուրս գալու համար, ձեզ հետ պայքարելու համար՝ պարզելու, քե ինչն այն չէ ձեզ հետ: Նախ և առաջ. որտե՞ղ է ձեր ուսադրությունը: Ուսադրությունը պետք է այնպես շարժվի, որ արտաֆինից դուք անե՛ք, իսկ ներսից ամուր բռնված լինե՛ք ձեր Մարից, լիակատար հարգանքով: Նրանք, ովքեր չեն կարող այդ անել, բացարձակապես անպետք են: Եթե ինչ-որ ծառ չի փորձում ամուր բռնվել այս Մայր Հողից, այն կընկնի: Ես նկատի ունեմ, դա է հենց միայն նա անում, և որից էլ նա շահում է: Դա Մայր Հողից չէ բնդհանրապես: Այս Մայր Հողն այդ այսպես կոչված առանձնահատկությունն ունի: Այս Մայր Հողն այդ առանձնահատկությունն ունի և եթե այս Մայր Հողը չի կապվելու ձեզ հետ ձեր նպատակալաց կաշունությամբ, շարունակական նույնականացմամբ, դուք ընկնելու ե՛ք՝ չորացած, մեռած ծառի նման: Եվ այսպես շատ կարևոր է հասկանալ, որ դուք մեծ «ե՛ք», առանց կասկածի: Այս ծառերը մեծ են: Իրենք պայքարել են, անցել, դուրս եկել, բայց որտե՞ղ է ձեր ուսադրությունը: Եվ ինչի՞նչ համար ե՛ք դուք այստեղ: Ի՞նչ է հարկավոր: Կաշե՛լ բաներին, որոնք «հակառակ են» ձեր անին: Անհանգստանալ բաների մասին, որոնք ձեր դեմ են գնում, ամբողջ ժամանակ: Առաջին և ամենաառաջնային բանը, որ մեր դեմ է գնում, մեր անիմաստ էզոն է: Մենք պետք է հասկանանք. սա է այն ամենամեծ խոչընդոտը մեր մեջ: Եվ մենք «պետք է» դուրս գանք դրանից: Կունդալինին պետք է բարձրանա, ինչպես ծառն է բարցրացել: Եվ էզոն ամենամեծ արգելքն է մեզանից շատերի համար: Այն բազմազան ձևերով է հայտնվում: Մենք կալում ենք Մայր Հողի դեմ, որը ձեզ աղբյուրն է տալիս: Դուք հենց այդ Մոր էությունն ե՛ք: «Նա» է ձեզ ստեղծել: «Նա» է ձեզ կերտել: Շնորհիվ Նրա ե՛ք դուք եկել, Դուք Նրա դե՛մ ե՛ք կալում: Վիճարկում՝ Նրան: Գնում Նրա դե՛մ: Սա է ձեր էզոն, ինչպե՞ս ե՛ք դուք անելու: Եվ հենց դուք սկսում ե՛ք անել, արևը կարող է օգնել ձեզ, երկինքը կարող է օգնել ձեզ, ամեն ինչ կարող է օգնել ձեզ. բնությունը կարող է օգնել ձեզ: Բայց դուք պետք է «լիակատար» ցանկություն ունենա՞ք բարձրանալու ձեր գաճաճությունից, ձեր էսսսիությունից, ձեր պայմանականություններից վեր և հասկապես ձեր էզոնից: Այս բոլորը, երբ մենք ասում ենք, որը դուք «սա» ե՛ք, կարիք չկա փնդելու: Հասկանա՞ւմ ե՛ք, երբ ես փոքր ծառին ասում եմ, որ դու մեծ ծառ ես լինելու, դա չի նշանակում, որ նա դարձել է մեծ ծառ: Մեծ ծառ պետք է դառնալ առաջ հրվելով: Եվ Գյանեժվարայի, Տուկարամայի, Ռամադամայի նման հատկությունները, դուք բոլորդ պետք է դառնա՞ք «այդ» որակները: Նրանք երբեք չեն տեսել ինձ, ես ուղղակի սնուցել եմ նրանց՝ առանց իրենց ինձ տեսնելու: Բայց իրենք իրենց սնել են իրենց սեփական արժանիքներով, իրենք սեփական որակներով, իրենց իսկ մեծությամբ: Դուք պետք է այդպե՛ս մեծ լինե՛ք: Դրա փոխարեն դուք ձեր մասին կեղծ պատկերացմամբ ե՛ք ապրում, արհեստական բաներով, անհեթեթ գաղափարներով, այդ ամբողջ անիմաստությունը, որ մենք հավաքել ենք մեր դաստիարակության, մեր բանականության, մեր կարգալու, մեր Գուրուների և մեր սեփական մտավոր պրոյեկցիաների միջոցով, չափազանց վտանգավոր են «լինելու» յուրաքանչյուր առանձին Սահաջա Յոգի համար և որպես ամբողջ այն նույնպես ազդելու է: Այսպիսով մենք պետք է խոստում տանք այսօր, որ մենք վարվելու ենք այն ձևով, որը հարիւր է մեր Գալուսյանը, ոչ քե Մոր Գալուստին, «Մեր» Գալուստը՝ այս ժամանակներում, որոնք նկարագրվել և մարգարեացվել են: Մարգարեությունները շատ ժամանակ առաջ են արվել: Եթե մենք հասկանանք, որ այս աշխարհի եմք եկել «այդ» նպատակի համար, մենք «իսկապես» կառանձնացնենք մեզ մնացած բոլոր անիմաստ բաներից, որ կատարվում են, և կփորձենք բարձրանալ դեպի երկինք, ինչպես այս ծառերն են արել: Դուք չլետք է հետևե՛ք ոչ մի ուրիշ Սահաջա Յոգի ոչ մի անին հակառակ գործողությունների: Եվ յուրաքանչյուրը, ով փորձում է ինչ-որ տեսակ խումբ ստեղծել կամ սպավորել ձեզ՝ ասելով, քե նա կարող է ձեզ ինչ- որ ավելի բարձր, ավելի ցածր բան սովորեցնել, ամեն տեսակի մերոններ այս և այն, դուք պետք է մոռանա՞ք դա: Նախևառաջ դուք պետք է իմանա՞ք, որ Սահաջա Յոգան ա՛ն է «ներսից» և «այդ» ա՛նը իրեն արտահայտում է դրսից: Այսպիսով, այդ «ներքին» ա՛նը պետք է արվի ձեր կողմից ամբողջովին՝ «լիակատար» հասկացումով: Դրանից հետո արդեն ես պետք չէ ձեզ ասեմ ինչ-որ մեկի մասին: Դուք խոցելի չե՛ք լինի անիմաստ գրույցների և շատախոսությունների հանդեպ: Ձեր մեջ մարդիկ կան, ովքեր ինտելեկտուալներ են: Ինտելեկտուալները ամեն ինչ ինտելեկտուալացնելու վատ սովորություն ունեն: Խելացիությունը Աստծո համար ոչինչ է, որովհետև Աստված է ստեղծել այն: Այսպիսով դուք պետք է այդպես նայե՛ք դրան: Մարդիկ կան, ովքեր շատ զգացմունքային են և նրանք փորձում են իրենց զգացմունքայնորեն արտահայտել: Դուք պետք է դուրս գա՞ք այդ մտքերից և դուք պետք է հասկանա՞ք, որ զգացմունքները կյանքում շատ վտանգավոր դեր կարող են խաղալ: Այժմ մենք որոշել ենք Բորդիում ունենալ այսօրն շատ ամուսնություններ, ինչը շատ գեղեցիկ և բարեկեցող է: Ես շատ երջանիկ եմ, որ մենք այսօրն շատ ամուսնություններ ենք ունենալու: Դա բարեկեցող է: Որովհետև ամուսնությունները աջակցվում են, օրհնվում են Աստծո կողմից: Ձերը յուրահատուկ է, որովհետև այս ամուսնություններին ես նստած եմ այստեղ, ձեր առաջ: Բայց խառնաժողով մի դարձրե՛ք ամուսնությունը: Խնդիր մի ստեղծե՛ք ամուսնության նկատմամբ մտկերեսային լինելով: Սրանք Բրահմա-էկադավա ամուսնություններ են, որում կարելի է զգալ Ոգու, ամենաթափանց ուժի Մեկ լինելը: Փորձե՛ք իմանալ, որ այս ամուսնությունները արվում են սրբերի միջև և ոչ հասարակ մարդկանց միջև: Փորձե՛ք հարգել մարդու ներքին որակը: Եթե ինչ-որ մեկը բարձր որակի Սահաջա Յոգ է, դա պետք է հարգվի և պետք է սիրվի: Այլ ոչ քե արտաֆին հատկանիշները: Արտաֆին հատկանիշները անիմաստ են: Երբ ամուսնանում ե՛ք, դուք «պետք է» հարգե՛ք միմյանց, որովհետև դուք բոլորդ սրբեր ե՛ք: Դուք շատ բարձր որակի սրբեր ե՛ք, ես ձեզ ասել եմ, և ներուժն այնքա՛ն մեծ է, որն արդեն նկարագրվել է ձեզ, որ միայն ձեր հանձնառումը կարող է բերել ձեզ այդ մեծությունը... Ամբողջ աշխարհը հուսով է, որ այդ բանը կլինի. որ իրենք այդպիսի մարդիկ կստանան այս երկրի վրա. այնպիսի, ովքեր նկարագրվել են: «Ամբողջ աշխարհը» դիտում է ձեր առաջընթացը, ամբողջ աշխարհը «սպասում է» դրա կատարվելուն: Ամբողջ աշխարհն է արդեն արտաբերել այն: Իսկ որտե՞ղ ենք մենք: Որտե՞ղ «ենք» մենք: Մեր առաջընթացն այնքա՛ն դանդաղ է: Մենք հիմար բաների մասին ենք անհանգստանում, նյութական բաների, աշխարհիկ բաների, մտկերեսային բաների, արհեստական բաների

մասին: Այսպիսով պետք է հասկանալ, որ դուք այսօր այստեղ եք՝ այս Միջազգային Սեմինարին՝ խոստանալու ինձ, բոլորը այս խմբում կարծես ինձանից ավելի երիտասարդ են, բայց դուք պետք է խոստանաք, որ «Մա՛յր, մենք կաշխատենք միևնույն եռանդով, միևնույն ուժադրությամբ, որ Դու ես աճում, և կփորձենք կայացնել մեզ»: Հանգստացրեք ձեզ, լուռ եղեք: Մենք շատ ենք խոսում: Խոսում ենք շատ, աճում՝ ոչինչ: Փորձեք պահել ձեր էներգիան այդ լուռ արժանապատվության մեջ: Դուք պետք է ամբողջական պատկերացում ունենաք, թե ով «եք» դուք: Դուք պետք է հասկանաք, թե ինչին էինք հասել, ինչ եք արել դրա համար: Խոսե՛լ, խոսե՛լ, խոսե՛լ: Դա այդ ձևով չի աշխատի: Մթնոլորտը լավն է, ամեն ինչ հիանալի: Ապագան շատ ցնծալի է բովում, ամեն ինչ շատ լավ է: Բայց ամեն ինչից վեր «ձեր Մոր հույսն է, որ դուք ազատագրելու եք ամբողջ աշխարհը»: Ուժադրություն հասկացրեք դրան: Մտածե՛ք դրա մասին, որ «դուք» անելու եք դա: Դուք պետք է լինեք այդ Աստվածային Սիրո, այդ Ռիտանքիարա Պրագմյայի ֆայլոյ, խոսող, շարժվող ահռատները: Ես հուսով եմ դուք հասկանում եք՝ այսօր շատ կարևոր օր է: Ես գգում եմ, որ եթե այս Բորդիի հանգիստը լավ աշխատի, միգուցե մյուս տարի մենք շատ բանի կհասնենք: Այժմ, այսօր մենք սպասում ենք պուշային և փորձում կլանել: Իմ չափափոքները շատ-շատ են աշխատում և իրականում ես երբեմն պարզում եմ, որ ինձ համար անհնար է լինում ընդունել պուշան: Այսօր մեծ օրվա պուշա է և մեծ ժամանակների պուշա է այսօր: Այս ժամանակ մեծ պահեստարան պետք է բացվի: Բայց այն պետք է հոսի մարդկանց միջով: Եվ ինչպե՞ս ես կարող եմ այն հոսեցնել մարդկանց միջով, ովքեր լցված են դատարկաբանությամբ, հիմարությամբ կամ փոքր մտածողությամբ: Դուք պետք է «լայն», «վիթթարի», «մեծախրա», «մեծ» մարդիկ լինեք: Դուք «բոլորդ» նորից-ձնված եք, ովքեր մեծ էին, նաև այսօր: Բայց ինչ-որ ձևով դուք դեռ խոսված եք ձեր շրջապատի հետ: Այսպիսով փորձեք հասկանալ ձեր իսկ կարևորությունը և այս ժամանակների կարևորությունը ե՛ր՝ երկրպագել ձեզ: Ոչ թե երկրպագել, «այլ» երկրպագելի՛ լինել: Դուք բոլորդ կարծում եք, որ միայն պատշաճ հագնվելով կամ ցանկացած այդպիսի ներկայացում զննելով, մենք դառնում ենք երկրպագելի: Մենք չենք դառնում: Մենք ինքներս մեզ պետք է երկրպագելի լինենք: Տեսնել, թե այն ինչ մենք աճում ենք, արդյո՞ւ ունի սրբերի վայելչությունն ու գեղեցկությունը, սերն ու մեծությունը, այն սրբերի, որ շատ մեծ են, ոչ սովորական, այլ «վիթթարի» սրբեր: Դա նկարագրվում է իրականում Գյանեշվարան այդ բանաստեղծությունում ձեզ իսկապես երկրպագել է: Ես կուզենայի մենք Գյանեշվարայի նման մարդիկ ունենայինք, բայց նրանք բոլորը իմ մարմնի ներսում են: Դուք բոլորդ դրսում եք: Եվ այն ինչ նա ասել է, պետք է իրականանա: Ոչ միայն դա, այլ ինչ էլ որ նա ասել է, համարություն է: Բոլոր այս պուշաների համար, դուք պետք է ունենաք այդ խորությունը, այդ մեծությունը այն մեծ սրբերի, որ եկել են այս աշխարհ, աշխատել ձեզ համար, ստեղծել այս մթնոլորտը: Մտածեք նրանց մասին, ի՞նչ են նրանք արել: Նրանք «պայքարել են» ամբողջ ժամանակ: Նրանց տանջել են: Նրանք ոչ մի այսպիսի հարմարություններ չունեին, որ դուք ունեք: Նրանք ոչինչ չունեին այս գլոբալություններից, ոչ մի նման բան: Մինչ դուք այդ բոլորն ունեք, ամեն ինչ սկուտեղի վրա: Այսպիսով, արժանի մարդիկ եղեք, լիազորված մարդիկ և աշխատեք այդ ամենի վրա այդ ձևով: Հակառակ դեպքում այս աշխարհը մենք չենք կարող փոխել: Այս պուշան «շատ կարևոր» նշանակություն ունի իմ կարծիքով և պետք է արվի այն մարդկանց կողմից, ովքեր «գիտեն», որ իրենք այդ մեծ անձնավորություններն «են»: Դա ոչ մի կապ չունի ձեր այսպես կոչված կյանքում ունեցած արհեստական պատռոցների հետ կամ ինչ-որ այլ արտաքին բանի հետ: Դա ներսն է: Այս սեմինարի ժամանակ պետք չէ շատ խոսել արտաքին բաներից: Այլ միայն խոսել Աստծո մասին, ձեր Մոր կամ Սեռաջ Յոգայի մասին: Ամենալավը ձեր Մոր մասին խոսելն է, այսպես դա չեզոքացնում է երկու ծայրերն էլ, և դա աշխատում է, ավելի լավ է աշխատում: Դա այն պարզ բանն է, որ պետք է հասկանալ, որ Աստված այնքան բարի է եղել ձեր հանդեպ, այնքան բարի: Դուք չպետք է պայքարեք ձեր սուրբ լինելու համար, ոչ մի բան: Դուք «բոլորդ» եղբայրներ և քույրեր եք: Դուք «բոլորդ» այստեղ եք, այդքա՛ն մոտ միմյանց, դուք մենակ չեք: Դուք այնքան մեծ եք, որ կարող եք «իմանալ», թե ո՞վ եք դուք: Ո՞վ էր ասել նրանց, ո՞վ էր հոգ տանում նրանց մասին: Ո՞վ էր օգնում նրանց: Այսօր դուք կարծես VIP լինեք: Այսպիսով փորձեք հասկանալ, որ դուք պետք է «շատ» խառնի վերաբերմունք ունենաք բոլոր սրբերի և Սահաջա Յոգայի հանդեպ: Փորձեք որքան հնարավոր է շատ կլանել: Բարի եղեք ձեր հանդեպ: Թա՛ղ Աստված օրհնի ձեզ Բոլորից... ..Այսպիսով պահեք այդ արժանապատվությունը, պահեք այդ զգացմունքը, որ դուք այստեղ եկել եք շատ մեծ դիրքով: Եվ այդպիսով պահեք այդ ըմբռնումը ձեր ներսում: Այժմ, հասկանու՞մ եք, այն մարդիկ, ովքեր ֆրիստանդեական գաղափարներով են եկել, այն նույնականացնում են Քրիստոսի հետ: Քրիստոսը Ես եմ, այժմ ձեր առջև նստած: Այդ ամենը Իմ մասին է ասվել: Փորձե՛ք դա նույնականացնել Ինձ հետ: Ես գգում եմ ուժադրությունը: Այդ ամենը Իմ մասին է ասվել: Ես մի բան պետք է ասեմ, որ երբ մենք նույնականացնում ենք, օրինակ, կինզուները ինչ-որ զբոսի հետ են նույնականացնում: Նույն ձևով ֆրիստանդաներն են ինչ-որ զբոսի հետ նույնականացնում: Բայց ֆանի որ Քրիստոսությունը Իսլամի և ուրիշների նման կազմակերպված կրոն է, նույնականացումը ավելի շատ ուղեղում է: Շատ դժվար է այն այնտեղից հանել: Եվ դուք չգիտեք, այդ Աստվածաշունչն ինքը այնքան հակասություններ ունի: Յուրաքանչյուր գլուխը երբ դուք երեք անգամ կարդաք, դուք կկարծեք այս աշխարհի վրա երեք Քրիստոսներ են ծնվել, որովհետև մի Քրիստոսը չի համադրվի մյուսի հետ: Եթե դուք ուժադիր կարդաք Քրիստոսի մասին, դուք կզարմանաք, որ այն ձևով, որ իրենք են նկարագրել Քրիստոսին մեկում, պետք է որ ծնված լինեք Հովհաննես Մկրտչից «առաջ», իսկ մյուսը ծնված Հովհաննես Մկրտչից «հետո»: Դրա նման դա շարունակվում է: Այսպիսով մի տեսակ հարձակում կա, նույնիսկ գրությունների վրա: Որպես Սահաջ Յոգեր մենք պետք է հասկանաք, ֆանի որ մենք մեր ձեռքին լույսով ենք կանգնած, մենք պետք է փորձենք հասկանալ, որ բոլոր այս զբոսերը բոլոր տեսակ բացասակների հարձակումն են կրում: Ինչպես մեր հնդկական տաճարներում, դուք միշտ բացասական մարդկանց կցունեք, ովքեր գնում են այնտեղ և բոլոր Տանտրիկ-Վիշնուներն ու բոլոր այդ հիմնական բաներն են աճում: Նույնիսկ Եկեղեցիներում, դուք գիտեք, հիմա մարդիկ կան, ովքեր իրենց «Նախնականի» են կոչում: Այսպիսով, սա շարունակվում է, և իրենք իրենց կործանման դատավճիռն են գնում այդ տեսակ սխալ վարքին դիմելով: Այնպես որ պետք է հասկանալ, որ դուք չպետք է այդքան շատ պայմանականացված լինեք այդ բաներով: Դուք պետք է ձեզ դրանցից բարձր պահե՛ք՝ տեսնելու, թե որն է յուրաքանչյուր կրոնի համարությունը: Որ նրանք միևնույն սկզբունքին են պատկանում և մենք չպետք է ինչ-որ բանի կոչենք, որովհետև մենք դրա մեջ ենք ծնվել կամ մենք պայմանականացված ենք դրանով: Դա նման չէ Յոգի: Յոգը դրսում ոչ մի կրոն չունի: Նա չունի ազգություն: Նա բարձրացել է բոլոր այս բաներից: Այնպես որ փորձեք հասկանալ, որ դուք յոգ եք և դուք կարիք չունեք կոչելու այդ հոգեբանական պայմանականություններին, որ ստեղծվում են ձեր մտքում: Դա հասկանալուն պես, դուք շատ ավելի բարձր կբարձրանաք: Կազմակերպված կրոնի պատճառով նույնիսկ «ավելի» դժվար է դրանից դուրս գալը: Եվ դա է, որ մենք չենք հասկանում: Մենք ամեն ինչ ուզում ենք դրան բերել, որը արդեն կորած է և որը ազավաղվում է, որը փչանում է և սխալ

ներկայացվում: Այնպես, որ փորձե՛ք սեփական հասկացողությունն ունենալ անցյալի ամբողջ այս բաների նկատմամբ: Խորհուրդ տալով հարսնացուներին...^օ, Շրի Մատաջի ասում է. Դուք մուտք ե՛ք գործում ամուսնական կյանք և մինչ այս դուք կույսեր էիք, և հիմա դուք պետք է մտնե՛ք մեկ այլ կյանք՝ ամուսնական: Եվ դա ձեր բոլորիդ մեծ պատասխանատվություն է՝ տեսնել, որ ձեր ամուսնությունը հաջող է: Եվ դուք պետք է տեսնե՛նք, որ դուք այն ձևով ե՛նք վարվում, որ Մայրություն ե՛ք ստեղծում ձեր մեջ, և այնպիսի կարգապահություն, որ դուք ուզում ե՛ք, որ ձեր երեխաները կլանեն և ձեր ամուսինն ունենա: Դուք տեսել ե՛ք ձեր մորը, սեփական մայրը ինչ կամ տալը ժամ երբեմն նույն տեղում էր նստում: Նույնիսկ վեր չէր կենում այդ տեղից: Բայց ես մարդիկ եմ տեսել, ովքեր նույնիսկ երկու ժամ չեն կարող մի տեղում նստել, նույնիսկ երբ մեղիատացիա են աճում: Եվ նրանք վեր են կենում, խանգարում բոլորին մյուսներին և անկում ապրում. սա այն բանի նշանն է, որ մեզ պակասում է մեր կարգապահությունը, որ մեր ծնողները մեզ չեն կարգապահեցրել, որ մենք մեզ չենք կարգապահեցրել: Այսպիսով, այժմ, առաջին բանն այն է, որ դուք պետք է ձեր բնավորության նկատմամբ կատարյալ կարգապահություն ունենա՞ք և դա նշանն է այն բանի, որ դուք այն մարդիկ ե՛ք, ովքեր ներկայացնում են Մայր Հողը, որը հատուկ իմաստություն ունի և հատուկ ուժեր՝ այդ իմաստությունն արտահայտելու: Այսպիսով, դուք բոլորդ պետք է «չափազանց» ուշադիր լինե՛ք, որովհետև այն, ինչ դուք աճում ե՛ք, կարտացոլվի ամբողջ ընտանիքի վրա և ընդհանուր առմամբ, ամբողջ Սահաջա Յոգայի համակարգի վրա: Հիմա, երբ դուք ամուսնանա՞ք ձեր ամուսինների հետ, փորձե՛ք հասկանալ որ դուք Մայր Հողն ե՛ք և դուք պետք է տա՛ք: Եվ քանի որ դուք ուժեր ունե՛ք, դուք կարող ե՛ք տալ: Քանի որ դուք այդա՛ն շատ Շակտիներ ունե՛ք ձեր մեջ, դուք պետք է տա՛ք: Դա նշանակում է, որ դուք ինչ-որ առումով գերակա ե՛ք, քանի որ դուք կարող ե՛ք տալ: Այնպես որ ձեր էզոն անընդհատ չկանգնի և ասի. «Ինչո՞ւ ես պետք է աճեմ: Ինչո՞ւ ես պետք է»: Եվ հետո դուք սկսում ե՛ք վայելել կին լինելը: Այսպիսով փորձե՛ք լավ մայրեր լինել, լավ կանայք և պատասխանատու Սահաջա Յոգիներ: Նրանք, ովքեր ամուսնությունից հետո փորձում են իրեն ամուսինների շեղել Սահաջա Յոգայից իսկապես ամենաանիծվածներն են: Դուք պետք է քաղցր լեզու ունենա՞ք ուրիշների հանդեպ, դուք պետք է ուշադիր լինե՛ք, թե ինչ ե՛ք խոսում, դուք պետք է պատասխանատու լինե՛ք: Դուք առանձնահատուկ մարդիկ ե՛ք, որ ամուսնացած ե՛ք Սահաջա Յոգայում: Ես հուսով եմ դուք դա կմտապահե՛ք: Ն.Ս. Շրի Մատաջի Նիբանձա Դևի

1984-0923, 1st Day of Navaratri, The Discipline

View [online](#).

1st Day of Navaratri, The Discipline 23-9-1984 Այսօր մեծ օր է մեզանից բոլորի համար, (Դուք կարողանում եք այդտեղ ինձ լսել) քանի որ մենք այսօր Նավարատրին ենք տոնում և մենք բոլորս հանդիպում ենք Իմ շքեղությունից այսօրն ժամանակ հետո: Երբ ես Իտալիայում ասացի, որ Անգլիան տիեզերքի սիրտն է, նրանք չէին ընդունում դա: Նրանք խիստ ապշած էին այդ հայտարարության վրա: Նրանք չէին կարողանում հավատալ, որ Անգլիան կարող է տիեզերքի սիրտը լինել: Պատճառներից մեկն այն էր, որ նրանք զգում էին, որ անգլիացիներին մի անգամ գրռեղ էին հռոմիացիները, և այդ ժամանակ նաև հռոմիացիներն էին զգացել, որ անգլիացիները շատ ինքնահավան մարդիկ են: Նրանք նույնիսկ պարտությունը չէին ուզում ընդունել պարտված մարդուն վայել ճրբագեղությամբ: Նույնիսկ երե նրանք պարտվում էին, նրանք ինքնահավան էին մնում: Այնպես որ նրանք չէին կարողանում հավատալ, թե ինչպես կարող են անգլիացիները տիեզերքի սիրտը լինել: Երբ դա է սիրտը, ապա այդ ի՞նչ վիճակում է տիեզերքը: Եվ ապա նրանք երկար նկարագրեցին Ինձ անգլիացիների ինքնահավանությունը, և հետո ես զգացի, որ Ինձն այդպիսի մի բան խմացել եմ: Հիմա, երբ մենք տոնում ենք մեծագույններից մեծագույնը, այս Նավարատրին, պետք է ինչ-որ հատուկ բան լինի դրա մեջ, այն որ մենք պետք է կատարյալ մաքրենք այս սիրտը ամբողջությամբ և դարձնենք այն այնքան մաքուր, որ այն մաքրի այն ամբողջ աշխարհը, որ հոսում է ողջ մարմնով մեկ: Այնպես որ այս սրտի բջիջները, որոնք ստեղծել են այս Մեծ օրգանը, պետք է լինեն լավագույնները, որովհետև մարդու մարմնի մեջ սրտի բջիջները ամենալավ բջիջներն են, ամենաբարձր կարգի, ամենագեղյուն: Եվ այդ սիրտն է, որ արտահայտում է Անահատան, այն ծայրը, որն առանց բախման է: Մինչ մենք գտնում ենք, որ որոշ մեծ ունակությունների տեր մարդիկ կան, այն՝ կան, բայց մյուսների ավելի շատ են խոսում, ավելի շատ են ի ցույց գալիս և չունեն այդ տրամաշափի ունակությունները: Այժմ, այդ տրամաշափին հասնելը պետք է հնարավոր լինի, որովհետև դուք ծնվել եք Անգլիայի հատուկ հողի վրա: Այդ հնարավորությունը պետք է կառուցվի ձեր ներսում: Բայց ի՞նչն է պակասում այդ դեպքում: Ինչու՞ է, որ այդ ամբողջ հնարավորությամբ, այդ ամբողջ մեծ նախադրյալով, բոլոր արժանիքներով, որ պետք է որ այստեղ լինեն, ինչու՞ է, որ մենք պարզում ենք, որ տարիներով միասին Սահաջա Յոգերը չեն մոտենում շատ ուրիշներին: Ո՞րն է պատճառը: Երբ նայեք, սիրտը զարկերի համախառնություն ունի և այն որոշակի ծայրով է շարժվում, և դուք նույնիսկ կարող եք դա գրաֆիկաբեռն ստանալ և այն այնքան պարբերական է, այն այնքան կանոնակարգված է, այնքան կարգապահահագրված է, որ նույնիսկ անհեռան խեղճները կան անհեռան փոփոխությունը երևում է գրաֆիկի վրա: Շատ զգայուն բան է: Եվ դա է, որ պակասում է այստեղ՝ սրտի այդ կարգապահությունը: Դա անկայուն, ծիծաղելի սիրտն է, որ ուռչում է էգոյով: Եվ ինչ էլ որ ասեն, սա մեկ ուրիշ ցուցմունք է, որ մարդիկ ունեն, որ ինչ էլ դուք ասեք նրանց, այդ ժամանակ նրանք լուրջ լսում են ձեզ, իսկ երկրորդ ընդդեմ այն ոչ մի ազդեցություն չի ունի նրանց վրա: Այնպես որ, սա մյուս բանն է, որ մենք պետք է տեսնենք, որ երբ այն մեր ներսում է, եկե՛ք հասկանա՛նք, որ այն ինչ մեզ պակասում է, կարգապահությունն է: Եվ այդ կարգապահությունը պե՛տք է գա, հակառակ դեպքում մեր տրամաշափը չի կարող բարելավվել: Բայց այդ ամենի համար կարծում եմ, որ այն ինչ պետք է ունենանք, բնածին խելքն է, կրթություն չէ, բնածին խելք: Բնածին խելք հասկանալու, որ մեր տրամաշափը պետք է զարգանա: Հիմա, այստեղ բարեխում է Ոգին: Ոգին և ոչ թե Ուժը: Վկան, նա, ով դիտում է, այն է՝ Աստծո արտացոլանքը, ով և Դևիի աշխատանքի Հանդիսատեսն է: Իրականում պատահում է այն է, որ առանց այդ կարգավիճակին բարձրանալու, երբ մենք նույնպես ասում ենք. «Լավ, մենք էլ ենք դիտում, որովհետև մենք Ոգի ենք», ապա մենք չենք հասնում այդ տրամափին: Եվ բոլոր օրհանգներով, սրտի յոթ առաքների պես, մենք յոթ առաքներ ունենք Մենք չենք հասկանում, որ մենք բոլորս պետք է մեզ կարգապահեցնենք: Միայն օգտվելը կամ Սահաջա Յոգայում լինելը, պնդելը, որ դուք Սահաջա Յոգ եք, սրտի բջիջ լինելու նշան չէ: Եվ հիմա պետք է տրվի զգառուցում: Դա շատ կարևոր է այս պահին, երբ Սահաջա Յոգան բոլորիս համար է, հիշե՛ք սա, արագությունն արդեն զարգացված է և այն պատրաստվում է բոլորի: Նրանք, ովքեր ետևում կմնան, ետևում կմնան: Այնպես որ ինքնահավան մի դարձե՛ք: Նախ ձեր բնավորությունն է, ինչպես բոլորն ասում են. «Նրանք շատ ինքնահավան են»: Փորձե՛ք խոնարհ լինել և հետո հասկացե՛ք, որ դուք պետք է ինքնախոնարհ լինե՛ք և ոչ թե թողնվե՛ք ետևում, գետնի վրա: Այն արագ է շարժվում: Հիմա ամենահաջող բանն այն է, որ այսօր Նավարատրին է և այն, որ ես պետք է Լոնդոնում լինեմ, և որ այս Նավարատրի պուջան պետք է այստեղ անցկացվի: Ոչ մի ուրիշ երկիր այդքան արտոնված չէ, որովհետև սա ամենաբարձր Պուջան է, ամենամեծ արարողությունը, որին կարող եք ներկա լինել: Եվ այսպես, ինչու՞ ենք մենք Նավարատրի անում: Սրտում Նավարատրի անել նշանակում է ընդունել Դավիթի ուժերը, գիտակցել այն ուժը, որ բոլոր այս չափաներն ունեն իրենց մեջ, և երբ նրանք լուսավորված են, թե ինչպես դուք կարող եք արտահայտել մեր մեջ գտնվող բոլոր այդ ինը չափաների ուժերը. յոթ չափաները գումարած սիրտը և լուսինը դառնում է ինը: Բայց ես կասեի՝ յոթը և նրանց վերևում, մենք պետք է ասենք ևս երկու կենտրոն, որոնք Բլեյքը զարմանալիորեն հստակ նկարագրել է որպես ինը կենտրոն: Հենց այս պահին ես չեմ կարող խոսել ավելի բարձր գտնվող երկու չափաներից, բայց եկե՛ք խոսենք գոնե յոթ չափաներից: Այդ չափաների ուժերից, կարողացե՛ք լինել մենք դրանք զարգացնել մեր ներսում: Ինչպե՞ս դուք կարող եք անել դա: Դուք ժամանակ չունե՛ք: Դուք բոլորդ զբաղված մարդիկ եք և ինքնահավան: Այսպիսով, այս ուժերը զարգացնելու համար մենք պետք է կենտրոնանանք այս չափաների վրա: Ո՞ր է ևս գնացել եմ, զարմացել եմ, թե ինչ հարցեր են Ինձ տալիս, թե ինչպիսին էին իրենք: Ոչ ոք չէր խոսում իր ընտանիքից, տանից, աշխատանքից կամ որևէ այլ անկերթ բանից, գործազրկությունից և նման բաներից: Նրանք Ինձ միայն հարցնում էին. -Մա՛յր, ինչպե՞ս մենք զարգացնենք այս չափանյի կամ այդ չափանյի կամ այն չափանյի ուժը: Եվ ես հարցրեցի նրանց.-Ինչպե՞ս է որ որոշակի չափանյի մասին եք հարցնում: Նրանք ասացին,- Որովհետև մենք գտնում ենք, որ դա պակասում է մեր մեջ, հասկապես իմ մեջ այդ մեկը կարգին չէ: Սա մեկ այլ բացասական է Իմ հսկողը կարգավորելու համար: Հիմա, Գիտակցած Հոգու համար կարիք չկա, որ ես ձեզ կարգապահեցնեմ կամ ասեմ ձեզ բոլոր այս բաները, որովհետև ես ասում եմ այսօր այդ ձևով ձեզ հետ խոսելը: Բայց ես հայտնաբերել եմ, որ երբ ես ձեզ հիմա չեմ նախազգուշացնում, վաղը դուք եք Ինձ մեղադրում, որ ես ձեզ չեմ նախազգուշացրել: Դա որպես լուրջ նախազգուշացում ընդունե՛ք: Հիմա, Գիտակցումից հետո ընդհանրապես կարիք չկա, որ ես ձեզ կարգապահեցնեմ, որովհետև դուք լույսն ունենե՛ք, դուք խմացել

եւ, թե ինչ է Գիտակցումը, դուք իմացել եւ, թե ինչ է հեռանկիւն լինել Գիտակցած և դուք իմացել եւ հաւ, թե որքան շատ բան եւ ստացել դրանից, որքան շատ է անել ձեր անձնավորւթյունը: Բայց ևս մեկ բան կա, որ պետք է արվի: Այն է՝ ինքներդ տեսնելը, թե արդյոք իսկապես դուք կարգապահեցրել եւ ինքներդ ձեզ, թե ոչ: Կարիք չկա, որ որևէ լիդեր ձեզ ասի, կարիք չկա, որ որևէ աշխարհի ընկեր ձեզ ասի, կարիք չկա, որ ինչ-որ մեկը ձեզ ասի: Այդ դուք եւ, որ Գիտակցած Հոգի եւ, դուք եւ ինքներդ ձեր տերը, դուք եւ ինքներդ ձեր գուրուն: Պատկերացրե՛ք, դուք բոլորդ գուրուներ եւ, մեծ գուրուները և ստագուրուներ, հարգված սրբեր, որտեղ բոլոր երեւտակները պետք է ձեզ վրա ծաղիկներ շաղկեն: Մտածեք դրա մասին: Իսկ այստեղ դուք ինքնավարեալով ձեռնադրուներ եւ կարդում, խոսում ինքնահաղթան ձեռք: Ետտ փորեցնող է հուշիկի ստուգծությունների համար: Նրանք չգիտեն, թե ինչ անեն, ձեզ վրա ծաղիկեղանի դնեն, թե՞ ձեր բերանը փակեն: Այստեղ դուք, եւ ովքեր եղել են.. [Երբ Մատաշին երեխայի մասին է խոսում]. - Ետտ լավ, հրաւր դուրս տարեք: Ո՞վ է լացում: Քերթի երեխա՞ն: Այստեղ դուք այնքա՛ն մեծ դիրքում եւ, որ Գիտակցում եւ ստացել: Միայն այդ մի բանը դուք պետք է ընդունեք՝ այս մեծ Յոգայի գեղեցկությունը, այն որ դուք պարզապես լուսավորում եւ ձեր սեփական ուժերը, որոնք այս յոթ չափաներում են: Հիմա եկեք տեսնենք առաջին չափան, որը պատկանում է Գաուրիի ուժին՝ Երբ Գանգեի Մոր ուժին: Գաուրիի ուժը: Հսկայական են հրանք, այնպե՞ս չէ: Նրա ուժի շնորհիվ դուք ստացել եւ ձեր Գիտակցումը: Հիմա, ի՞նչ եւ մենք արել այդ Ուժը մեր մեջ սրբաբեր պահպանելու համար: Այսօր, երբ Նավարատրիի առաջին օրն է, եկեք տեսնենք, թե ի՞նչ ենք մենք արել: Կարողացե՞լ ենք մենք արդյոք մեր մեջ զարգացնել մեր աննկարելիութիւնը: Երբ մարդիկ խոսում են, հրանք այնքան սուր են: Ինչպե՞ս դուք կարող եւ սուր լինել, երբ դուք անմեղ եւ: Նրանք այնքան ինքնահաղթան են: Ինչպե՞ս դուք կարող եւ այդպիսին լինել, երբ դուք անմեղ եւ: Մարդիկ խաղեր են խաղում: Ինչպե՞ս դուք կարող եւ անել դա, երբ դուք անմեղ եւ: Վնասել իրար: Ինչպե՞ս դա կարող է լինել, երբ դուք անմեղ եւ: Այսպիսով, հախառաջ դուք պետք է տեսնեք ձեզ որ երբ աննկարելիութան ուժը պետք է ապրի, մնացած բոլոր անհերքությունները պետք է հեռանան: Երբ դուք ուզում եւ աննկարելիութան ունենալ, ամենը, ինչ աննկարելիութանը հակառակ է, պետք է ընկնի: Ես կարող եմ հասկանալ այն մարդկանց, ովքեր անտեղյակ են, ովքեր տգիտության մեջ են: Այդ ժամանակ տգիտության մեջ, ինքնակ, ինչպե՞ս պետք է հրանք աննկարելիութան խոսեն: Բայց դուք անտեղյակ մարդիկ չեք: Դուք տեղեկացված եւ, դուք ձեր Լուսավորումն ունեք: Եվ աննկարելիութան ուժն այնքա՛ն մեծ է: Այն ձեզ բացարձակապես անվախ է դարձնում, ոչ թե ինքնահաղթան, այլ անվախ: Եվ աննկարելիութան աննկարելիութան բանն այն, որ դուք հարգված եւ: Հարգանքի գացումը, երբ այն չի զարգանում ձեր մեջ, երբ դուք չեք կարողանում հարգանքի գացում զարգացնել այլ Սահաջա Յոգերի հանդեպ, այլ մարդկանց հանդեպ, Աշխարհների հանդեպ, կարգապահության հանդեպ և ձեր սեփական Ինքնահարգանքի հանդեպ, ապա իմաստ չունի Սահաջա Յոգայի մասին խոսելն անգամ, որովհետեւ դա դրա անհասկնալիքն է: Նախ, դուք չեք հարգում, լավ, դուք ինքնահաղթան եւ, լավ, դուք մեծ հիմարի դրախտում, ինչպես ասում են, արագաշարժ ձի եւ հեծնել, այդ ամենը, որ կա, հորմալ է, ներվում է: Բայց լույսը տեսնելու պես դուք պետք է փորձեք ազատվել բոլոր այդ օձերից, որոնցից բռնվել էիք: Պարզ բան է: Միայն ձեր երեխայական բնույթով դուք կարող եւ ստանալ Գաուրիի օրհնամակները, այլ կերպ չեք կարող: Դուք պետք է իսկապես երեխայի նման լինեք, հակառակ դեպքում ընդհանրապես անհնարաւ է, իմաստ չունի ձեզ ինչ-որ բան ասել, որովհետեւ դուք մտածում եւ, թե չափից դուրս խելոք եւ: Այդպիսի մարդու հետ, ով կարծում է, թե չափազանց խելացի է, ի՞նչ իմաստ կա այդպիսի մարդու հետ խոսել, քանի որ նա արդեն ամեն ինչ գիտի: Այսպիսով, երբ զարգացնում եւ առաջին ուժը, դուք պետք է սովորեք նստել Մայր Հողի վրա, հախառաջ: Դուք պետք է հարգեք Մայր Հողը, որովհետեւ առաջին չափան Մայր Հողից է պատրաստված: Փորձեք ձեզ ավելի լավ հաստատել Մայր Հողի վրա: Եվ հարգանքը, նայեք ծառերին, երբ հրանք ծաղիկում են, հրանք այնքան էլ հարգված չեն, բայց երբ հրանք բռնկված են պտուղներով, հրանք խոնարհվում են Մայր Հողի առջև: Նույն կերպ, երբ դուք ստանում եւ Սահաջա Յոգայի պտուղները, դուք բոլորդ պետք է խոնարհվեք: Եվ աննկարելիութիւնը հաստիկ ունակութիւն ունի անձին չափազանց խաղաղ դարձնելու, չափազանց խաղաղ: Ողջ գայրութիւն, ցատում, բռնութիւնը.. երբ անձը աննկարելիութան չունի, այն չի կարող ձեր մեջ գալ, որովհետեւ այն անձը, ով անմեղ չէ, կա՛մ նեղեք է, կա՛մ ագրեսիվ: Նա չի կարող իր սրտում խաղաղութիւն ունենալ: Բայց անմեղ անձը չի անհանգստանում, նա աննկարելիութան ապրում է, նա ամեն ինչ վայելում է՝ կատարյալ խաղաղութիւն և ներառեալութիւն մեջ: Բայց այդ բռնութիւնը գալիս է, երբ անձը ավելի խելոք է դառնում: Նա մտածում է. «Ես այսքան խելոք եմ, մյուսը այնքան հիմար է, ես իրավունք ունեմ այդ անձի վրա բռնկելու»: Իսկ նա, ով անմեղ չէ, երբեք իմաստուն չէ: Նա կարող է նայելիս սրամիտ թվա, բայց նա իմաստուն չէ: Իմաստութիւնը միայն աննկարելիութան հետ է գալիս: Եվ որքա՞ն իմաստութիւն եւ դուք հավաքել: Դրան է, որ պետք է նայել: Երբ ձեր աննկարելիութան ուժը մեծանում է, իմաստութիւնն ակնհայտ է: Մարդիկ ասում են. «Այդ մարդը շատ իմաստուն է»: Օրինակ, երբ ինչ-որ մեկը լացում է իր կնոջ համար, իմաստուն մարդը կասի. «Օ՛, բաբա, միայն այստեղ նայեք, դեռ իր կնոջով է զբաղված»: Մեկ ուրիշը իր տան կամ ինչ-որ բանի համար է լալիս: Նա կասի. «Ա՛խ, այս մեկին նայեք, դեռ իր տնով է զբաղված»: Դրան վերջ չկա: Ես մարդիկ գիտեի, ովքեր այնքան էին փվվել, որ մտածում էին, որ 1-ժամանակ մեծ դաստիարակութիւն պետք է տան Սահաջա Յոգայի մասին: Նրանք մինչև ու մինչև մեկ ժամանակ դաստիարակութիւն չեն ունենում, չեն մտածում որ իրենց էգոն իրեն ամբողջութեամբ դրսևորել է: Բայց իմաստուն անձը, նա կարիք չունի ինչ-որ բան պատմելու, խոսելու կամ անելու: Նա շատ ավելի հեշտ է իր լուրքում, իր իմաստութեամբ ազդում մյուսների վրա: Դա է, որ մենք պետք է տեսնենք, Կարողացե՞լ ենք մենք արդյոք կարգապահեցնել մեզ: Քանի որ մեր աճը այդ ամենի ամենասկզբում է: Մենք բավականին շատ պետք է անենք: Իսկ մարդիկ, եստիկական խառնվածքների մթնոլորտում, չեն հասկանում, որդուք պետք է անեք, դուք դեռ չեք անել: Դուք շատ պետք է անեք: Եվ երբ դուք անում եւ, հայտնաբերում եւ, որ Զեր իմաստութիւնը լի է կարեկցանքի անուշահոտութեամբ: Այնքա՛ն գեղեցիկ կարեկցանք կարող է հոտազվել ձեր էութեան միջով որ ով էլ որ ձեր հետ հաղորդակցման մեջ մտնի, կզգա ձեր բարեկամաստութիւնը: Բայց ընդիմ, դուք պետք է որպես հարկն է հարգեք ձեր Ինքնագիտակցումը և Զեք: Դա է առաջին բանը, որ դուք պետք է անեք՝ մեղիտացիա անեք: Ինչ-որ մեկը Ի՞նձ համակ էր ուղարկել և ես տեսա, որ սարսափելի վիբրացիաներ էին: Ես ասացի. «Ի՞նչ է պատահել այս ջենթլմենի հետ: Նրա վիբրացիաներն այնքան սարսափելի են, ի՞նչ է նա անում»: Հետո ես պարզեցի, որ նա ասում է, որ ոչ մի մեղիտացիայի կարիք չունի: Նա արդեն հասել է տասնչորսերորդ երկինք, այնպես որ իրեն ոչ մի մեղիտացիա հարկավոր չէ, պետք չէ որևէ մեղիտացիա անի: Հետո է բացատրելը, բայց ու՛մ եւ դուք բացատրում: Դուք ձեզ պետք է բացատրեք, միայն ձեզ, ուրիշ ոք չի ուզում ձեր բացատրութիւնը: Դա նման է ինքնախնդր բաց թողնելուն: Երբ դուք բաց եւ թողնում ինքնախնդր, ու՛մ եւ պատրաստվում բացատրել, որ ինքնախնդր թուել է: Այդպիսով այդ ժամանակ դուք միայն ձեզ պետք է բացատրեք: Դուք կասեք օդին կամ կամրջակին կամ ցանկացած ինչ-որ բանին, թե

«Ա՛խ, բաբա, դա այդպես ստացվեց: Այնտեղ սա կար, ես ժամանակ չուների, այնտեղ խցանում էր, այսպես, այնպես»: Բայց ինքնաթիռն արդեն թռել է: Ու՞մ եմ դուք բացատրում: Այսպիսով ամեն մեկը պետք է ամեն օր մեղիտացիա անի: Դա շատ կարևոր բան է, որը որ մարդիկ անում են բոլոր այն երկրներում, որտեղ ես չկամ: Քանի որ ես Անգլիայում եմ, մարդիկ ինձ ընդունում են այնպես, առես այդպես էլ պետք է լիներ: «Մայրը ամեն ինչ անում է»: Այնպես որ ես արքանում եմ ժամը 4-ին, լոգանք ընդունում, մեղիտացիա անում ձեր բոլորի համար: Ավելի լավ է ես սկսեմ դա նորից անել, այլապես դուք ժամանակ չունեք մեղիտացիա անելու: Այնպես որ գոնե թույլ տվեք Ինձ մեղիտացիա անելու ձեզ համար: Այսպիսով ամեն մեկը պետք է այսօր խոստանա Ինձ, որ ինքը ամեն օր մեղիտացիա է անելու: Վե՛ր կացեք առավոտյան: «Մենք չենք կարող առավոտյան վեր կենալ»: Ամբողջ աշխարհը կարող է վեր կենալ, ինչու՞ ոչ անգլիացիները: Բայց երբ Վատերլոյի ճակատամարտն էր, նրանք առաջինն էին, որ ժամանեցին այդտեղ: Նրանք հաղթեցին մարտը, որովհետև նրանք այդքան հետապահ էին: Ի՞նչ է այսօր պատահել նրանց հետապահությանը: Մենք չենք խմում, մենք **похмелье hangovers** չենք ունենում, մենք ուշ չենք գնում, այդպիսով ինչու՞ մենք չպետք է այսօր որոշենք, որ. «Ամեն առավոտ ես վեր կկենամ և կանեմ իմ մեղիտացիան»: Եվ մեղիտացիա անելիս ես պետք է կենտրոնանամ ինձ վրա և ոչ թե ուրիշների: Եվ պետք է ինքս տեսնեմ, թե ինչն է բուժված, որտե՞ղ եմ իմ խնդիրները, իմ ո՞ր չափան է բուժված, ի՞նչ պետք է ես անեմ»: Այսպիսով Նավարատրիի այս օրը, այսօր՝ որպես առաջին օր, Գաուրիի ուժը պետք է մեր մեջ լուսավորվի, և նրանք պետք է արտահայտվեն, իսկ նրանք հսկայական են, ես չեմ կարող նրանց մեկ գրույցի ժամանակ նկարագրել: Մտածեք Նախակրթական Կունդալինիի մասին: Նա Մայր Հողի մեջ է գործում, Նա տիեզերքի մեջ է գործում, Նա կենդանիների մեջ է գործում, նա նյութի մեջ է գործում, Նա մարդկային էակների մեջ է գործում և այժմ Նա ձեր մեջ է գործում: Նա է, ով որոշում է այն դեմքն ու կազմվածքը, որը դուք ունենալու եք: Նա է, ով որոշում է, թե ինչ երեխա դուք պետք է ունենաք: Նա է, ով ձեզ տալիս այն որոշակի տեսակի երեխային, որը որ ձեզ պետք է: Նա է այն Մեկը, ով այսօր գեղեցիկ երեխաներ ունի: Նա է, որ ձեզ տվել է այս փայլող դեմքն ու փայլող աչքերը: Այս ամենը Նա արել է ձեզ համար, իսկ ինչ այն ուժի մասին, որ դուք ունեք ձեր ներսում, որքանո՞վ եք դուք այն դրսևորել: Նախակրթականը **The Primordial** բխողաբան աշխատում է, ոչ մի կասկած: Բայց ի՞նչ կասեք ձեր մասին, անհատների, ուսմանական Կունդալինիները արքանացած են: Որքանո՞վ եք դուք Նրան ավելի բացել: Եվ ի՞նչ է Կունդալինին: Շատ պարզ բան է, ինչպես գիտեք: Ծննդյան ցանկությունն է: Այսպիսով համարիտ ցանկությունը ինքներդ ձեզ կատարելագործելու, ձեզ անցցնելու, եթե դա իսկապես համարիտ ցանկություն է, ոչ մի ուրիշ բան կարևոր չէ: Բոլոր մնացած ցանկությունները երկրորդական կամ երրորդական են: Ամենակարևոր ցանկությունը անելն է: Եվ ու՞մ լավի համար: Ձեր լավի համար և միայն ձեր լավի դեպքում է ամբողջ աշխարհի լավը լինում: Այսօր Սահաջա Յոգերը այս տիեզերքի ամեն երկրպագուն, մարդկային ռասայի ամբ: Արդյո՞ք հեռու ու՞մ եք դուք այդ մտքին, որ դուք այդքան կարևոր դեր եք խաղում, մի դեր այսօր առանցքային պահին, երբ աշխարհը խորտակման եզրին է: Եվ դուք ունեք Ուլիսյան Բլեյքի նման մեծ մարգարեներ, դուք այդպիսի մեծ մարդիկ եք ունեցել, ովքեր խոսել են այս ժամանակների մասին: Նրանք այն կառուցել են, ավանդաբար մենք այս ամենը կառուցել ենք: Այժմ Անգլիայում, դարերի այն աշխատանքը, որն այս Անգլիան այս վիճակի է բերել, դուք գիտակցու՞մ եք հիմա, որ անգլիացի Սահաջա Յոգերի դիրքը շատ մեծ է: Սակայն իմաստությունը պակասը և ինքնահավանությունը՝ առանց ինքներդ Ձեզ հասկանալու, ինչպե՞ս դուք կարող եք այդքան բարձր խոսել: Ինչպե՞ս դուք կարող եք մտածել ամեն ինչ կազմակերպելու մասին, երբ դուք ինքներդ այսօր թույլ եք, այսօր ինքնահավան: Այսպիսով այսօր ես չեմ պատրաստվում վերցնել այն մարդկանց հաշիվը, ովքեր ամեն օր մեղիտացիա անում են կամ չեն անում: Բայց ես ձեզ այսօր կարող եմ ասել, հաջորդ տարի նրանք, ովքեր ամեն օր չեն մեղիտացիա անում, դուք այլևս այստեղ չեք լինի: Հավատացե՛ք Ինձ, դա փաստ է: Ամեն օր դուք պետք է մեղիտացիա անեք: Կարգապահեցրե՛ք ձեզ: Հիմա դուք նոր հեռանկար եք մտել: Դուք պետք է նոր ընկալման գաղ: Այժմ, երբ դուք տեսնում եք այդ պատկերը, երբ դուք գիտեք պատկերը, դուք չեք կարող պարզապես կանգնել այդտեղ: Մտե՛ք դրա մեջ: Բոլորն առում են, Դամիլին էլ էր առում, բոլորն առում են, թե «Մա՛յր, դու այդքան ժամանակ ես կորցրել այդ անգլիացիների վրա: Ինչի՞՞ համար է այդքան ժամանակը նրանց համար»: միգուցե դուք հեռավոր է մտածում եք, որ որովհետև դուք այդքան Մեծ եք, այդ պատճառով Ես պետք է ծառայեմ ձեզ: Մտածե՛ք այնպես, ինչպես կցանկանաք: Բայց ամենակարևոր բանն այն է, որ դուք Սրտի հողի վրա եք, և Ես ձեզ պետք է մաքրեմ ավելի շատ, շատ ավելի շատ, քան մյուսներին: Բայց բոլորովին հակառակ է: Մյուսներն այնքան արագ են գնում: Ես զարմացած եմ: Նրանց վերբացիաները, նրանց զգայունությունը, նրանց ըմբռնումը: Եվ նրանք պարզապես վարպետացել են դրանում, նրանցից յուրաքանչյուրը: Այստեղ դա շատ համակենտրոնացված բան է դառնում և ոչ ոք չի ուզում հասկանալ Սահաջա Յոգան, բայց բոլորն ուզում են դասախոսությունները կարդալ: Մեծերի հանդեպ հարգանք չկա: Չկա հարգանք, թե ո՞վ է մեծ, ո՞վ է փոքր, և ինչ-որ մեկը, որ մտածում է, որ քանի որ նրանք Գիտակցում ստացել են մյուսներից առաջ, իրենք ավելի բարձր են, Այնպես որ փորձե՛ք հասկանալ, որ այդ դուք եք որ պետք է անեք, այդ դուք եք, որ պետք է դրսևորեք այս ուժերը: Ուժերի դրսևորում, Ես չգիտեմ, թե որքանով դուք հասկացաք: Երբ այն անձը, ով Գաուրիի ուժն ունի, հենց նա մտնում է մի դաշիվն կամ ցանկացած տեղ, բոլորի Կունդալինին բարձրանում է՝ պարզապես ողջունելու: Երբ դուք Գաուրիի ուժն ունեք, դուք առանձնանում եք (տարբերվում եք), որովհետև դուք ունեք այդ աննեղ, առանց կրքի, առանց ագահության փայլող աչքեր և ուր էլ շրջե՛ք ձեր աչքերը, թեկու՞ք մեկ հայացքը անմիջապես կբարձրացնի Կունդալինին: Այն մարդիկ, ովքեր հաղցեղ ունեն, ունեն այս կամ այն հիվանդությունը, բոլորը կարող են կարճ ժամանակում բուժվել, եթե դուք զարգացնե՛ք Գաուրիի միայն մեկ ուժը: Բոլոր ձեր խնդիրները կարող են լուծվել: Բացասականը կհեռանա և դուք լուսուսի նման կդառնա՞ք՝ գեղեցիկ, անուշաբույր, բոլոր տեսակի բացասականները հաղթող: Ահա. «Այն մարդը պարզապես դիպավ ինձ և այժմ ես եսաւեր եմ դարձել»: Եթե կո մեկը, ով եսաւեր է, նա պարզապես խոսում է մյուսի հետ, և այդ անձը եսաւեր է դառնում: Նկատի ունեմ, այդ ձևով չէ պետք զգայուն լինել: Դուք պետք է զգայուն լինե՛ք Աստծո հանդեպ, այլ ոչ թե վատ բաների: Բայց մենք ավելի հակված ենք, ավելի խոցելի ենք վատ բաների հանդեպ, քան լավի: Այսպիսով, ուժը, լավը կուտակելու ուժը, լավը հառագելու ուժը, այս բոլոր ուժերը լիովին ձեր հասանելիության սահմաններում են: Բայց այս ամենը չպետք է գովեստ դառնա, այլ պետք է մարտաբարվերի նման լինի, մի տեսակ գեղեցիկ հետաքրքրասիրության և պետք է դա առաջնություն լինի ձեզ համար: Բայց մենք ներքև ենք գնում, պետք է ձեզ ասեմ, Անգլիայում մենք ներքև ենք գնում: Որովհետև մենք ինչ-որ ծիծաղելի պիտակներ ունենք, ծիծաղելի մարդիկ, ովքեր անընդհատ պիտակներով են: Այդպիսի մարդիկ պետք է նախագրուցվեն, և հետագայում հեռավոր է հայտարարվեն, քանի որ այդ մարդիկ որոշել են, պետք է հայտարարվեն որպես սև ցուցակավորներ: Այսօր շատ տխուր օր է Ինձ համար, և այդ պատճառով է, որ ողջ տարածքը լի է.. նկատի ունեմ, միտք

չունենալ այստեղ պուշտ անելու, որովհետև ես խոսեցի շատ տխուր են: Որովհետև երբ ես տեսնում եմ վիբրացիաները, երբ տեսնում եմ այս իրավիճակը, Անգլիայում մարդիկ պարզապես պիկնիկային տրամադրության մեջ են, ես այնքան զբաղված եմ զգում, դուք չգիտեք: Ես միշտ չափազանց դյուրվիճակում եմ և ես արդեն խաղացել եմ ձեր ջանքերը գնահատելու մի մեծ ներկայացում եմ: Բայց եթե դուք տեսնեք դրա էությունը, միայն տեսե՛ք էությունը, դուք ձեր ներսում դիտեք: Յուրաքանչյուր անհատ պետք է տեսնի էությունը, որ մեր ներսում է: Մենք անհանգստանում ենք ընկերոջ մասին, նշանակալի կամ կնոջ կամ ամուսնու, սրա կամ նրա մասին: Դա՛ չէ տրամաշարժը: Շատ ցածր է տրամաշարժը և դանդաղորեն ավելի է իջնում: Դա լավ բան չէ, լավ չէ: Եթե Իմ սերն ու կարեկցանքը ձեզ փչացնում են, ապա ավելի լավ է ես ձեզ դուրս քաշեմ դրանից: Որովհետև, դուք ընդունակ եք ձեր արժանիքներին՝ ծնված լինելով այս երկրում: Դուք շատ մեծ բարձրագույնների եք ընդունակ: Ես գիտեմ դա: Շատ մեծ բարձրագույնների, որոնք դուք կարող եք հասնել, բայց ոչ թե այդ մասին խոսելով կամ մտածելով, այլ այդ մեծ ուժը դառնալով, դառնալով այդ ուժը: Եվ տեսե՛ք այն կոլեկտիվ օրհնությունը, որ մարդիկ ստանում են, և ես զարմացած էի, երբ նրանք սաացին Ինձ, որ իրենք ստացել են այդ օրհնությունը, իրենք ստացել են օրհնությունը: Նկատի ունենալ անսահման օրհնություններ են նրանք ստացել: Եվ ինչու՞ մենք չենք կարող դա այստեղ ունենալ: Ո՞րն է մեր խնդիրը: Եթե մենք կոլեկտիվ չենք, եթե մեր միջև ինչ-որ խնդիր կա, դա նշանակում է մեջտեղում դեռ ինչ-որ տեսակի էգո կա, որը մեզ հետո է պահում: Այսպիսով եկե՛ք այսօր մեր սրտում խոստանանք, որ սա պետք է մեր սրտի մեջ անցնի, մի շատ խորը զգացմունք մեզ համար, որ Աստծո շնորհով մենք ծնվել ենք մի այնպիսի պահին, որ այս բանը պատահել է, որ մենք այն մարդիկ ենք, ովքեր շահառուներն են Աստծո օրհնության, որ մենք ստացել ենք մեր Ինքնագիտակցումը, որ մենք այդքան բարձր եք բարձրացել: Բայց եկե՛ք հիմա տարածենք մեր թևերը: Սակայն մենք կարում ենք դրանք: Մի՛ դարձե՛ք փոքրուկ մարդիկ՝ անհանգստացող այս ու այն փոքր, փոքր բաների մասին: Ոչինչ կարևոր չէ: Եթե դուք տեսե՛ք, ձեր նախորդ կյանքներում դուք ունեիք ամեն տեսակ ուսույթներ, ամեն տեսակ հաճախորդություններ, դուք արել եմք ամեն տեսակ անհեթեթություններ, որոնց վրա մարդիկ ժամանակ են վատնում: Դա ավարտվել է այժմ, վերջ: Հիմա դուք ինչ-որ նոր բան եք անում: Որքա՞ն մարդկանց հետ եք ամուսնացել նախորդ կյանքներում: Եվ որքա՞ն տներ եք դուք ունեցել ձեր նախորդ կյանքներում: Եվ որքա՞ն հաճույքներ եք դուք ունեցել, վերջ այժմ: Վերջացրե՛ք դա: Սա հատուկ ժամանակ է, Ռիթմաբարայի ամենալավ ժամանակը, որտեղ դուք պետք է աճեք: Դա է իմաստը, սա է սեզոնը: Այս սեզոնին եթե չանե՛ք, դուք չե՛ք աճի: Պետք է ամբողջությամբ օգտվե՛ք դրանից: Ամբողջ ինտենսիվությամբ պետք է Սահաջա Յոգա անե՛ք: դա չի նշանակում, որ դուք պետք է թողնե՛ք ձեր աշխատանքները կամ ինչ-որ բան: Եթե դուք ինտենսիվ եք Սահաջա Յոգայում, դուք ինտենսիվ կլինե՛ք ամեն ինչում, բայց չկա ոչ մի ինտենսիվություն: Մյուսինքն, ես պարզապես որոշեցի.. Ես չգիտեմ Ուսերը ձեզ ասե՛լ է, Մյուսինքն.. Դու իրենց չե՞ս ասել Մյուսինքնի մասին: Շատ լավ, Մյուսինքն, ես որոշեցի վերջին պահին, որովհետև կար սարսափելի մեկը, ով Մյուսինքնից էր եկել և ասաց Ինձ, որ Մյուսինքնի մարդիկ այսպիսի հարցեր կտան: Ինձ նրանք ընդհանրապես դուր չեկան: Նա շատ գոռոզ էր: Ես ասացի, որ ես չեմ գնալու Մյուսինքն: Բայց Վիեննայում ես պարզապես զգացի Մյուսինքնի վիբրացիաները: Եվ ես զարմացած էի: Ես ասացի «Հալ, ես գնում եմ Մյուսինքն»: Մենք պետք է վերե-ներքև շատ պահե՛ք Իմ վիբրացիաներ, այն բանի համար: Ամեն ինչ սովորականին պես աշխատեք: Եվ այդ կարճ ժամանակում՝ երեք օրում, այնտեղ չորս հարյուր մարդիկ եղան: Եվ այնքան ինտենսիվ էր, ասում եմ ձեզ, այնքան ինտենսիվ, նույնիսկ երեխաներն այնքան ուշադիր էին, նրանք իմ ամեն ասած բառ լսում էին և դրանք հազում որպես մարգարիտներ, բանկարժեք, ինչպես ադամանդները, ամեն բանը իրենք նշում էին իրենց համար: Եվ երբ նրանք ունեցան իրենց Գիտակցումը, նրանք պարզապես ապշած մարդիկ էին: Պատկերացրե՛ք գերմանացիները առաջ անցնեն ձեզ՝ անգլիացիներին Ի՞նչ կպատահի ձեզ հետ: Նրանք վճռական մարդիկ են: Եթե նրանք որոշեն լավ բան անել, նրանք շատ լավ բաներ կանեն: Նրանք այսպիսին չեն: Եվ ապա, երբ ես լեցի նրանց, մեկ ժամ նրանք դադարեցին էին, պարզապես ապշած, բնական Սահաջա Յոգան: Բայց այստեղ իմ գնալուն պես, մարդիկ սկսում են ինչ-որ անհեթեթ բաներ փնտրել: Ես լսում եմ դա: Ես գիտեմ վիբրացիաները և ամենը: Մենք ինտենսիվ չենք, մենք պետք է մեծացնենք մեր ինտենսիվությունը, դա է, որ որ կոչվում է Երազդի: Կարևոր է, շատ կարևոր: Եվ ես համոզված եմ՝ այս տարի դուք նպատակ կդարձնե՛ք ինտենսիվ դարձնել Սահաջա Յոգայի ըմբռնումը: Այդ ինտենսիվությունը պակասում է: Միգուցե ինչ-որ բան ձեր մեջ սխալ է գնացել անցյալում և դուք պայմանականացված եք դրա նկատմամբ կամ դուք մտածում եք այդ մասին. «Ինչպե՞ս ես կարող եմ անել դա, դա չափից դուրս շատ է»: Դուք կարող եք դա անել, դուք մոռացե՛ք անցյալը, մոռացե՛ք անցյալը: Անցյալը ոչ մի նշանակություն չունի Սահաջա Յոգայում, ինչ էլ որ լինի: Դուք լիովին նորացվում եք, բայց միայն թե օգտագործե՛ք ձեր մեթոդիզմը: Ես ձեզ հետ այնպես ֆրանսիացի եմ աշխատել, որ ոչ մի սխալ բան չկա ձեր մեթոդիզմում, միակ բան այն է, որ դուք հավատ չունե՛ք ձեր հանդեպ: Իսկ նրանք, ովքեր հավատ չունեն իրենց հանդեպ, միշտ ինքնահավան մարդիկ են: Այնպես որ, նախառաջ, կայանե՛ք ձեզ ձեր Ոգու մեջ, ձեր սրտի մեջ և փորձե՛ք զարգացնել ձեր ուժերը, ներքին ուժերը, խոսելուը չէ և ցուցադրվելուը, այլ ներքին ուժերը: Դեռևս այնքան շատերն են դիվանդակված, դուք գիտե՛ք դա: Դա անորակ բան է, որ նույնիսկ այժմ, Աստծո տաճարում, կան մարդիկ, ովքեր դիվանդակված են սարսափելի, չոր բաներով: Ինչպե՞ս դա կարող է լինել: Դուք այդ ամենը կրում եք, նույնիսկ հիմա, ինչպե՞ս դա կարող է լինել: Այնպես որ պետք է շատ ինտենսիվ կերպով այդտեղ լինել, և այսօր նրանք, ովքեր պատրաստվում են այդպիսին լինել, դա մի այնպիսի մեծ բան դառնա, որ դուք կզարմանա՞ք ձեզ վրա. -Ինչպե՞ս է, որ ես այսքան մեծ եմ դարձել: Բայց առաջին ու ամենակարևոր բանը կարգապահությունն է: Կարգապահեցրե՛ք ձեզ: Երբ հարցը վերաբերում է ուսույթին, որոշ մարդիկ չափից շատ են խոսում կամ էլ նրանք ընդհանրապես չեն խոսում կամ ընդհանրապես չեն ուսում: Այս ամենը անկարգապահություն է: Բայց դեպի այս հոգևոր կյանք վեր գնալով, ամենալավը ձեր Ոգուց կարգապահություն վերցնելն է, և դուք ինքնաբերաբար կարգապահեցվում եք: Թու՛յլ տվե՛ք, որ Ոգին դեկավարի ձեզ: Դա հնարավոր է: Դա հնարավոր է, որովհետև ես տեսել եմ մի այնպիսի կարճ ժամանակում և երբ ես այնտեղ էի այդքան կարճ ժամանակով, ես նույնիսկ չգիտեի նրանց անունները, այստեղ, գործնականում, ես բոլորից գիտեմ՝ ձեր անուններով և ձեր վիբրացիաներով նույնպես և նրանք այդքան վեր են գնացել: Այսպիսով, այսօր մեծ օր է: Իհարկե մի մեծ առավելություն: Դուք միշտ արտոնյալ մարդիկ եք, ինչպես Լորդերի Պալատը, ճիշտ է, բայց հնարավոր է գա մի օր, երբ այս Լորդերի Պալատը միգուցե ամբողջությամբ վտարվի: Դուք պետք է Լորդերի վարձ ունենա՞ք: Ահա թե ինչու է Իմ խոնարհ խնդրանքը, որ դուք պետք է սովորե՛ք երկրպագել կարգապահությունը: Ես չեմ ասում «Սա՛ արե՛ք, նա արե՛ք»: Դուք գիտե՛ք՝ ինչ պետք է արվի: Եվ ապա, այդ ամենի հետ մեկտեղ, դուք չպետք է Ինձ ասե՛ք. «Ես գիտեմ, ես պետք է անեի, ես գիտեմ»: Եթե դուք գիտե՛ք, ինչու՞ դուք չե՛ք անում: Դուք լիազորված եք: Այսօր եկե՛ք մեր և մեր վերելքի

հանդեպ ամբողջ վստահությամբ, եկե՛ք ամբողջ ինտենսիվությամբ ներկա լինե՛նք այս պուճային և մեր սրտերում որոշե՛նք, որ. «Նս պատրաստվում եմ կարգադահեցնել ինձ»։ Թող Աստված օրհնի ձեզ բոլորիդ։

1987-0508, Հարցազրույց Ռեյ Մարտինի հետ Համար Ինը Հեռուստատեսությամբ

[View online.](#)

Հարցազրույց Ռեյ Մարտինի հետ Համար Ինը Հեռուստատեսությամբ, Ավստրալիա, մայիսի 8 1987թ.: Հարցազրույցավար: Բարի գալուստ: Կարծում եմ հնդկական գուրուները վերջին տարիներին ներգրավվել էին Արևմուտքում, երբ Բիթլզը մեզ ներկայացրեց Մահաբիշիին: Նարնջազույն մարդիկ կուրորեն հետևեցին վատին: Բայց եղել են նաև ուրիշները՝ շատ ավելի արժանահավատ և շատ ավելի հարգարժան: Իմ հաջորդ հյուրը տիկինն է Բամբեյից, ում հետևորդները ավելանում են ամբողջ աշխարհով մեկ: Նա ասում է, որ դուք ունեք ուժ դրականորեն դիմակայելու յուրաքանչյուր խնդրի՝ ամենասովորականից մինչև ֆադիշի: Այն ինչ հիմա պետք է անեք դեպի այն կտրել-անցնելն է, դեպի այդ ուժը ֆալ մեկը: Ողջունեք խնդրում եմ այս տիկնոջը՝ հռչակված որպես Հնդկաստանի ամենամեծ կենդանի Սուրբը, ով Սահաջա Յոգայի մայր՝ Երի Մատաջին է: -Բարի գալուստ: Ես գիտեմ.. բարի գալուստ Ավստրալիա, շատ դժվար է Ձեզ համար, որևիցե մեկի համար իր կյանը ամփոփելը, բայց հենարվո՞ք է արդյոք առել, թե ինչ է Սահաջա Յոգան: Երի Մատաջի: Այո՛, սահաջա. «սահա» նշանակում է «հետ», «ջա»՝ ծնված ձեզ հետ:: Սա ծնվել է ձեզ հետ: Մեր ներսում այն ուժն է, որը մեզ կարող է Ոգու կարգավիճակ տալ: Մենք դեռ Ոգին չենք: Մենք մարդկային մակարդակում ենք: Եվ էվոլյուցիոն գործընթացում մենք պետք է այժմ նեղում անենք՝ Ոգի դառնալու համար: Դա, իրոք, առանցֆային է և բացարձակապես ի վերջո ամենահնարավոր բնական բան է, որ պետք է տեղի ունենա: Դա պետք է պատահի մեզ բոլորիս հետ, և ձեզ համար եկել է Ժամանակը՝ ստանալու այդ պատուհանը, որում դուք Ոգի եք դառնում: Բոլոր կրոնները խոսել և պատմել են դրա մասին: Բայց մարդիկ, սխալվել են՝ հավատալով, թե արհեստականորեն եթե դուք ասում եք, թե մկրտվել եք կամ թե Բրահմին եք դարձել կամ էլ պիրե եք դարձել [արաբերեն բառն է իմաստունի համար], ուրեմն դուք Ոգի եք դարձել: Դա այդպես չէ: Դա մի իրողություն է, որը մեր ներսում պետք է պատահի, որը կենդանի գործընթաց է, մեր ներսում կենդանի աստվածային ուժի բացարձակապես կենդանի գործընթաց: Հարցազրույցավար: Ինչպե՞ս է այդպես....մենք շատ յոգաների մասին ենք լսել: Ինչպե՞ս է այն տարբերվում ցանկացած այլ յոգայից: Երի Մատաջի: Այլ յոգաներով հիմնականում զբաղվում էին Ինքնագիտակցում ստանալուց հետո, բայց ֆանի որ դրանք եկել են մի օրքի կիսագրագետ մարդկանցից, շատ ծիծաղելի ձևով են մարդիկ ետևում դրան, ասես իրենք պետք է բոլոր դեղերը միասին ընդունեն: Եվ նրանք դառնում որևէ խորականություն չգիտեն: Մինչև դուք չբարձրացնեք ձեր մեջ այդ ուժը, դուք չեք իմանա, թե ինչ տեսակ ուշադրություն է անհրաժեշտ, և թե ինչ տեսակ ֆիզիկական վարժություն էր անհրաժեշտ: Ասանց տարբերելու մարդիկ ֆիզիկական վարժություններ են անում՝ ընկնելով խնդիրների մեջ: Հարցազրույցավար: Այժմ դուք խոսում եք մի ուժի մասին: Հնարավո՞ք է առել, թե որտեղից է այդ ուժը ծագում: Երի Մատաջի: Այս ուժը մնացորդային ուժ է մեր սրբոսկրում՝ սակրում կոչվող եռանկյունաձև ոսկրում: Հարցազրույցավար: Սակրո՞ւմ: Երի Մատաջի: Սակրում Հարցազրույցավար: Լավ: Երի Մատաջի: Հիմա, սակրումը մի բան է, որը ծագում է Հունաստանից և դա նշանակում է, որ հույները գիտեին, որ դա սուրբ ոսկր էր: Այն ծագում է այդտեղից, անցնում մեր վեց կենտրոններով, ծակում-անցնում է գաղթունի ոսկրային տարածքը, և դուք ստանում եք ձեր գլխից դուրս եկող Սուրբ Ոգու զով ֆամին: Հարցազրույցավար: Սա այն է, ինչին ֆրիստոնյաներն են հղում: Երի Մատաջի: Այո՛: Ես նկատի ունեմ, Սուրբ Ոգին, ի՞նչ է Սուրբ Ոգին: Ոչ ոք չի կարող բացատրել: Բայց Սուրբ Ոգին շատ հեշտ է հասկանալը: Սա Սուրբ Ոգու արտացոլումն է մեր ներսում: Սուրբ Ոգին Աստծո ցանկությունն է: Աստված Ինքը դիտում է ցանկության աշխատանքը: Եվ ցանկությունն այն է, որ մենք բոլորս պետք է Ոգի դառնանք: Եվ այս ցանկությունը արտացոլվում է մեր եռանկյունաձև ոսկրում, երեք ու կես գալարով: Երբ այն.. Հարցազրույցավար: Սա կենտրոնական նյարդային համակա՞րգն է: Երի Մատաջի: Ո՛չ: Դա եռանկյունաձև ոսկրն է: Դա այս ուժն է: Այն չորրորդ ուժն է մեր ներսում, հասկանո՞ւմ եք: Մենք ունենք սիմպարիկ նյարդային համակարգեր՝ ձախ և աջ, և ունենք ինքնավար, այն ինքնավար նյարդային համակարգ է և պարասիմպարիկ և ունենք նաև կենտրոնական նյարդային համակարգ: Սա մի համակարգ է, որը դեռ չի գործում: Այն դեռ եռանկյունաձև ոսկրում է: Երբ այն բարձրանում է, այն ձեզ մի նոր՝ Ոգու չափումն է տալիս, այսինքն Ոգու լույսը գալիս է մեր ուշադրության մեջ: Ի՞նչ է պատահում այդ ժամանակ: Շատ հեշտ է հասկանալ, որ մարդկային մակարդակում մենք բացարձակ վիճակում չենք, դա բացարձակ վիճակ չէ, այդ պատճառով էլ ֆառն է: Ենթադրենք ես իմ ձեռքում օձ եմ պահում, իսկ լույս չկա: Ինչ-որ մեկն ինձ ասում է, որ այդպեղ օձ կա: Ես այն դեմ չեմ գցի: Ես չեմ ուզեմ լսել որևիցե մեկի խորհուրդը դրա մասին: Բայց եթե լույս լինի, ես այս դեմ կգցեմ: Նույն կերպ, երբ դուք Ոգին եք դառնում, Ոգու լույսը ձեզ առաջնորդում է: Դուք ձեր սեփական ուսուցիչն եք դառնում, ինքներդ ձեր գուրուն, դուք պետք չէ դրա համար որևիցե գուրու ունենաք: Կունդալինիի ներքափանցումը գաղթունի Երջան ձեզ Ոգու ուժն է տալիս: Հարցազրույցավար: Բայց.. դուք մեզ կցուցադրեք կամ առնվազն ձեզ ցուցադրելու հնարավորություն կտանք, բայց դուք Ոգու ֆիզիկական՞ ուժի մասին եք խոսում, որը դուրս է գալիս գլխավերևից: Երի Մատաջի: Ո՛չ, դա էներգիա է: Հարցազրույցավար: Էներգիա, լավ: Երի Մատաջի: Դա մի էներգիա, որը դուրս է գալիս ձեր գաղթունից, այստեղից՝ դիաչելով Ոգուն: Բայց Ոգին իրականում բնակվում է սրտում: Բայց սրտի գլխավոր նստավայրը այստեղ է, գաղթունի Երջանում: Եվ երբ այն կտրում-անցնում է դրա միջով, այն իրականում պետք է անցնի միջով, դա անպես չէ, որ ես պարզապես ասեմ, թե մկրտեցի ձեզ: Դա այդպես չէ: Այն պետք է անցնի դրա միջով և դուք պետք է զգաք Սուրբ Ոգու զով ֆամին ձեր գլխավերևում: Հարցազրույցավար: Այն այնտե՞ղ է արդեն: Երի Մատաջի: Այո՛, այն այնտեղ է: Հարցազրույցավար: Ես կարո՞ղ եմ այն զգալ: Երի Մատաջի: Ես չգիտեմ դուք կզգաք, թե ոչ, ֆանի որ դուք պետք է այդ զգայունությունը ունենաք: Հիմա, մեր շուրջը նույնպես ամենուր այդ Ամենթափանց Ուժն է, որը ամեն ինչին թրթխներ է հաղորդում: Բայց այս էներգիան հնարավոր է զգալ միայն երբ դուք ստանում եք այդ Գիտակցումը: Ապա տեղի է ունենում այն, որ ձեր բոլոր կենտրոնները ձեր մատների ծայրերի վրա գալուստ են դառնում: Եվ դուք կարող եք զգալ, դա զրված է Նուրանում, որ ձեր ձեռքերը կիսունեն, երբ դուք ստանաք ձեր Հարությունը: Հարցազրույցավար: Այո: Երի Մատաջի: Սա է Հարությունը: Հարցազրույցավար: Բայց, Մատաջի՛, դուք պետք է որ հասկանաք, պետք է գիտակցեք, ես նեցիկ Մահաբիշիի, վատերի մասին, դուք պետք է որ աղյուս լինեք ֆենադատների և կասկածամիտների հետ, որովհետև.. Երի Մատաջի: Իհարկե, իհարկե, ես անընդհատ նրանց հետ եմ աղյուս: Հարցազրույցավար: Որովհետև նրանք ձեր առաջ են գալիս: [Երի Մատաջին ծիծաղում է] Երի Մատաջի: Հիմա նախ, հասկանո՞ւմ եք, ամենամեծ սխալը որ մենք անում եք, ինչ վերաբերում է գուրույի մոտ կամ ինչ-որ կրոնի գնալիս,

այն է որ, մենք չենք կարող վնարել Աստծո համար: Հասկանո՞ւմ եք, դա կենդանի Աստծո կենդանի գործընթաց է: Հիմա երբադրեմք դուք ուզում եք ծիլ ծեցնել: Որքա՞ն փող եք տալիս Մայր Հողին: Դա շատ պարզ բան է, բայց մարդիկ չեն հասկանում: Նրանք կարծում են, թե ամեն ինչ կարող են գնել: Դուք չեք կարող գնել Աստծուն: Մի պարզ մեթոդ երե կիրառեք նրանց բոլորի վրա, նրանք բոլորը կփախչեն: Հարցազրուցավար: Այո, հիմա նորից ես կարդում եմ, որ Ոգին՝ այս ուժը, որի մասին Դուք խոսում եք, կարող է օգնել...չգիտեմ՝ դա թեմայի մեջ է, թե ոչ, բայց կարող է օգնել ֆաղցկեղի, ՁԻԱՀ-ի դեմ: Երի Մատաշի: Այո՛, այո՛: Հարցազրուցավար: Մի ֆանի ավստրալիացիներ խոսում էին իրենց երեխաների հեքիաթներից կախվածության մասին և.. Երի Մատաշի: Այո՛, իհարկե այն կարող է, այն օգնում է, որովհետև, տեսեք, հիմա ցույց կտամ: [Երի Մատաշին ցույց է տալիս կենտրոնական նյարդային համակարգը] Սա կենտրոնն է, կարող եմք ասել սա Մեզուլլա օբլոնգատան է (երկարավուն ուղեղը) կամ կարող եմք ասել, որ սրտ միջով անցնում է կենտրոնական ուղին: Հիմա, այդ կենտրոնը սրտ ներսում է: Երբ մենք անհավասարակշռության վիճակում ենք, օրինակ՝ չափից դուրս շատ ենք գնում դեպի ձախ կողմ, այսինքն շատ զգացմունքային ենք դառնում կամ ամեն տեսակ սխալ, անմիտ պայմանականություններ ենք անում կամ երե չափից շատ աջ կողմ ենք գնում՝ դեպի էզոն և այլնը, ապա մենք այն խզում ենք: Երբ այն խզում ենք, այդ կենտրոնը սեղմվում է և էներգիան էլ է սեղմվում: Փիչ-ֆիչ այն խզում է իր կապը գլխի հետ, ամբողջի հետ և դառնում է չարորակ: Երբ այն չարորակ է դառնում, սկսում է գերիշխել այլ բջիջների վրա և ահա այդպես էլ սկսվում է ֆաղցկեղը: Այժմ, երբ Կուլդալինին բարձրանում է, ի՞նչ է այն անում: Այն նախառաջ լուսավորում է այս կենտրոնը այստեղ, այն ետ է բերում նորմայի: Ապա գնում է վեր, կտրում-անցնում վեր, որով է մի շատ մեծ գործ է անում. միացնում է ձեզ Ամենաբախմանց Ուժին: Եվ երբ այդ Ուժը սկսում է հոսել ձեր միջով, դուք պետք չէ անհանգստանալ, դուք բացարձակապես խաղաղ եք դառնում, ձեր բոլոր խնդիրները վերջանում են: Իրականում խնդիրների մեծ մասը կարող է վերջանալ Ոգին լինելուն պես: Հարցազրուցավար: Կալ: Շատ դժվար է հասկանալ...[...] ինչպես ես եմ անում հիմա: Դուք առաջարկել եք ցուցադրություն անե՞լ մեր լսարանի հետ: Երի Մատաշի: Այո՛, կարծում եմ կփորձեմ, բայց շատ կարճ ժամանակ է: Հարցազրուցավար: Դուք կցանկանայի՞՞ք: Երի Մատաշի: Եվ նրանք բոլորը կարծում են շատպում են իրենց ավտոբուսների հասնելուն կամ մի այլ բանի: [Ծիծաղ] Հարցազրուցավար: Ո՛չ, ո՛չ: Նրանք փորձելու ժամանակ ունեն: Երի Մատաշի: Շատ լավ, տեսնենք: Հիմա, դուք պարզապես ձեր ձեռքերը այսպես դեպի ինձ պարզեք և ձեր աջ ձեռքը դրեք ձեր սրտին: Եվ ասե՛ք՝ ինքներդ ձեր հանդեպ ամբողջ հավատով, որ դուք Ոգին եք: Ձեր սրտում պետք է ասե՛ք. «Մայր, ես Ոգին եմ»: Ինձ կարող եք կոչել Մայր կամ կարող եք կոչել Երի Մատաշի: «Ես Ոգի եմ»։ Խնդրում եմ ասե՛ք դա երեք անգամ՝ ամբողջությամբ ձեր հանդեպ վստահությամբ: Այժմ դեպի ինձ պարզեք աջ ձեռքը և տեսե՛ք, թե արդյո՞ք ձեր գլխավերևից դուրս եկող զով ֆամի կա: Այո՛,այո՛, այստեղ, վերևում: Որքա մարդկանց մոտ այդքան վեր է: Նայե՛ք ինձ առանց մտածելու, նայե՛ք ինձ առանց մտածելու: Աջ ձեռքը դեպի ինձ պարզեք, աջը, աջ ձեռքը դեպի ինձ: Աջ ձեռքը դեպի ինձ, իսկ ձախը գլխավերևում: [Երի Մատաշին ծիծաղում է]: Աջ ձեռքը, ես ասում եմ, աջ ձեռքը դեպի ինձ: Դուք բոլորդ սխալ եք անում: Ահա՛: [Երի Մատաշին ծիծաղում է]: Հիմա տե՛սե՛ք: Կարգի՞՞ն է: Զով ֆամի կա՞ ձեր ձեռքերում: Հարցազրուցավար: Ասե՛ք այո, երե կա: Լսարան: Այո՛: Երի Մատաշի: Այո՛, այո՛, այո՛, ես կարող եմ տեսնել ձեր աչքերը... Աչքերը կսկսեն փայլել, հասկանո՞ւմ եք, աչքերի մեջ լույս կլինի: Հիմա մտածո՞ւմ եք դուք: Պարզապես ինձ նայե՛ք՝ առանց մտածելու, եկե՛ք տեսնենք, կարո՞ղ եք դա անել: Ինձ նայե՛ք առանց մտածելու, կարո՞ղ եք դա անել: Դուք կարող եք: Դուք դա այլ կերպ չեք կարողանա անել, հասկանո՞ւմ եք, այնպես որ դուք մտքերից վեր եք անցնում: Հիմա պարզապես զգացե՛ք դա, դուք դա զգո՞ւմ եք նաև ձեռքերի մեջ: Եկե՛ք պարզապես տեսնենք: Հարցազրուցավար: Բարձրացրե՛ք ձեր ձեռքերը, երե ինչ-որ ձևով զգացել եք: Երի Մատաշի: Ձեր ձեռքերը վեր բարձրացրե՛ք: Բոլորը, ովքեր զգացել են: Պարզապես երկու ձեռքերն էլ վեր: Ես կուզեմայի երկու ձեռքերն էլ տեսնել: Հարցազրուցավար: Թույլ տվե՛ք ցույց տալ նրանց, Մադա՛մ: Երի Մատաշի: Այո, այսքան շատերը, ովքեր այն ստացել են: Հարցազրուցավար: Հիմա մենք այստեղ այս կողմում ձեր հետևորդներից ունենե՞ք.. Երի Մատաշի: Այո՛, ուրի՞շ ովքեր: Հարցազրուցավար: Այնտեղ, այնտեղ վերևում ունենե՛ք: Երի Մատաշի: Կալ, տեսնենք: Նրանք, ովքեր գլխի վրա են զգացել, ձեռքերը պարզապես վեր բարձրացրե՛ք: Տեսնենք: Զարմանալի է, լսարանը կարծես ...: Երեկ մենք ներքևում 1500 հոգի ունեինք և մոտ 500 հոգի վերևի հորկում, և նրանց մեծ մասը ստացավ Ինքնագիտակցում: Հարցազրուցավար: Այո՛: Հիմա, իրականում մենք պետք է ասե՛ինք, որ անցյալում երբ դուք դա Բրիտանիայում արեցիք, դուք ռադիոյով և հեռուստատեսությամբ մարդկանց առաջիկ տանը նույնը անել: Երի Մատաշի: Ո՛չ, դա Հոնկոնգն է: Ես դա Հոնկոնգում եմ արել: Ձե՛, Հոնկոնգում մարդիկ շատ զգայուն են: Հոնկոնգում շատ զգայուն մարդիկ են: Միգուցե հիմա նրանք նեղ վիճակում են, որովհետև նրանք պետք է հեռանան և նման բաներ: Միգուցե դրա պատճառով: Հարցազրուցավար: Կարի՞ք մեջ գտնվող մարդիկ ավելի զգայու՞ն են, այդպե՞ս է: Երի Մատաշի: [Երի Մատաշին ծիծաղում է] Ես այդպես կկարծեմ, ֆանի որ նրանք ձգտում են Աստծուն, հակառակ դեպքում նրանք մտածում են. «Մեզ հետ ամեն ինչ կարգին է, ինչու անհանգստանալ Աստծու մասին, հասկանում եք, ո՞վ է Աստված ի վերջո»։ Այնպես որ դա տեղի է ունենում: Բայց այն պետք է այնքան շատերի հետ տեղի ունենա: Ես գործացած եմ, որ նրանք այն չեն ստացել: Եկե՛ք նորից տեսնենք, թե ֆանիսն են ստացել: Տեսնենք: Բարձրացրե՛ք ձեր ձեռքերը: Տեսնենք, ուղղակի տեսնենք: Տեսնո՞ւմ եք, նրանք նույնիսկ դժկամությամբ են ձեռքերը վեր բարձրացնում, որ տեսնենք, տեսնո՞ւմ եք: Հիմա պարզապես տեսե՛ք այն ձե՛ր գլխի վրա: Հարցազրուցավար: Ես շեղվել էի իրականում: Ես արդար փորձ չեմ այս դեպքի համար, որովհետև դիտում էի սուուդիայում կատարվող բաները: Երի Մատաշի: Այո՛: Այդպես է և նրանք նույնպես... Դուք զգո՞ւմ եք: Ո՛չ: Ձեզանից ոչ ո՞ք: Կարծում եմ ինչ-որ բան սխալ է: Ես զգում եմ իրենցից եկող ֆամին, ես դա կարող եմ զգալ: Նրանցից ոմանք իրոք զգում են դա: Նրանք, ովքեր իսկապես զգում են, չպետք է ամաչեն ասել՝ այո, զգում եմ, դա ամենալավն է: Հարցազրուցավար: Կալ Երի Մատաշի: Կարո՞ղ եք հիմա բարձրացնել ձեր ձեռքերը, տեսնենք: Սրանք բոլորը իմ առաջիկաներն են, կարծում եմ: [Ծիծաղ] Զարմանալի է: Այլապես ավստրալիացիները շատ լավն են: Հարցազրուցավար: Իսկապե՞ս: Մենք ընկալունակ ենք, այո՞: Երի Մատաշի: Նրանք ամենալավ Սահաճ Յոգերն են, ամենալավ մարդիկ: Նրանք շատ անմեղ են և շատ արագ են ստանում իրենց Ինքնագիտակցումը: Նրանք կայուն են դրան և հրաշքներ են գործում, հրաշքներ են գործում: Հարցազրուցավար: Ես պետք է նշեմ, որ տեսել եմ ձեր գովազդներից մեկը այսօրվա թերթերից մեկում և կարծեմ... այսօր երեկոյան Սիդնեյի Պետական Թատրոնում հանդիպում կա, բայց առանց վարձի: Երի Մատաշի: Իհարկե առանց: Հարցազրուցավար: Դուք վարձ չե՞ք վերցնում: Երի Մատաշի: Ո՛չ, ո՛չ, ընդհանրապես: Հարցազրուցավար: Դուք փող չե՞ք կուրացնում: Երի Մատաշի: Ո՛չ: [Երի Մատաշին ծիծաղում է] Հարցազրուցավար: Ձե՛, ես պետք է հարմարացնեմ: Շատ լավ, շնորհակալ եմք ձեր ժամանակի համար: Դուք ևս մեկ շաբա՞թ էլ եք մնալու Ավստրալիայում: Երի Մատաշի: Այո՛: Հարցազրուցավար: Դուք այլ նախագներո՞ւմ եք եղել, իսկ հիմա Սիդնեյո՞ւմ

Է՛մ անում: Երի Մատաճի: Այո՛: Ես Մելքուրն եմ գնալու: Հարցազրուցավար: Մելքուրն քաղաք է և Նոր Զելանդիա: Երի Մատաճի: Եվ նաև Նոր Զելանդիա: Հարցազրուցավար: Եստ լավ: Մենք ձեզ շնորհակալություն եմք հայտնում: Երի Մատաճի: Եստ շնորհակալություն Հարցազրուցավար: Եթե ցանկանում ե՛մ տեսնել Երի Մատաճիին, ձեր տեղական թերթում կկարողանա՞մ գտնել, թե որտեղ է Նա հանդիպելու մարդկանց: Եստ շնորհակալություն իսկապես: Խնդրում եմ, շնորհակալություն հայտնենք Նրան՝ Մատաճիին... [Մափառարարություններ]